

Αυτός είναι ο Έρωτας στην Αμερική!...

«ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ δεν άπατούν τις γυναίκες τους, γιατί δεν έχουν τον καιρό και στερούνται φαντασίας και πάθους», γράφει ένας Αμερικανός ειδικός. Αυτό είναι αλήθεια και φαντάζεστε τι ανακούφιση είναι αυτό για τις γυναίκες. Μια Αμερικανίδα κοπέλλα, που η δουλειά της ήταν να διαβάσει ξένα μυθιστορήματα για έναν εκδοτικό οίκο και κατά συνέπεια ήξερε τις αισθηματικές συγκρούσεις όπως τις βλέπουν οι Ευρωπαίοι, έλεγε σε μια Ιταλίδα δημοσιογράφο που έκανε μια σχετική έρευνα: «Είσαστε όλοι λίγο τρελλοί και ξεσάλλοι όταν μιλάτε γι' αγάπη. Νοσηρά πάθη, τρελλά πείσματα, άνθρωποι που σκοτώνουν, άλλοι που δηλητηριάζονται... Σε μάς αυτά τα πράγματα προκαλούν τὰ γέλια. Αυτά είναι καλά για το θέατρο και για τον κινηματογράφο, αλλά όχι γὰ την πραγματικότητα. Να σκοτωθεί μια Αμερικανίδα για έναν άνδρα είναι κάτι που φαίνεται άπιστευτο...»

Στην πραγματικότητα οι άνδρες στην Αμερική εργάζονται πολύ και είναι πολύ κουρασμένοι για να έχουν όρεξη για τέτοιες περιπλοκές. Τις αποφεύγουν, δεν τις επιδιώκουν. Η μεγαλύτερη τους χαρά είναι να γυρίζουν στο σπίτι στις έξι το απόγευμα και να βρίσκουν ένα περιβάλλον ήσυχο και ειρηνικό. Και έπειτα, κατά όγδοντα τοις εκατό εργάζονται και οι γυναίκες και δεν είναι πάντοτε δυνατό να συναντηθούν το μεσημέρι, το βράδυ είναι η μόνη περίοδος κοινής ζωής. Και φυσικά πολύ συντομή για να μπορέσει κανείς να κουρασθεί απ' αυτήν. Το δείπνο ετοιμάζεται συχνά κι' από τους δυο μαζί στην κουζίνα-τραπέζα, όπου πιο άνετα και πιο γρήγορα μπορούν να φάνε. Κι' οι δυο μαζί άσχολούνται με τα πιάτα και τις κατασρόλες. Η άσχετα τους δάξει στο ίδιο επίπεδο ισότητας, η γυναίκα μετέχει στα έξοδα και είναι εξ ίσου κουρασμένη όπως και ο άνδρας της. Κατά συνέπεια δεν θεωρεί κα-

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΑΣΤΡΑΠΙΑΟΙ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΑΚΡΙΒΟΙ

Οι Αμερικανίδες θεωρούν τον έαυτό τους μειωμένο, αν ο άνδρας που τις προσκαλεί να βγούν έξω δεν τους προσφέρει πανάκριδες διασκεδάσεις. Δεν ικανοποιούνται μ' έναν απλό περίπατο. Προτιμούν να βγαίνουν κάθε βράδυ μ' έναν διαφορετικό καβαλιέρο, πάντοτε διατεθειμένο να ξεδεύει γι' αυτές πολλά.

θόλου εξευτελιστικό ο άνδρας να φορέσει μια ποδιά και να βοηθήσει στο πλύσιμο των πιάτων. Για την υπηρεσία δεν γίνεται λόγος, γιατί και δεν υπάρχει και όταν υπάρχει είναι πανάκριδη. Έτσι, τα φαγητά αυτά που ετοιμάζουν και τρώνε οι δυο μαζί είναι κάτι που τους συνδέει πιο στενά.

Οι γυναίκες είναι απληστες, απαιτητικές και φιλάργυρες

Υστερα, το ν' άπατηση ένας Αμερικανός τη γυναίκα του είναι πολύ δαπανηρό. Οι γυναίκες είναι απαιτητικές στην Αμερική. Απληστες και φιλάργυρες ταυτόχρονα. Φιλάργυρες για τον έαυτό τους κυρίως. Για να τις βγάλει έξω ένας άνδρας θέλει του κόσμου τα λεφτά. Η συνήθεια να στέλνουν λουλούδια προτίμητα έχει πιά εγκαταλειφθεί — ευτυχώς για τους άνδρες — αλλά για να διασκεδάσουν μια γυναίκα πρέπει να υπολογίσουν ότι ποτέ δεν θα ξεδεύσουν λιγότερα από 20—25 δολάρια. Πράγματι, δεν είναι δυνατόν να περάσουν ώρες ολόκληρες σ' ένα κέντρο πισμένον από τα χέρια μπροστά σε δυο άδειαν φλυτζάνια καφέ. Έξω άλλου, δεν υπάρχουν κέντρα για έρωτευμένους. Αν ένας άνδρας συνοδεύει έξω μια κοπέλλα, πρέπει να της προσφέρει ορεκτικό, το δείπνο, τον κινηματογράφο ή το θέατρο, σουπέ μετά το θέατρο ή μια επίσκεψη σ' ένα χορευτικό κέντρο κι' αν δεν έχει αυτοκίνητο θα πάρει ταξί για να ξαναυποδεχτεί την κοπέλλα στο σπίτι της. Γιατί ποτέ μια κοπέλλα δεν θα ικανοποιηθεί κάνοντας έναν απλό περίπατο ή καθίζοντας σ' ένα πάγκο. Θα θεωρούσε τον έαυτό της μειωμένο, ταπεινωμένο.

Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους οι άνδρες παντρεύονται πολύ νωρίς. Για να βγάλουν έξω μια κοπέλλα είναι και κουραστικό και δαπανηρό. Και δεν πρόκειται αυτή να τους αναγνωρίσει εύγνωμοσύνη για τη σπατάλη τους. Κι' ούτε παραχωρούν τα πάντα ώστε να κάνουν τους άνδρες γενναιοδωρούς. Μην πιστεύετε όσα λένε σχετικά, δηλαδή ότι οι Αμερικανίδες το ν' αρχίσουν ένα φλέρτ είναι τόσο εύκολο, όσο να πούν ένα ούϊσκι. Όταν πάνε στο έξωτεροικό τα πράγματα διαφέρουν: βρίσκονται σε διακοπές, ελεύθερες, ζουν μια προέξοχο μακριά από τον κόσμο τους και μια ρομαντική περιπέτεια αποτελεί μέρος του προγράμματος, όπως μια επίσκεψη αρχαιοτήτων ή άλλων αξιοθέατων μιας χώρας. Στη χώρα τους όμως δεν παραδίδονται εύκολα στον άνδρα. Συνήθως, όταν βγαίνουν μ' έναν άνδρα, τον μαθαίνουν όσο πιο πολύ μπορούν και τη στιγμή που τον αφήνουν του δίνουν ένα φιλάκι (του κίς γκούντ νάιτ, το λένε) σά να τον ευχαριστούν. Αν ένας άνδρας βγει τρεις, τέσσερις, πέντε φορές με την ίδια κοπέλλα, τότε το πράγμα γίνεται σοβαρό και γρήγορα γίνεται λόγος περί γάμου.

Συνήθως όμως η κοπέλλα βγαίνει έξω με δ-ποιοιον θέλει και ποιοιον της άσκει. Όσο πιο πολλοί άνδρες την προσκαλούν έξω, τόσο πιο ικανοποιημένη είναι. Ακόμα και η οικογένειά της (αν ζει ακόμα με την οικογένειά της, πράγμα σπάνιο) είναι κάτι παραπάνω από ευχαριστημένη, αν η νέα έχει ραντεβού για όλη την εβδομάδα. Σε μάς, αν μια κοπέλλα βγαίνει μ' έναν διαφορετικό άνδρα κάθε βράδυ, θα χαρακτηριστεί πολύ άσχημα. Αντίθετα, αν μια Αμερικανίδα έχει πολλά και διαφορετικά ραντεβού, σημαίνει ότι είναι σπουδαία κοπέλλα και σοβαρή. Αν βγαίνει διαρκώς με τον ίδιο άνδρα κι' αυτός δεν γίνεται γρήγορα σύζυγός της, ε, αυτό είναι άσχημο.

Η Αμερικανίδα κοπέλλα έχει απόλυτη ανάγκη ανδρικής συντροφιάς για να βγει έξω. Πρό πάντων την Παρασκευή και το Σάββατο το βράδυ. Δεν είναι συχνά σε θέση να προσφέρει στον έαυτό της την πολυτέλεια των διασκέδσεων, αλλά κι' αν μπορούσε είναι πολύ καλύτερα να της την προσφέρει ένας άνδρας. Θα ήταν μεγάλη ταπεινώση να μην έχει έναν καβα-

λιέρο που να πληρώνει, πρό πάντων όταν είναι πολύ νέα. Γι' αυτό το λόγο, η Αμερικανίδα δεν είναι καθόλου δύσκολη στο ζήτημα του άνδρα. Όλοι είναι καλοί, άσχημοι ή όμοιοι, ενδιαφέροντες ή ασημένιοι, αρκεί να τη συνοδεύουν να διασκεδάσει και να μπορεί να πει τι έχει έναν «μπού - φρέντ». Συχνά ο καβαλιέρος δεν είναι παρά απλώς ένα «αγόρι - φίλο» για τον οποίο δεν δίνει δεκάρα. Αν όμως δεν έχει θαυμαστές, θα του δώσει όλη της την τιμή. Το κυνήγι για τον άνδρα του Σάββατου είναι άγριο. Αν ύστερα ο σύντροφός της της ευκαιρίας μεταβληθεί σε έραστή, τότε το καλύτερο. Η Αμερικανίδα λαχτάρα να παντρευτεί, δεν θέλει άλλο. Μην πιστεύετε ότι ονειρεύεται την ανεξαρτησία. Δεν είναι δυνατόν γιατί την έχει ήδη και δεν πρόκειται να τη χάσει άμα παντρευτεί. Πράγματι, μετά το γάμο δεν θ' αλλάξει και πολύ η ζωή της. Θα έ-ξασκολληθεί να εργάζεται, να κατοική σ' ένα σπίτι όπως και πρώτα και επί πλέον θα έχει κάποιον που να τη βοηθά στις δουλειές και μόνιμο καβαλιέρο για τις εξορμήσεις του Σάββατου.

Την τριαντάρα που δεν έχει παντρευτεί δεν τη θέλει κανείς

Πριν άπ' όλα όπως η Αμερικανίδα παντρεύεται για ν' αποκτήσει γόητρο. Η κοπέλλα που δεν παντρεύτηκε και δεν είναι πια πολύ νέα δεν έχει καθόλου τέτοιο. Ακόμα κι' αν δηλώσει «όλους ότι δεν παντρεύτηκε για ν' αποφύγει» μονάχα στη δουλειά της, κανένας δεν θα την πιστέψει. Είναι ευκολότερο ένας Αμερικανός να παντρευτεί μια γυναίκα διαβεβαιωμένη δυο ή τρεις φορές, παρά μια νέα που έχει σπαταλήσει τριάντα χωρίς να έχει βρει σύζυγο. Και έπειτα, οι άντρες δεν αποφεύγουν το γάμο, αντίθετα μάλιστα, τον θεωρούν σαν την πρώτη επιδίωξη στη ζωή, θέλουν καχύποπτα μια γυναίκα που δεν την θέλησε ως τώρα κανένας.

Έτσι, οι κοπελλιότες αρχίζουν πολύ γρήγορα τὸν άγώνα τους. Σε ηλικία δεκατριών δεκατεσσάρων ετών σκέφτονται κιόλας να παντρευτούν. Είναι πρόωρα αναπτυγμένες, σωματικά, κινητικές, ακόμα κι' όταν ντυνούνται κατά τρόπο παιδικό και εκκεντρικό. Είναι ευνοημένοι, όμορφες, αναιδέις, δηκτικές, μαστάνε ακόμα τσιγκλες, διαβάζουν κόμικς, πηγαίνουν συχνά στον κινηματογράφο και για να τρέξουν καλά αυτά φροντίζουν να βρουν έναν «μπερ-φρέντ»: αγόρια της ηλικίας τους που σπουδάζουν στο σχολείο και που είναι αναγκαίο να προσφέρουν σ' αυτές διαρκώς παγκαλά, μανιόλες και κόκα - κόλα. Σε ηλικία δεκαπέντε δεκαεπτά ετών οργανώνουν καλεστικές δικές τους γιορτές χωρίς την άδεια των γονέων τους. Είναι φανταστικές θαυμαστές των τραγουδιών της μόδας και της έξοχης μουσικής. Περνούν σχεδόν όλες στα εκδόσεις (κολέγια) μια περίοδο από 14 ως 17 ετών. Κατά συνέπεια κουράζονται γρήγορα από την οικογένεια, αρχίζουν σύντομα να νοιάζονται ανεξάρτητα και να καλλιεργούν την αισθητική τους ζωή.

Πολλές κοπελλιότες βρίσκουν τον μέλλοντά σύζυγο σ' αυτή την ηλικία και παντρεύονται πριν ακόμη τελειώσουν το σχολείο, με άγριο που φοιτούν ακόμα στο «κόλλετζ». Σχεδόν ύστερα ήρεμα τις σπουδές τους, τα βγάλουν πέρα όπως μπορούν, εμπιστεύονται τα τους στον παιδικό σταθμό που αποτελεί το ράδιό τους στο «κόλλετζ». Σπάνια ο έρωτας τους είναι μελοδραματικός ή τραγικός. Δεν υπάρχει αντίδραση. Κανείς δεν τους κάνει πόλεμο, κανείς δεν τους παρεμβάλλει εμπόδια. Για τον λόγο να απελευθερωθούν, οι γυναίκες δεν είναι νοσηρά έγωιστικές, όπως σ' εμάς. Από μικρή ηλικία αποδέχονται πεπαιθωμένα στην ανεξαρτησία τους, που τις κάνει σίγουρες για τον έαυτό τους. Σπάνια κλαίει πολύ για έναν άνδρα ή ικετεύουν τον έρωτά του. Όχι γιατί ε-

ναι πολύ εγωίστρες: απλώς θεωρούν όλα αυτά τελείως άνοητα.

Μια κοπέλλα με τέτοια έλλειψη ρομαντισμού νοιάζει άραγε υπερηφάνεια ή στενωχώρια όταν φτάει στο γάμο, αφού προτίμητα είχε άλλη έρωτική πείρα; Γενικά, κάτι τέτοιες περιπέτειες πρό του γάμου τις στενωχωρούν γιατί τις θεωρούν αποτυχίες μάλλον παρά κατακτήσεις. Αλλά σπανιότατα ένας Αμερικανός εξετάζει το παρελθόν μιας γυναίκας. Δεν τον άφορα, δεν τον ενδιαφέρει. Η ζωή μιας γυναίκας γι' αυτόν αρχίζει από τη στιγμή που θα τη γνωρίσει. Η έλπιση ότι δεν είναι σπουδαίο ή και συχνό συναίσθημα στους Αμερικανούς. Όπως και σ' όλες τις χώρες του κόσμου, υπάρχουν κι' εκεί γυναίκες περισσότερο ή λιγότερο εύκολες, μερικές που ενδιαφέρονται για την αξιοπρέπεια τους και άλλες που δεν δίνουν έρμη-ρετική σημασία. Αλλά είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς ποιές είναι οι μὲν ή οι δε. Κανείς δεν τις ελέγχει, δεν τις κρίνει, δεν τις επαινεί. Κάθε μια είναι κυρία να διαθέσει τη ζωή της όπως νομίζει.

Θα ρωτήση κανείς, γιατί υπάρχει μια τόσο μεγάλη διαφορά ψυχολογίας, στο σημείο αυτό των σχέσεων των δυο φύλων, ανάμεσα στους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους; Απλούστατα, ο ρυθμός της ζωής στην Αμερική είναι γοργότερος από το δικό μας, παρασέρνει τον άνθρωπο και δεν τον αφήνει να χάνεται σε λεπτομέρειες που για μάς φαίνονται όχι μόνο άξιες λόγου αλλά και σημαντικότερες για την κατανόηση εξέλιξης της σύγχρονης ζωής. Ο Αμερικανός είναι πρακτικός άνθρωπος, μένει ευχάριστος από αυτό που έχει και αν μπορεί να σκεφθεί κάτι αυτό είναι το μέλλον και όχι το παρελθόν. Τον ευχαριστεί η παρουσία μιας σύζυγου που τον συντροφεύει στη ζωή και που είναι ικανή να του δώσει παιδιά. Τι ήταν πριν τη γνωρίσει, πόσους έραστές είχε, γιατί και πώς, και τόσα ακόμη ερωτήματα που βασανίζουν τον Ευρωπαίο, είναι πράγματα αδιάφορα γι' αυτόν. Είναι μήπως άναίσθητος; Όχι, δεν μπορεί να το πει κανείς αυτό. Ο Αμερικανός έχει πολλές φορές την ψυχολογία του παιδιού, με την αφέλεια του και τον έθουσιασμό του και χαίρεται τη ζωή όπως ένα παιδί: απλά, αβρότητα. Έπειτα, οι μὲν ξεχνάμε πως η Αμερική είναι ένα νέο σχετικά κράτος χωρίς μεγάλη παράδοση και οι κάτοικοί της δημιουργήσαν μια καινούργια ζωή με καινούργιες εκφράσεις.

Τα παιδιά είναι οι κύριοι του σπιτιού

Όλες οι Αμερικανίδες, άλλως τε, όταν παντρεύονται είναι δραστήριες, εργατικές, άφωτισμένες στον άνδρα τους, που προσπαθούν να του κάνουν όσο μπορούν πιο εύκολη τη ζωή. Τα πραγματικά περιπλέκονται όταν γεννιούνται παιδιά. Μόνο όσοι είναι πλούσιοι μπορούν να επιτρέψουν στον έαυτό τους την πολυτέλεια της υπηρεσίας: μια γκουβερνάντα στοιχίζει τριακόσια δολάρια το μήνα, δηλαδή 9.000 δραχμές. Μερικές φορές όμως οι γυναίκες προτιμούν να αντιμετωπίσουν μια τέτοια δαπάνη, παρά να αφήσουν τη δουλειά τους. Η τουλάχιστον την αντιμετωπίζουν για ένα μονάχα χρόνο, ώσπου να μπορέσουν ν' αφήνουν το παιδί σε παιδικό σταθμό. Αν η γυναίκα δεν εργάζεται και μένει στο σπίτι να φροντίζει το μωρό, μπορεί να προσλάβει μια «μπέμπυ - σίττερ» (γκουβερνάντα με την άρα), για να βγει κανένα βράδυ στον άνδρα της. Μια «μπέμπυ - σίττερ» στοιχίζει ένα δολάριο την ώρα. Πρόκειται για ένα προσοδοφόρο και αρκετά ξεκούραστο επάγγελμα. Γενικά, όταν η «μπέμπυ - σίττερ» έρχεται, τα βράδια, τα παιδιά κοιμούνται κιόλας. Έτσι, μετά από δωμάτιο πλέκοντας, διαβάζοντας παρακολουθώντας τηλεόραση και κερδίζει 3 ή 4 δολάρια χωρίς να κάνει τίποτα.

Οι Αμερικανοί λατρεύουν τα παιδιά τους, τα παραχαίδουν και αυτά είναι οι αληθινά

ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΝ ΑΚΟΜΑ. ΑΛΛΑ ΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ

Δεν είναι σπάνιο ένας νέος και μια νέα να εξακολουθούν να φοιτούν στο κολλέγιο και μετά το γάμο τους. Κι' αν κάνουν παιδιά; Θα ρωτήσετε. Απλούστατα θα πάνε στο σχολείο με το μπαμπά και τη μαμά. Πράγματι, το κολλέγιο έχει συνήθως και παράρτημα παιδικού σταθμού, στο οποίο το νεαρό ανδρόγυνο μπορεί να εμπιστευθεί τα παιδιά του κατά τη διάρκεια των μαθημάτων.

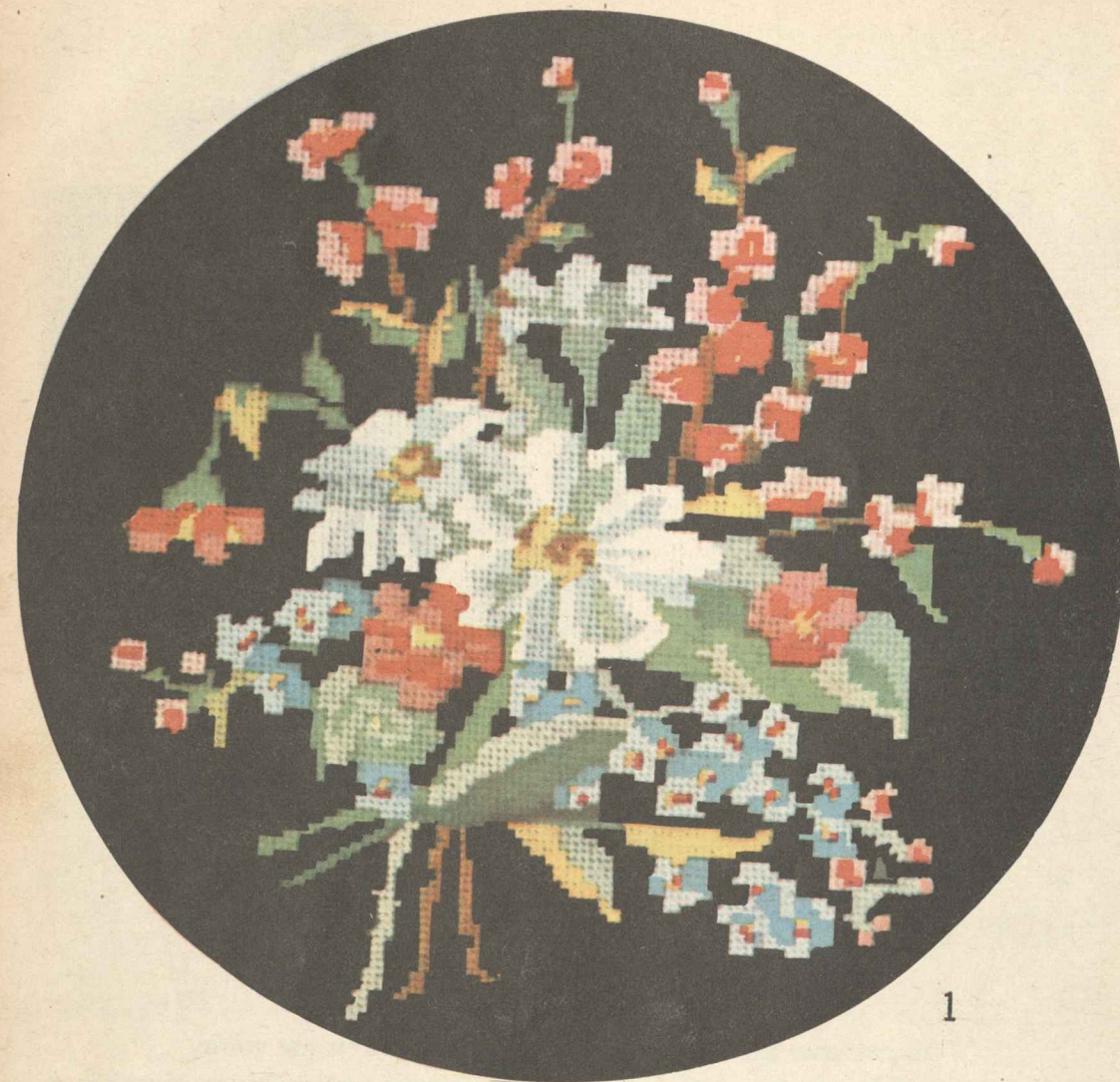
κύριοι του σπιτιού. Ο πατέρας ασχολείται μ' αυτά όσο και η μητέρα και τις Κυριακές μπορεί κανείς να δη δεκάδες νεαρών ανθρώπων να οδηγούν στους κηπους καρποσάνια με μωρά. Η μητέρα μένει στο σπίτι, γιατί αυτή είναι η μόνη ημέρα που μπορεί να αφιερώσει στις γυναίκες δουλειές. Σύμφωνα με τη νέα αμερικανική παιδαγωγική, τα παιδιά ανατρέφονται ελεύθερα από κάθε απαγόρευση. Όπως είναι επόμενο, τις πιο πολλές φορές γίνονται ασύδουτα, ανυπόφορα, σωστά μικρά θηρία. Ένα παράδειγμα να γίνει μια ιδέα: Μια γυναίκα, Ιταλκής καταγωγής, που έμενε στη Νέα Υόρκη, έδωσε μια μέρα ένα καλό ζύλο στο γυιό της, ηλικίας επτά ετών, για να τον τιμωρήσει για κάποιο σοβαρότατο σφάλμα. Όταν βγήκε αργότερα για να βωνισί, το παιδί τηλεφώνησε στο σύνδεσμο για την προστασία της παιδικής ηλικίας. Η κυρία, γυρίζοντας στο σπίτι, βρήκε δυο άστφυλάκας να την περιμένουν και αναγκάστηκε να υποστηρίξει ολόκληρη ανάρρηση: το παιδί έδειξε τα κόκκινα πιανό του, σαν αποδείξει της «βία» που υπέστη κι' οι αστυνομικοί της έκαναν αυστηρές συστάσεις να μην επαναληφθεί αυτό.

Η 31 Οκτωβρίου είναι η ημέρα της ελευθερίας των παιδιών. Την ονομάζουν «Χαλαρούμενη» και μπορείτε να φαντασθήτε τι γίνεται εκείνη την ημέρα που τα παιδιά είναι ελεύθερα να κάνουν ό,τι τους κατέβη. Έν τούτοις τα τρομερά αυτά παιδιά, που τόσο αγαπούν οι γονείς τους, αρχίζουν γρήγορα να ζουν τη ζωή τους. Είναι δύσκολο να βρει κανείς γονείς που να ζουν μαζί με τα παιδιά τους και που αυτά να τους εκμεταλλεύονται υλικά ή συναισθηματικά. Πολύ γρήγορα ο πατέρας και η μητέρα βρίσκονται τελείως μοναχοί, σε νέα μάλιστα ακόμα ηλικία. Η οικογένεια διαλύεται γρήγορα: ο μοναδικός πυρήνας που μένει είναι το ζευγάρι των γονέων. Για το λόγο αυτό οι σύζυγοι είναι πάντοτε ενωμένοι. Μετά την απομάκρυνση των παιδιών, ο άνδρας και η γυναίκα του αρχίζουν μια πιο ευχάριστη ζωή και με λιγότερες θυσίες. Με τα χρήματα που έχουν αποταμίευσει οργανώνουν δεύτερα ταξίδια γάμου, δεύτερους μήνες του μέλιτος. Τα ταξίδια είναι το χόμπυ όλων των Αμερικανών. Μετακινούνται με μεγά-

λη ευκολία από την Αμερική στην Ευρώπη ακόμα και οι όχι πολύ πλούσιοι και μέσα στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν υπάρχει απόσταση που να τους προκαλή φόβο. Οι Νεοϋρκέζοι π. χ. πηγαίνουν στην Καλιφόρνια, στη Φλωρίδα, στο Μεξικό με την ίδια ευκολία που οι Ευρωπαίοι πηγαίνουν σε ένα προάστιο.

Οι γονείς αρχίζουν μια δεύτερη νεότητα

Οι ελεύθεροι σύζυγοι ταξιδεύουν και ζουν μια δεύτερη νεότητα. Συχνά οι σχέσεις τους είναι αδελφού και αδελφής (το «σεξ» έχει σπουδαιότητα μόνο στη λογοτεχνία), αλλά απαιτούνται τρυφερά και οι γυναίκες είναι επιεικές και κάπως ειρωνικές όταν οι σύζυγοι, ύστερα από πολλά κοκταίρη, κάνουν τα γλυκά μάτια στις δημοφείς κοπέλλες. Όταν μια γυναίκα μείνει μόνη και είναι ακόμα νέα και νόστιμη δεν ζη στη σκιά των παντρεμένων γυναικών της: ζοηρή και ευθυμική, αρχίζει μια νέα ζωή, πολύ πιο διασκεδαστική από τη ζωή των παντρεμένων παιδιών της, που παλεύουν ακόμα με τα δικά τους παιδιά και τα πλυντήρια των ρούχων και των πιστινών. Οι Αμερικανίδες αυτές της μέσης ηλικίας είναι κείνες που γνωρίζει περισσότερο η Ευρώπη. Είναι έξυπνες και ζωηρές, έχουν διάφορες μανιές, κάνουν συλλογές, ασχολούνται με πνευματικά προβλήματα, αλλά σχεδόν πάντοτε ψαρεύουν ένα δεύτερο σύζυγο. Ένας σύντροφος είναι ευχάριστος και δίνει πάντοτε γόητρο, έστω κι' αν κοιμάται σε δικό του δωμάτιο. Το σπουδαίο είναι να διατηρήσει τη γυναίκα ως το τέλος το σεβασμό που επιβάλλει η αμερικανική νοοτροπία. συμπεριφοράς του με μια γυναίκα απλώς γιατί είναι νέωμενη. Μετά την απομάκρυνση των παιδιών, ο άνδρας και η γυναίκα του αρχίζουν μια πιο ευχάριστη ζωή και με λιγότερες θυσίες. Με τα χρήματα που έχουν αποταμίευσει οργανώνουν δεύτερα ταξίδια γάμου, δεύτερους μήνες του μέλιτος. Τα ταξίδια είναι το χόμπυ όλων των Αμερικανών. Μετακινούνται με μεγά-

1

2

Ζωγραφίστε μέ βελόνα και κλωστή

Πραγματικά, ένα έργο τέχνης μπορεί να κατασκευαστεί με το χέρι σας. Είναι ένα καλό σχέδιο, αρμονικά χρώματα, στρογγυλό κέντρο και τέλος καλλιτεχνικό καθάρισμα. Έτσι λοιπόν μια και σας δίνουμε τα όμορφα σχέδια είναι στο χέρι σας να δημιουργήσετε ένα κομψό κεντήμα. Με αυτά τα δύο στρογγυλά καθάρια θα διακοσμήσετε ένα τοίχο ή λίθιγκ - ρούμ σας έστω και αν αυτό έχει πολλά ή μοντέρνα επίπλωσι. Θα τα κεντήσετε με μονή κλωστή σε λεπτό νάυλον μαύρο και με δέκα επίτα χρώματα στις αποχρώσεις που βλέπετε στις παραπλεύριες φωτογραφίες. Το σχέδιο μπορείτε αν το κεντήσετε σε έτοιμο ή να το μεταχειρισθείτε για μαξιλάρι. Τότε όμως θα κεντήσετε σταυροβελονιά με διπλή κλωστή. Το σχέδιο του υπ' αριθ. 1 σχεδίου θα το βρείτε διευθετημένο στη σελίδα 58 απ' όπου θα απορρέσετε πολύ εύκολα να το κεντήσετε. Όσο για το σχέδιο του δεύτερου κάρου θα το δημιουργήσουμε στο επόμενο τεύχος της εφημερίδας.

Για τις αναγνώστριες που ζητούν απάντηση το ποικιλύμα αναφέρουμε, ότι για τα τεύχη τους αναβάλαμε λόγω του καλοκαιριού παρασώρινα την έκτύπωσή του, αλλά από το επόμενο τεύχος θα επαναληφθεί κανονικά. Για την όλη έλπιση του μέχρι τώρα δεν αφήνουμε τις αναγνώστριές μας χωρίς διαλεκτά σχέδια κεντημάτων και μάλιστα με τα χρώματά τους.

Μια όμορφη μοντέρνα κορνίζα θα δώσει έμφαση στο κεντήμα σας. Σας δίνουμε μια ιδέα για τη στρογγυλή κορνίζα που θα παραγγείλετε.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΜΑΣ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ

Η ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙ ΜΕΧΡΙ 10 ΕΤΩΝ. ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΝΔΥΑΖΕΤΑΙ Μ' ΕΝΑ ΕΠΙΠΛΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ

είναι τελείως απαραίτητη για την κανονική ανάπτυξη του παιδιού μας

ΚΑΠΟΙΟΣ Ευρωπαίος δημοσιογράφος, παρήγαγε πολύ όρθα: «Η εποχή μας, είναι η εποχή της Α.Μ. του Παιδιού». Πράγματι, κατά τα τελευταία ιδίως χρόνια, σε όλα τα πολιτισμένα κράτη της υψήλιου γίνεται ένα είδος «σταυροφορίας» υπέρ του παιδιού, για να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσής του και να γίνει περισσότερο άνετη η ζωή του. Ψυχολόγοι και παιδαγωγοί μας διαβεβαιώνουν πως η παιδική ηλικία έχει σημαντική επίδραση στην μετέπειτα διαμόρφωση και εξέλιξη του χαρακτήρα του παιδιού. Και όσο περισσότερο άνετη, υγιεινή και ευχάριστη είναι, τόσο αυξάνουν οι πιθανότητες να εξελιχθεί το παιδί σε έναν τέλει και ολοκληρωμένο πνευματικά και σωματικά άνθρωπο.

Όταν το παιδί ανοίγει για πρώτη φορά τα μάτια του αντικρύζει ένα περιβάλλον έντελως άγνωστο, που δεν έχει κανένα νόημα γι' αυτό. Με τον καιρό όμως, συνηθίζει τον γύρω του κόσμο και αρχίζει να υφίσταται τις ανάγκες επιδόσεις απ' αυτόν. Και για αρκετόν καιρό, ολόκληρος αυτός ο γύρω κόσμος κλεινείται μέσα στους τέσσερις τοίχους της μικρής κρεβατοκάμαρας του. Δεν είναι, λοιπόν, περιέργου γιατί οι παιδαγωγοί όλου του κόσμου επιμένουν πως η κρεβατοκάμαρα παίζει μεγάλο ρόλο στην ομαλή ανάπτυξη του παιδιού. Από τη διαμόρφωση και τη διακόσμηση της, θα σχηματιστεί το παιδί τις πρώτες του εντυπώσεις για τον έξω κόσμο. Και για το συμφέρον του, οι εντυπώσεις του αυτές πρέπει να είναι καλές. Κι' όταν αργότερα μεγαλώσει, στην κρεβατοκάμαρα θα περνά και πάλι τις περισσότερες ώρες του. Έκεί θα παίζει και θα μελετά, και στο μικρό αυτό κόσμο θ' αφήσει ελεύθερο τον εαυτό του, δοκιμάζοντας, τα αδύνατα ακόμη πέρα της φαντασίας του, για το πέταγμα στον

άγνωστο και παράξενο κόσμο των μεγάλων.

Η κρεβατοκάμαρα είναι, λοιπόν, το παλάτι του παιδιού. Και σαν παλάτι, πρέπει να είναι επιπλωμένο όσο το δυνατόν πιο πλούσια. Οι περιττές πολυτέλειες δεν χρειάζονται, είναι απαραίτητο όμως τα έπιπλα και ό,τι άλλο υπάρχει σ' αυτήν να φαίνεται καινούργιο και χαρούμενο. Ακόμη κι' αν η κρεβατοκάμαρα του παιδιού είναι μικρό κι' αβολό δωμάτιο, μπορεί να γίνει ευχάριστο και άνετο με τα ανάλογα έπιπλα και την κατάλληλη διακόσμηση. Το μεγάλο κρεβάτι και η τεράστια ντουλάπα ή το κομμάτι δεν χρειάζονται. Ούτε το τετράγωνο τραπέζι με τις βαρείες καρέκλες. Τα έπιπλα της παιδικής κρεβατοκάμαρας πρέπει να είναι μικρά, ανάλογα σε μέγεθος με το ίδιο το παιδί, για να μη φαίνονται ξένα απ' τον κόσμο του. Ίδωθι για το σκοπό αυτό είναι τα μοντέρνα παιδικά έπιπλα με κυβιστικά σχήματα. Τα τραπέζια κι' οι καρέκλες με τις τρεις πλευρές, τα απλά χαμηλά κρεβάτια, τα γυρτά γραφεία - θρανία και οι κομψές μικρές ντουλάπες που έχουν μαζί και κομοδίνο. Επίσης χαριτωμένα είναι τα στρογγυλά σκαμνάκια κι' οι μικρές διδισθικές, που τοποθετούνται χαμηλά στο πάτωμα για να φθάσει εύκολα το παιδί τα βιβλία του. Αυτά τα χαριτωμένα έπιπλα στοιχίζουν βέβαια όταν πρόκειται να αγοράστούν όλα. Τα περισσότερα όμως κατασκευάζονται εύκολα και ανέξοδα με λίγη ύπομνη και φθινό σανίδι. Τέλος, απαραίτητο συμπλήρωμα της επιπλώσεως μιας παιδικής κρεβατοκάμαρας είναι ένα μικρό ντουλάπι ή κομοδίνο ή έστω έταξερ, για να βάζει το παιδί τα παιχνίδια του. Μόνο έτσι δεν θα βρίσκονται συνεχώς πεταμένα στη μέση του δωματίου και μόνο έτσι δεν θα κουράζεται ή μητέρα να τα

τακτοποιή, γιατί το παιδί θα ξέρει που να τα βάλει όταν σταματήσει να παίζει.

Ο χρωματισμός των τοίχων και επίπλων, και γενικά η διακόσμηση της κρεβατοκάμαρας, έχουν μεγάλη σημασία για τη δημιουργία μιας ευχάριστης ατμόσφαιρας για το παιδί. Τα χρώματα που θα χρησιμοποιηθούν πρέπει να είναι ζωηρά, αλλά όχι χτυπητά. Οι τοίχοι πρέπει να βάφονται σε ευχάριστες απαλές αποχρώσεις, γαλάζιο, ρόζ, κίτρινο, πράσινο και πορτοκαλί. Όραία είναι επίσης και τα έλαφρα σχέδια επάνω σ' ένα ομοιόμορφο φόντο, γραμμές, λουλούδια και ζώα. Τα έπιπλα μπορούν να βάφονται σε πιο έντονες αποχρώσεις και είναι προτιμότερο να μη χρησιμοποιείται για όλα το ίδιο χρώμα. Οι αντιθέσεις και η ποικιλία άρσουν στα παιδιά και δίνουν ζωή στην ατμόσφαιρα. Επίσης απαραίτητα είναι τα μικρά κάρτα με τις χαρούμενες ζωγραφίες στους τοίχους, και μάλιστα κοντά στο κρεβάτι. Το παιδί τα κυττάζει το βράδυ και το παίρνει ό ύπνος γρηγορότερα. Όσο για το πάτωμα πρέπει να είναι τέτοιο που να πλένεται εύκολα. Σκέτα πιασκάκια για το καλοκαίρι, που μπορούν να χειμώνα να καλυφθούν από ένα χρωματιστό μουςαμά. Ακόμη καλύτερα είναι τα μοντέρνα πλαστικά πατώματα. Και πρό πάντως όχι χαλιά. Ένα μικρό χαλί κοντά στο κρεβάτι, για να πατά το παιδί ξυπόλητο μόλις ξυπνήσει, είναι αρκετό. Τα χαλιά το υποχρεώνουν να προσέχει για να μη το καταστρέψει και δεν το αφήνουν να παίζει με την ήσυχία του.

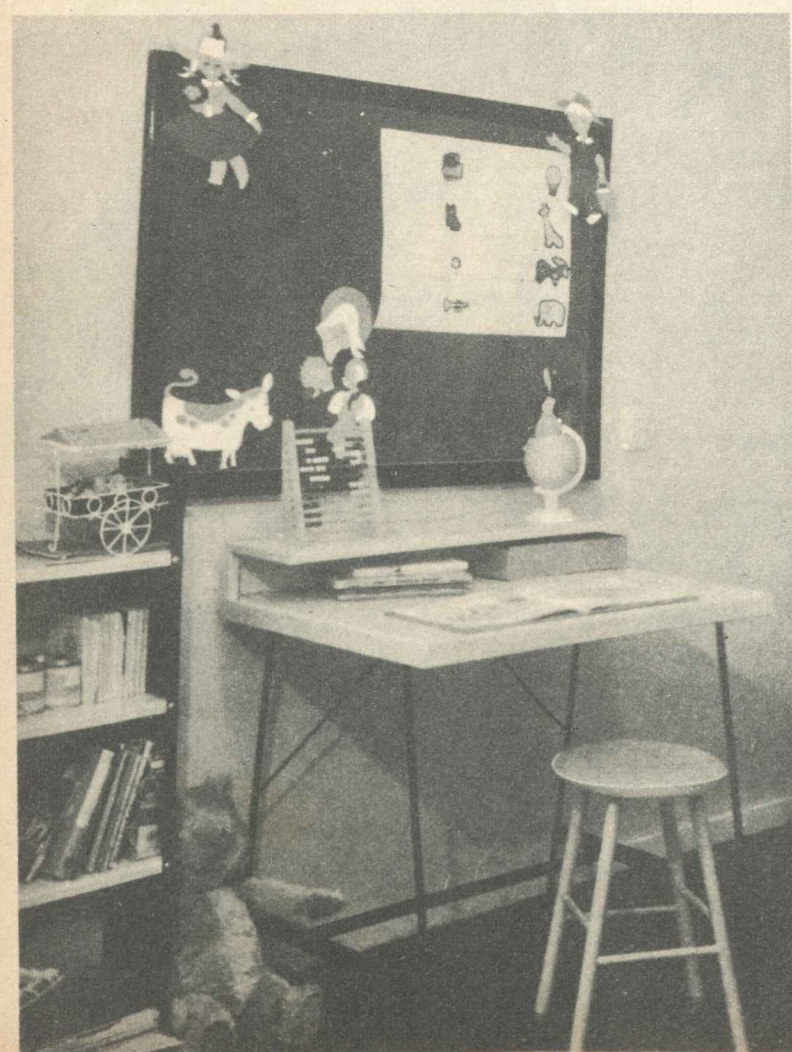
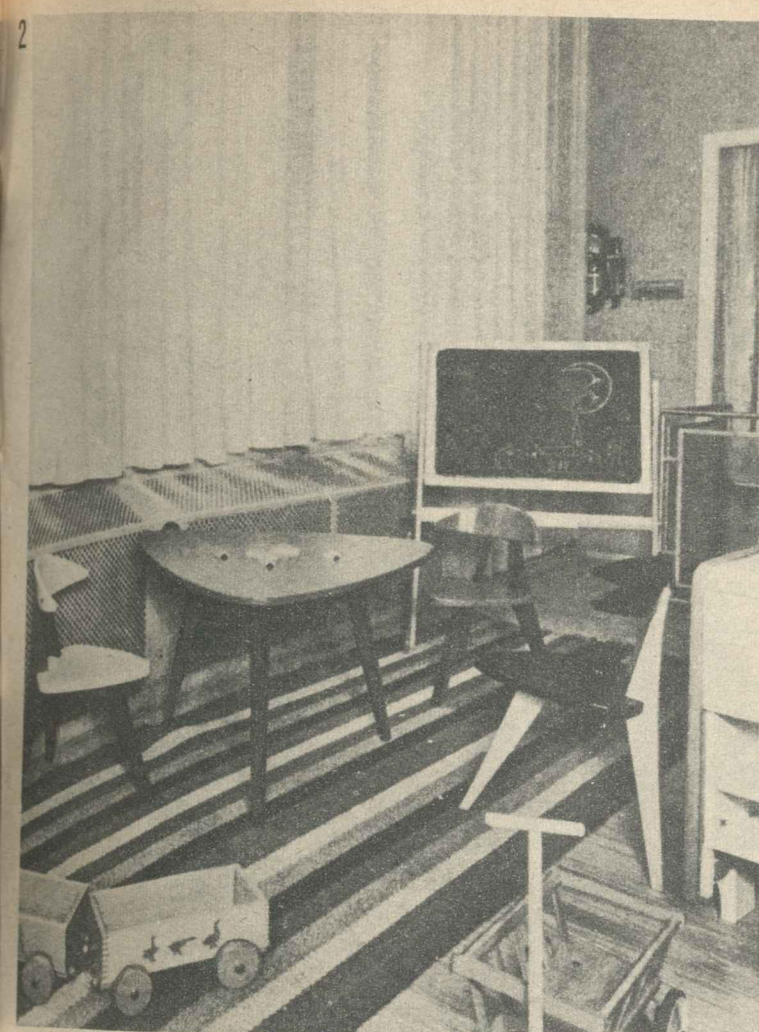
Η ήσυχία είναι ένας εξ ίσου σημαντικός παράγων για την ομαλή ανάπτυξη του παιδιού. Ακόμη κι' αν η κρεβατοκάμαρά του είναι μια γωνία σ' ένα δωμάτιο που χρησιμοποιείται και για άλλη χρήση, το παιδί πρέπει να έχει ήσυχία όταν διαβάσει ή παίζει.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ

1 Μία παιδική κρεβατοκάμαρα δεν πρέπει να είναι μόνο για το παρόν αλλά και για το μέλλον. Γι' αυτό πρέπει να έχει υπολογισθή χώρος και για ένα μεγαλύτερο κρεβάτι, αφού το παιδί δεν θα μείνει μωρό.

2 Ίδεώδεις για παιδική κρεβατοκάμαρα είναι οι χαμηλές καρέκλες και τα τριγωνικά τραπέζια. Τα έπιπλα αυτά, εκτός του ότι δεν πιάνουν πολύ χώρο, μπορούν να συγυριστούν και να τακτοποιηθούν εύκολα.

3 Αυτή η γωνιά είναι όνειρο. Πλάι στο κρεβάτι, υπάρχουν ράφια για να βάζει το παιδάκι τα παιχνίδια του. Στον τοίχο υπάρχει μια προσεχική, όπου το κοριτσάκι θα τοποθετήσει την κούκλα της. Το ντουλαπάκι κάτω από τα ράφια χρησιμεύει για τα πρόχειρα ρούχα του παιδιού.

4 Κάθε παιδί θέλει ένα άνετο τραπέζι για να διαβάσει μαθήματα ή άλλα βιβλία. Ένας πίνακας επάνω από το τραπέζι και μια χαμηλή διβλίοθηκη φτιάχνουν ένα «γραφείο» για μικρά παιδιά.

5 Το μοντέρνο γραφείο - θρανίο με την ελαφρή κλίση είναι ό,τι χρειάζεται για τα μεγαλύτερα παιδιά. Βοηθά το σώμα τους να κρατά πάντα τη σωστή στάση και έχει αρκετό χώρο για τα βιβλία τους.

6 Για τα αδέρφια που μοιράζονται μία κρεβατοκάμαρα, το πρωτότυπο αυτό κρεβάτι είναι πολύ εξυπηρετικό. Το χαρούμενο αυτό δωμάτιο έχει χώρο και για μία κούνια για το μικρότερο αδελφάκι τους.

Πρόσχαρες, κομψές, γεμάτες κέφι και όρεξη για τη δουλειά που τις περιμένει, οι έτοιμοι-πτόμενες αεροσυνοδοί σχηματίζουν ένα μπουκέτο από φρέσκα λουλούδια έλο δροσιά.

Το μάθημα της βρεφοκομίας είναι απαραίτητο για την ιπταμένη οικοδόσποινα γιατί δεν αποκλείεται να χρειαστεί ν' αναλάβει ή ίδια την περιποίηση ενός μωρού που θα ταξιδεύει.

Ίπτάμενες συνοδοί.—Ένα σύγχρονο επάγγελμα

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ!...

Ταξίδι πάνω απ' τὰ σύννεφα με συντροφιά το πλήρωμα αεροσκάφους τής 'Ολυμπιακής

Με δῆμα σταθερό ανεβαίνουν αποφασιστικά τη σκάλα που οδηγεί στο έσωτερικό του αεροσκάφους. Έχουν πάρει όλες την απόφαση να κατακτήσουν τον ούρανο και τη ζωή τους.

Το επάγγελμα που διάλεξαν οι νεαρές και χαριτωμένες αυτές κοπέλες απαιτεί θάρρος, γερὰ νεύρα, πολύπλευρη μόρφωση, φυσική και ψυχική ευγένεια και λεπτότητα χαρακτήρος.

ΚΥΡΙΕΣ μου και κύριοι, καλημέρα σας, ο κυβερνήτης κ. Σπίνουλας και το πλήρωμα σας υποδέχονται επί του αεροσκάφους στην πτήση 'Αθηνών — Θεσσαλονίκης. Θα πετάξουμε σε ύψος 12 χιλιάδων μέτρων με ταχύτητα 710 χιλιομέτρων την ώρα. Η συνοδός σας είναι η δέξ Σκούφη και ο φροντιστής σας ο κ. Νικολόπουλος...

Αφού τέλειωσε με την τυπική εκφώνηση—ή φωνή της ήταν σταθερή παρά το τρέμουλο της καρδιάς της—η νέα ιπταμένη συνοδός Ειρήνη Σκούφη έβαλε το μικρόφωνο στη θέση του και έριξε μια ματιά πάνω από την πόρτα της καμπίνας του πιλότου. Οι φωτεινές επιγραφές «Μην καπνίζετε» και «Προσδεθείτε» ήταν άναμμένες. Ύστερα κύτταξε τους επιβάτες. Ήταν όλοι τους άπασχολημένοι να βλέπουν έξω από τα παράθυρα. Μόνο ένας 'Αγγλος διπλωματικός υπάλληλος—είχε διαβάσει το όνομά του στον κατάλογο των επιβατών—είχε ανοίξει το «Λόντον Νιού» και διάβαζε την ειδική σελίδα των έρασι-τεχνών κηπουρών. Αιώνιοι 'Αγγλοι! Εύτυχος δεν υπήρχε μωρό ανάμεσα στους επιβάτες, γιατί δεν θα ήταν ευχάριστο να εφαρμόσει τις γνώσεις της της βρεφοκομικής από την πρώτη ημέρα της σταδιοδρομίας της. Έτρεξε από κυλικείο, πήρε τις καραμέλες και με δῆμα που προσπαθούσε να το κάνει όσο το δυνατό σταθερότερο άρσιζε να προχωρή από κάθισμα σε κάθισμα.

—Άρκει να μην καταλάβουν πως είμαι καινούργια, σκεφτόταν ενώ χαμογελούσε στους επιβάτες.

- Καραμέλα, κυρία μου;
- Ευχαριστώ, δεσποινίς.
- Εσείς, κύριε;
- Όχι, ευχαριστώ.

Με ένα τράνταγμα του αεροπλάνου παρ'ό- λίγο να χάσει την ισορροπία της αλλά θυμή-θηκε το μάθημα!

«Κρατήσου γερὰ, άνοιξε λίγο τα πόδια σου στη διάταξη, πάρε μια βαθιά αναπνοή και συνεχίσεις».

Ο φροντιστής της έγνεψε από το δάθος!

—Κουράγιο.

Όταν τέλειωσε με τις καραμέλες, ήρθε η σειρά των εντύπων. Πήρε τις εφημερίδες και τα περιοδικά που η ίδια είχε φροντίσει να φέρει στο αεροπλάνο, και τὰ μοίρασε.

—Εφημερίδα, κύριε;

- Ζουρνάλ, μαγιά;
- Μάγκαζεν, σέρ;

Έφτιαξε μερικά καθίσματα, ρύθμισε τὸν έ-αεριστήρα μιάς κυρίας και στάθηκε να απαντή-ση κάποιον κύριο, που άνησυχούσε!

—Σε πόση ώρα θα έμιασε στη Θεσσαλονί-κη, δεσποινίς;

—Μα σε μιά ώρα ακριβώς, κύριε.

Τὸ σερβίρισμα τὸν άναμνηστικὸν ήταν σωστή δοκιμασία. Έπρεπε να κρατά γερὰ τὸ δίσκο με τὸ ένα χέρι, προσέχοντας να τὸν φέρει στο ύ-ψος τὸν χερσὶν τὸν ἐπιβάτου, να κρατιέται ἡ ἴ-δια με τὸ άλλο χέρι, να μὴν ἔχη τὴν πλάτη της γυρισμένη σε κανένα, να διατηρή μίαν άνετη και χαριτωμένη στάση και πρὸ παντός να χαμογε-λάει. Νὰ χαμογελάει αδιάκοπα, πρόσχαρη, εὐ-γενικά, με ένα χαμόγελο που να ἐμπνέει ἐμπι-στοσύνη και να σκορπίζει αίσιοδοξία.

«Κι'όλα αυτά οί εκπαιδευτές τὰ όνομάζουν τυπική καθημερινή εργασία», εἶπε μέσα της.

Όταν όλα τέλειωσαν πήγε και κάθισε στη θέση της. Ο φροντιστής την πλησίασε:

—Τὰ κατάφερες μιά χαρά, εἶπε.

—Άλήθεια; Δεν κατάλαβα τίποτα. Έχω τὴν ιδέα πως είμαι ένα ρομπότ. Ένα ιπτάμενο κουρ-ντισμένο μηχανάκι...

—Θά συνήθισες...

Καὶ συνήθεσε!

Ύστερα από τὴν πρώτη εκείνη ώρα πτήσε-ως, πού με συγκίνησε μὰς περιέγραψε προχθές στο 'Ελληνικό ἡ δ. Ειρήνη Σκούφη—αρχισυν-οδός σήμερα τής 'Ολυμπιακής 'Αεροπορίας και έκπαιδευτρία τής Σχολῆς συνοδῶν τής εταιρίας—πέταξε άλλες 6.000 ώρες με αεροπλάνο όλων τῶν τύπων, σε όλες τις γραμμές τὸ έσωτερικὸ και τὸ εξωτερικὸ, νύχτα και ἡμέρα, σε ύψος χιλιάδων ποδῶν, με ἐπικίνδυνους καιρούς, πάνω, κάτω και μέσα από τὰ σύννεφα. Σήμερα οί αἰ-θέρες δεν κρύβουν κανένα μυστικό γιά τὴ χαρι-τωμένη αὐτὴ κοπέλλα πού έδεσε τὴ ζωή της μα-ζί τους. Χιλιάδες ἐπιβάτες όλων τῶν χωρῶν, τῶν φυλῶν και τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων ἔχει ἐξυ-πηρετήσει με τὴν ἴδια πάντα ευγένεια, ψυχραι-μία και αὐτοπεποίθησι. Τὸ χαμόγελο, ἡ προ-σῆνεια, ἡ ἐτοιμότης, ἡ χάρις, ἡ κομψότης είναι οί ἀρετές πού τὴν χάρισαν τὸν τίτλο τής «πρώ-της κυρίας τῶν ἑλληνικῶν ούρανῶν».

Μὰ ὕστερα από τόσα χρόνια, ἀκόμα δεν ἔχονά τὴν άγωνία πού δοκίμασε σὴν πρώτη της εκεί-νη πτήση.

τη πτήση, τὴν άγωνία, πού δοκίμαζε κάθε νέα συνοδός και πού σε λίγες ἡμέρες θα ἔχουν οί ἑννὰ καινούργιες συνοδοί τής 'Ολυμπιακής 'Α-εροπορίας.

● Πτήσεις στην...άσφαλο του αεροδρομίου

Πρὸς τὸ παρὸν οί ἑννὰ αὐτὲς χαριτωμένες κοπέλλες, πού ἔχωρσαν σὸν τελευταίον διαγυ-ρισμὸ τής 'Ολυμπιακής, ανάμεσα σε διακόσιες άλλες ὑποψήφιες συνοδούς, γιά τὴν ὁμορφιά, τὴν μόρφωση και τὴν προσωπικότητά τους, ἐκπι-δεύονται. Έκπαιδεύονται με σύστημα και αὐ-στηρότητα σε ἕναν κύκλο μαθημάτων 120 ὡ-ρῶν, πού θα τὴς προετοιμάσει γιά τὸ επάγγελμα τής ιπταμένης συνοδού.

Στὴν ειδική αἰθουσα διδασκαλίας τής 'Ολυ-μπιακής, στο 'Ελληνικό, όπου τὴς συναντῶμε προχθές τὸ πρωί, παρακολουθήσαμε μαζί τους μερικά από τὰ πὶό ενδιαφέροντα μαθήματα.

Γιά τὸ μάθημα τής περιποίησης τῶν ιπτα-μένων... βρεφῶν π.χ. δεν λείπουν ἡ κομψο-λογία, ἡ κοινότητα, τὰ ρουχαλάκια του, τὸ μι-μωρό και τὸ γάλα του. Ἡ δ. Σκούφη σπρώχνει μπροστά τὸν κ. Παπαδάκη, τὸν Ναυτιλιακὸν 'Εγγρά-φον από τὸν κ. Ζούβα και τής Διοικητικῆς 'Ενι-μερώσεως από τὸν κ. Δαδιδάκη.

Ύστερα ἡ τάξι μεταφέρεται στο έσωτερικὸ έ-νὸς αεροσκάφους DC—3 γιά μιά φανταστική πτή-ση. Έκεὶ οί ἑννὰ ὑποψήφιες αεροσυνοδοί ἐξα-σκούνται σὴν περιποίησι τῶν ἐπιβατῶν, στο σερβίρισμα τῶν άναμνηστικῶν και φαγητῶν, σὲς ἀναγγελίες κλπ. ἐνῶ συγχρόνως γνωρίζουν και τὸ αεροπλάνο. Ο εκπαιδευτής κ. Θεοχάρης πού δίνει μερικά στοιχειώδη μαθήματα πτήσεως τὸς ἐξηγεῖ τὴ λειτουργία τῶν πηδάλιων και τῶν ὀργάνων πτήσεως, τὸς δείχνει τὴς θέσεις τῶν ἐπιβατῶν, τὸς ἀναλύει ὠριμένα προβλή-ματα σχετικά με τὴν πτήσι, τὴ θερμοσύν, τὴς καιρικές μεταβολές, τὴς ἐπικίνδυνες καταστάσεις.

Τὴ κάνουν τότε; ρωτᾷ ἡ δ. Σκούφη.

Τρία λεπτά μετὰ τὴν ἀπογείωσι παίρνου-με τὸ παιδί από τὴν ἀγκυλιά τῆς μητέρας και τὸ τοποθετοῦμε σὴν κούνια του ἡ στο κάθισμα. Ρωτᾷμε γιά τὴν ώρα τὸ φαγητό και γιά τὴν εἶδος τῆς τροφῆς τὸ μωρού. Έἴν χρειαστὴ ἡ ναλαμδάνουμε ἑμείς τὸ τᾶσιμα και γενικὰ τὴν περιποίησι τὸν βρέφους...

Ύστερα ἔρχεται ἡ σειρά τὸν μαθήματος τῆς καθημερινῆς ἐργασίας, ἑνα τμήμα τῆς ὁποί-ας γνωρίζαμε ἤδη σὴν περιγραφή τῆς πρώτης πτήσεως τῆς αρχισυνοδού τῆς 'Ολυμπιακής. Πρὸς τὴν καθάριστά και ἡ δεύτερη τῆς συνοδού. Ὁ-τὰν ὑπάρχει μωρό στο αεροσκάφος, ἡ συνοδός έ-χει μιά πρόσθετη εὐθύνη.

Ἡ δ. Καρύδη, πού σηκώνεται τώρα, ἀναφέρε-ται σὲ κάθικοντα τῆς συνοδού πρὶν από τὴν ἀπογείωσι, κατὰ τὴν διάταξη τὸν ταξιδιού και

μετὰ τὴν ἀπογείωσι.

—Καὶ τί θα κάνετε ἂν κάποιος ἐπιβάτης ζήτησῃ... ἰδιαίτερη περιποίησι; ρωτᾷ ἡ δ. Σκούφη.

—Θὰ τὸ δώσουμε να καταλάβῃ ὅτι τὰ κα-θήκοντά μας είναι ὠρισμένα, ἀπαντᾷ ἡ δ. Κα-ρύδη.

Με πῶν τρόπο; Θὰ τὸν χαστουκίσετε μή-πως;

—Όχι βέβαια. Θὰ ἀπομακρυνοῦμε ἡσυχα και θά... ἐνδιαφερθῶμε γιά τὸ κάθισμα τῆς ἀπέ-ναντι κυρίας...

Ακολουθοῦν τὰ μαθήματα Γεωγραφίας και Τουρισμοῦ από τὸν κ. Παπαδασιλείου, τὸν Ξέ-νου Συνάλλαγματος από τὸν κ. Σαμοθράκη, τῆς 'Αγγλικῆς και Γαλλικῆς 'Ορολογίας από τὴ δ. Σταμούλη και τὸν κ. Οἰκονόμου, τῆς Προπαρα-σκευῆς Γεωμάτων και Ποτῶν, τῶν Πρακτορειῶν από τὸν κ. Παπαδάκη, τῶν Ναυτιλιακῶν 'Εγγρά-φον από τὸν κ. Ζούβα και τῆς Διοικητικῆς 'Ενι-μερώσεως από τὸν κ. Δαδιδάκη.

Όταν ἡ τάξι μεταφέρεται στο έσωτερικὸ έ-νὸς αεροσκάφους DC—3 γιά μιά φανταστική πτή-ση. Έκεὶ οί ἑννὰ ὑποψήφιες αεροσυνοδοί ἐξα-σκούνται σὴν περιποίησι τῶν ἐπιβατῶν, στο σερβίρισμα τῶν άναμνηστικῶν και φαγητῶν, σὲς ἀναγγελίες κλπ. ἐνῶ συγχρόνως γνωρίζουν και τὸ αεροπλάνο. Ο εκπαιδευτής κ. Θεοχάρης πού δίνει μερικά στοιχειώδη μαθήματα πτήσεως τὸς ἐξηγεῖ τὴ λειτουργία τῶν πηδάλιων και τῶν ὀργάνων πτήσεως, τὸς δείχνει τὴς θέσεις τῶν ἐπιβατῶν, τὸς ἀναλύει ὠριμένα προβλή-ματα σχετικά με τὴν πτήσι, τὴ θερμοσύν, τὴς καιρικές μεταβολές, τὴς ἐπικίνδυνες καταστάσεις.

Τὴ κάνουν τότε; ρωτᾷ ἡ δ. Σκούφη.

Τρία λεπτά μετὰ τὴν ἀπογείωσι παίρνου-με τὸ παιδί από τὴν ἀγκυλιά τῆς μητέρας και τὸ τοποθετοῦμε σὴν κούνια του ἡ στο κάθισμα. Ρωτᾷμε γιά τὴν ώρα τὸ φαγητό και γιά τὴν εἶδος τῆς τροφῆς τὸ μωρού. Έἴν χρειαστὴ ἡ ναλαμδάνουμε ἑμείς τὸ τᾶσιμα και γενικὰ τὴν περιποίησι τὸν βρέφους...

Ύστερα ἔρχεται ἡ σειρά τὸν μαθήματος τῆς καθημερινῆς ἐργασίας, ἑνα τμήμα τῆς ὁποί-ας γνωρίζαμε ἤδη σὴν περιγραφή τῆς πρώτης πτήσεως τῆς αρχισυνοδού τῆς 'Ολυμπιακής. Πρὸς τὴν καθάριστά και ἡ δεύτερη τῆς συνοδού. Ὁ-τὰν ὑπάρχει μωρό στο αεροσκάφος, ἡ συνοδός έ-χει μιά πρόσθετη εὐθύνη.

Ἡ δ. Καρύδη, πού σηκώνεται τώρα, ἀναφέρε-ται σὲ κάθικοντα τῆς συνοδού πρὶν από τὴν ἀπογείωσι, κατὰ τὴν διάταξη τὸν ταξιδιού και

μετὰ τὴν ἀπογείωσι.

—Καὶ τί θα κάνετε ἂν κάποιος ἐπιβάτης ζήτησῃ... ἰδιαίτερη περιποίησι; ρωτᾷ ἡ δ. Σκούφη.

—Θὰ τὸ δώσουμε να καταλάβῃ ὅτι τὰ κα-θήκοντά μας είναι ὠρισμένα, ἀπαντᾷ ἡ δ. Κα-ρύδη.

Με πῶν τρόπο; Θὰ τὸν χαστουκίσετε μή-πως;

—Όχι βέβαια. Θὰ ἀπομακρυνοῦμε ἡσυχα και θά... ἐνδιαφερθῶμε γιά τὸ κάθισμα τῆς ἀπέ-ναντι κυρίας...

τὸ χαμόγελο και τὴν ἀπερίοριστη προθυμία. Οὐ-τέ χρειάζεται μόνο γιά νὰ μοιράζῃ τὴς καραμέ-λες και τὸς καφέδες. Είναι περισσότερο ψυχο-λογικοὶ οί λόγοι τῆς παρουσίας τῆς στο αερο-πλάνο και λιγώτερο πρακτικοί. Με τὴν ἡρεμία, τὴν ψυχραιμία και τὴν καλωσύνη τῆς ἐμπνέει ἑ-να αἶσθημα ἐμπιστοσύνης στοὺς ἐπιβάτες, πού τὸς χρειάζεται ἀκόμα και ὅταν ὅλα πηγαινοῦν περίεργα.

Έδω πρέπει να σημειώσουμε πὸς καμμιὰ 'Ελληνίδα συνοδός δεν χρειάστηκε μέχρι σῆμε-ρα νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴς γνώσεις της γιά τὰ σωστικά μέσα, ὡς τὸ τέλος, γιὰ τὴν ἀπλοῦστα-κανένα αεροπλάνο τῆς πολιτικῆς μας αεροπο-ρίας—και αὐτὸ πρὸς τιμὴ της—δεν ἔχει προσ-θαλασσωθῇ ἡ καταστροφή.

Έν πάση περιπτώσει ἡ συνοδός πρέπει νὰ εἴ-ναι ἐτοιμὴ γιά ὅλα. Έτσι μαθαίνει πὸς νὰ βοη-θᾷ τὸς ἐπιβάτες νὰ φορέσουν τὸ σωστικὸν τους, πὸς νὰ φουσκώνουν τὴ σωστικὴ λέμβο σὴ θάλασ-σα και νὰ τὴν ἐνισχύουν με μιά τέτα, πὸς νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ φορητὸ ἀσφύρματο, τὰ ἐφόδια και τὸ ὑπόλοιπο σωστικὸ ὕλικό. Γιά μέσα στο αεροπλάνο ἐκπαιδεύονται ἀκόμα σὴν χρῆσι τῶν προσωπιδίων οἰγυρῶν. Τὰ μαθήματα με τὴ σω-στικὴ λέμβο ἐξ ἄλλου γίνονται σε μιά ειδική αἰ-θουσα σὴν ἀρχὴ καὶ ἀργότερα σὴ θάλασσα ἔ-ξω από τὸ αεροδρόμιο.

Όλα τὰ πὶό πάνω μαθήματα ἐπαναλαμβά-νεται καθημερινὰ ἐπὶ 20 ἡμέρες καὶ ἀμέσως μετὰ οί συνοδοί ἀναλαμβάνουν τὴν πρώτη τους ἀποστολή. Ἀφού πετάξουν δυο φορές με μιά πα-λιά συνοδὸ, ὕστερα τοποθετοῦνται μόνες τους πρὸς τὸ αεροσκάφος τῶν γραμμῶν τὸ έσωτερι-κὸ. Όταν μείνουν ἐκεὶ γιά ἑνα χρονικὸ διάστη-μα ἀνάλογα με τὴν ἐπίδοσί τους, ἀναλαμβάνουν ὑπηρεσία σὲς γραμμές τὸν ἐξωτερικὸ, όπου παραμένουν μέχρις ὅτου... παντρευτοῦν. Γιατὶ σε ἑνα, δυο, τρία, πέντε τὸ πολὺ χρόνια οί περι-σσότερες ἐγκαταλείπουν τὴν περιποίησι τῶν ιπτα-μένων κυρίων και ἀφωσιώνονται στοὺς... προσ-γειωμένους συζύγους τους, πού παίρνοντας τες γιά γυναίκες τους συνδυάζουν τὸν τερπνὸν μετὰ τὸν ὠρελίμου! Ὁμορφιά, μόρφωσι, κομψότητα, χάρι και πολιτισμὸ ἀλλὰ συγχρόνως νοικοκυρω-σύνη, τάξι, καθαριότητα, ευγένεια, σεμνότητα και πίστι. Τὰ προσόντα δηλαδὴ πού διαθέτουν οί συνοδοί και πού τὴς κάνουν νὰ είναι περιζήτη-τες νύφες.

● 'Αεροσυνοδοί! Τὸ μοντέρνο επάγγελμα

Σπάνιες είναι οί περιπτώσεις—ὅπως τῆς δ. Σκούφη—πού ὁ φτερωτὸς ἔρως δεν κατορθώνει νὰ φτάσῃ τὴν ἱπταμένη συνοδὸ ὡς ἐκεὶ ψηλὰ στοὺς οὐρανούς γιά νὰ τὴν ἀναγκάσῃ σε μόνιμη προσ-γειώσι.

Καθὼς μάλιστα οί συνοδοί δεν ὑπογράφουν καμμιὰ σύμβασι με τὴν 'Ολυμπιακή, πού νὰ τὴς δένη με τὸ επάγγελμα γιά ἑνα ὠρισμένο χρονι-κὸ διάστημα, κάθε τόσο οί θέσεις ἀδειάζουν κι' ἡ εταιρία, πού είναι ὑποχρεωμένη νὰ διαθέτῃ πάντοτε 100 συνοδούς, προκηρύσσει διαρκὸς δι-αγωνισμούς γιὰ τὴν πρόσληψι δέκα ἱπταμένων συνοδῶν. Προσόντα: Ἀψογὴ ἐμφάνισι, ἀπολυ-τήριο, τελεία γνώσι δυο τουλάχιστον ξένων γλωσσῶν, Ἡλικία μέχρι 25 ἐτῶν...

Ἡ ἀλήθεια είναι πὸς οί ὑποψήφιες συνοδοί κάθε ἄλλο παρὰ τὸ γάμο ἔχουν στο νου τους ὅ-ταν παίρνουν μέρος στοὺς διαγωνισμούς αὐτούς. Μιά από τὴς ἑννὰ συνοδούς π.χ. πού ἐκπαιδεύου-ται αὐτὴ τὴ στιγμῇ, ἡ δ. Παπαδασιλείου, μὰς εἶπε χαρακτηριστικά:

—Νομίζω πὸς ποτὲ δεν θὰ μετριασθῇ ὁ ἐν-θουσιασμός μου γιά τὸ επάγγελμα τῆς ἱπταμέ-νης συνοδού, πού είναι ἑνα από τὰ πὶό πολιτι-σμένα μὰ και πὶό γυναικεῖα επάγγελλα. Ἐλ-πίζω πὸς δεν θὰ ἀναγκασθῶ νὰ τὸ ἐγκαταλείψω ποτέ.

Καὶ ἡ δ. Σμύρλη προσθέτει: Δεν ἔχετε πόσο εὐτυχισμένη είμαι πού, τὸ όνειρό μου νὰ γίνω συνοδός, πραγματοποιεῖται ἐπὶ τέλους.

Τὸ ἴδιο εὐχάριστῆμενες φαίνονται και οί ἄλ-λες ὑποψήφιες συνοδοί, οί δεσποινίδες Κούμπλη, Νικολοιουδάκη, Νίτσιου και Παπακωνσταντίνου πού μὰς δηλώνουν με ἑνα στόμα ὅτι τὸ επάγ-γελμα τῆς συνοδού είναι τὸ καλύτερο πού μπο-ροῦσαν νὰ διαλέξουν.

Ἀς ἐλπίσουμε λοιπὸν καὶ ἑμεῖς ὅτι αὐτὲς οί ἑννὰ ἀξιολάτρευτες κοπέλλες θα μὰς ἐξυπρε-τήσουν γιά πολλὰ χρόνια σὰ ἀεροπορικά μας ταξιδία με τὴν 'Ολυμπιακή και τὴ δ. Σκού-φη, τὴ δ. Σταμούλη και τὴς άλλες συνοδούς τῆς εταιρίας, πού ἀντιπροσωπεύουν ἀπόλυτα τὸ γυναικίον τύπο τῆς Ἑλληνίδας με τὴν ἀπαράμιλλη χάρι και τὴν πηγαία ευγένεια.

Σ. Μαλτέζου

ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ 15ΘΗΜΕΡΟΥ

Πέμπτη 29 Οκτωβρίου

* Σαλάτα ρυζιού
Μπιφτέκι από κιμά σφάρας
Δαμάσκηνα κομπόστα

Παρασκευή 30 Οκτωβρίου

Ρεβύθια σούπα
Λακέρδα. Χόρτα
Πατάτες τηγανιτές

Σάββατο 31 Οκτωβρίου

Λαχανόρυζο
Λουκάνικα Φραγκοφούρης σωτέ
Σαλάτα. Τυρί
Φρούτο

Κυριακή 1 Νοεμβρίου

* Αυγά γεμιστά με τόνο
Κότα Μιλανέζα
* Γλυκίσμα «Έκλαιρ»
Φρούτα. Καφές

Δευτέρα 2 Νοεμβρίου

Χορτόσουπα
* Όμελέτα οικονομική
Ραδίκια σαλάτα

Τρίτη 3 Νοεμβρίου

Καρότα ωμά τριμμένα σαλάτα
Ρύζι πιλάφι άσπρο
* Κεφτεδάκια σφάρας
Γιαούρτι

Τετάρτη 4 Νοεμβρίου

Τραχανόσουπα
Ψάρι ποσέ. Μαγιονέζα
Πατζάρια και πατάτες βραστές
σαλάτα

Πέμπτη 5 Νοεμβρίου

Τοματόσουπα
Γλώσσα βραστή με «σώς ταρτάρ»
Σαλάτα. Τυρί
* Άχλαδια κομπόστα

Παρασκευή 6 Νοεμβρίου

Φασόλια σούπα
* Μύδια τηγανιτά
Σαλάτα

Σάββατο 7 Νοεμβρίου

Μακαρονάκι κοφτό με τὸ λάδι
Μελιτζάνες τηγανιτές με γιαούρτι
Μήλα στο φούρνο

Κυριακή 8 Νοεμβρίου

Σπανακόπτη
Σνίτσελ με γαρνιτούρα από κα-
ρότα και φασολάκια σωτέ
Σαλάτα
* «Μιλ - φέιγ»

Δευτέρα 9 Νοεμβρίου

Σούπα ρύζι αυγολέμονο
* Τυροπιτάκια
Σαλάτα λάχανο με καρότο τριμ-
μένο

Τρίτη 10 Νοεμβρίου

* Γιοουβάρλκια σούπα
Τυρί. Φρούτα

Τετάρτη 11 Νοεμβρίου

Ψάρι φούρνου αλά σπετσιώτα
Κουνουπίδι βραστό σαλάτα
Πατάτες βραστές.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Πρόβλημα :

«ΤΙ ΘΑ ΦΑΜΕ ΑΥΡΙΟ;»

Θα προσπαθήσουμε να σας βοηθήσουμε στη λύση του δύσκολου αυτού προβλήματος που αντιμετωπίζετε καθημερινά με την κατάσταση μενού

ΑΥΓΑ ΓΕΜΙΣΤΑ ΜΕ ΤΟΝΟ

1 κουτί τόνο. Λαδόξυδο ή λαδο-
λέμονο. 6 αυγά βρασμένα. Μαγι-
ονέζα. Λίγη «γούστερ σώς» (προσι-
ρετική). Λίγη «καίτσαπ» (προσιρ.)

Προσθέτετε στον τόνο λίγο λα-
δόξυδο ή λαδολέμονο και αφήνετε
να μείνει στο ψυγείο επί ½ ώρα.
Βράζετε και καθαρίζετε τ' αυγά, τα
χωρίζετε στη μέση κατά μήκος και
αφαιρείτε τα κροκάδια.

Βγάζετε τον τόνο από το λαδο-
λέμονο και προσθέτετε σ' αυτόν, ά-
φου τον χωρίσετε με ένα πηρούνι
σε κομματάκια, λίγη μαγιονέζα.
Γεμίζετε τα άσπράδια με τον τόνο
και τα γαρνίρετε με τα βρασμένα
κροκάδια, τα οποία περνάτε από
μηχανή του πουρέ ή από σίτα.

ΣΗΜ.: Τη «γούστερ - σώς» και
την «καίτσαπ» την προσθέτετε αν
θέλετε, στη μαγιονέζα.

ΜΥΔΙΑ ΤΗΓΑΝΗΤΑ

1 κουτί μύδια ή 1 ½ κιλό μύδια
φρέσκα. 1½ φλυτζάνι τσαγιού άλευ-
ρι. 1 κουταλάκι κοφτό μπέικιν πά-
ουντερ. Άλάτι και ελάχιστο κόκκι-
νο πιπέρι. 1 αυγό. 1 φλυτζ. τσα-
γιού γάλα. Λάδι ή Στερεόλ.

ΣΟΥΠΑ ΓΙΟΥΒΑΡΕΛΑΚΙΑ

ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

2 μεγάλα κρεμμύδια κομμένα σε
λεπτές φέτες. ½ κιλό καρότα φιλο-
κομμένα. Λίγο σέλινο φιλοκομμένο.
2 κουταλιές σούπας φυτίνης. 1 φλυ-
τζάνι τσαγιού χυμό τομάτας. 6
φλυτζάνια τσαγιού νερό ή ζωμό κρέ-
ατος. Άλάτι και πιπέρι. 1 κιλό
πατάτες. ½ κιλό κιμάς. 1 αυτό. ½
φρυγανιά. Λίγο γάλα.

ΣΑΛΑΤΑ ΡΥΖΙΟΥ

2 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι. 6

10 ελές μαύρες. ½ κιλό γαρνι-
τούρα. Αυγά βρασμένα. Χυμός λεμονιού.
Λαδόξυδο. Φύλλα μαρουλιού. Μα-
γιονέζα (προσιρετική).

Πλένετε σε πολλά νερά τὸ ρύ-
ζι και τὸ βράζετε. Τὸ στραγγίζετε
και τὸ βάζετε κάτω ἀπὸ τὴν πίεση.
Τὸ ξαναστραγγίζετε καλά. Προ-
σθέτετε τις ελές κομμένες σε τε-
ταρτά και τις γαρίδες βρασμένες με
λεμονιού ή με λαδόξυδο. Βάζετε
το σε μία πιπέτα μερικά φύλλα
μαρουλιού και λίγο λάδι. Τη γαρνι-
ρίζετε με αυγά βρασμένα και κομμένα
σε φέτες. Σερβίρετε χωριστά. Αν θέ-
λετε, μπορείτε να το φάτε και με
μαγιονέζα.

Σωτάρете τα κρεμμύδια, τὰ κα-
ρότα και τὸ σέλινο με τὴ φυτίνη
έως ὅτου μαραθοῦν. Προσθέτετε τὸ
χυμὸ τομάτας, τὸ νερὸ ή τὸ ζωμὸ
κρέατος, λίγο ἀλάτι και πιπέρι.
Αφήνετε να σιγοβράσουν ἐπὶ ½ ὥ-
ρας.

Διπλώνετε τὸ φύλλο στὰ τρία, ὥστε νὰ σχη-
ματισθῇ ἓνα μακρὺ ὀρθογώνιο κομμάτι και
αὐτὸ τὸ ξαναδιπλώνετε πάλι με προσοχή.

Βράζετε μαζί τὸ νερὸ τὸ δούτυ-
ρο ή τὴ φυτίνη και ελάχιστο ἀλά-
τι. Ρίχνετε ὅλο μαζί τὸ ἄλευρι, ἔ-
νῳ ἀνακατεύετε με ξύλινη σπάτου-
λα συνεχῶς και ἔως ὅτου ἡ ζύμη
ἀρχίσῃ νὰ ξεκολλᾷ ἀπὸ τὰ τοιχώ-
ματα τῆς κατσαρόλας και σχηματι-
σθῇ μιὰ μπάλα. Τὴν ἀποσύρετε ἀ-
πὸ τὴ φωτιά και ρίχνετε μέσα ἓνα
- ἓνα τὰ αυγά ἐνῶ χτυπάτε με δύ-
ναμι. Συνεχίζετε τὸ χτύπημα ὕστε-
ρα ἀπὸ τὴν πρόσθεσι κάθε αυγὸ
ἔως ὅτου ἡ ζύμη γίνῃ λεία. Τὴ
βάζετε σε σακούλα με κορνέ ἁ-
πλό πού νὰ ἔχῃ τὴ διάμετρο μι-
κροῦ δαχτύλου. «Κόβετε» κορδόνια
ζύμης στὸ πάχος και μῆκος περί-
που μικροῦ δαχτύλου ή και μακρύ-
τερα ἐπάνω σε ἐλαφρὰ δουτυρωμέ-
νο ταψί. Τὰ ψήνετε σε δυνατό φούρ-
νο (450ο Φαρενάιτ) ἐπὶ 15 ὡς 20
λεπτά. Τὰ χαράζετε γιὰ νὰ ἀνοι-
ξουν ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ κατὰ μῆ-
κος, μὲ τὸ δαχτύλο. Καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ
βγῇ ὁ ἀτμός. Τὰ ἀφίνετε νὰ κρυώσουν
και κατόπιν τὰ γεμίζετε με τὴν κα-
τωτέρω κρέμα:

ΟΜΕΛΕΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

4 αυγά. 8 κουταλιές σούπας γά-
λα. 2 κουταλιές σούπας ξερὸ ψωμί
κοπανισμένο. Μαϊντανὸς φιλοκομ-
μένος. Δούτυρο ή φυτίνη. Άλάτι
και πιπέρι.

Χτυπάτε τὰ αυγά ἐλαφρὰ. Ἀνα-
μειγνύετε τὸ γάλα με τὸ ψωμί και,
ὅταν φουσκώσῃ, τὸ προσθέτετε στ'
αυγά μαζί με λίγο μαϊντανὸ φιλοκο-
μμένο. Ζεσταίνετε σε τηγάνι λί-
γο δούτυρο ή φυτίνη και ρίχνετε μέ-
σα τὸ μίγμα τῶν αυγῶν. Ψήνετε
τὴν ὁμελέτα σε μέτρια φωτιά. Ὅ-
ταν ψηθῇ ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, τὴ
διπλώνετε και τὴ σεβρίζετε σε ζε-
στὸ πιτσο.

ΑΧΛΑΔΙ ΚΟΜΠΟΣΤΑ

8 ἀχλάδια. ½ φλυτζάνι τσαγιού
ζάχαρη. Σύνια πορτοκαλιού. 1 φλυ-
τζάνι τσαγιού χυμὸ πορτοκαλιού.
4 κουταλιές σούπας χυμὸ λεμονιού.
Κανέλα και γαρύφαλα, ἀποκρίνισσα.

Καθαρίζετε και κόβετε τὰ ἀχλά-
δια στη μέση. Τὰ βάζετε σε ἓνα
ταψάκι ή σε πιτσο φούρνου και τὰ
πασπαλίζετε με τὴ ζάχαρη και με
λίγο ξύσμα πορτοκαλιού. Τὰ περι-
χύνετε με τὸ χυμὸ πορτοκαλιού
και λεμονιού και προσθέτετε ἓνα
κομματάκι κανέλα και 2 ὡς 3 γα-
ρύφαλα. Σκεπάζετε τὸ ταψάκι και
ψήνετε τὰ ἀχλάδια στὸ φούρνο ἐ-
πὶ ½ ὥρα ή ἔως ὅτου μαλακώσουν.
Τὰ περιχύνετε με τὸ σιρόπι τους
2 φορές κατὰ τὸ διάστημα πού θὰ
ψηνῶνται.

Σερβίρετε τὴν κομπόστα παγω-
μένη.

«ΕΚΛΑΙΡ»

Υλικά γιὰ τὴν ζύμη:

1 φλυτζάνι τσαγιού νερό. ½ φλυ-
τζάνι τσαγιού δούτυρο ή φυτίνη. 1
φλυτζάνι τσαγιού δυνατό ἄλευρι. 4
αυγά. Ἐλάχιστο ἀλάτι.

Υλικά γιὰ τὴν κρέμα:

1½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 11
κουταλιές σούπας κοφτὸς ἄλευρι. 4
φλυτζάνια τσαγιού γάλα βρασμένο.
4 αυγά, ἐλαφρὰ χτυπημένα. Λίγη
βανίλια. 2 κουταλιές σούπας κο-
φτὸς νεοκαφέ. 125 γραμμάρια κρέ-
μα σαντιγύ.

Υλικά γιὰ γκλασάρισμα:

75 γραμμάρια σοκολάτα (κου-
βερτούρα). 3 κουταλιές σούπας κο-
φτὸς φρέσκο δούτυρο ή βιτάμ. 1¼
φλυτζ. τσαγιού ζεστὸ νερό, γάλα ή
καφέ. Λίγη βανίλια. 2 φλυτζάνια
τσαγιού περίπου κοσκινισμένη ζά-
χαρη ἄχνη.

Κόβετε τὸ φύλλο σε μικρὰ ὀρθογώνια κομμάτια
10Χ30 ἑκατοστὰ και τὸ κάθε ὀρθογώνιο σε 8
μικρότερα ὀρθογώνια και τὰ δουτυρώνετε.

Υλικά γιὰ τὸ γκλάσο:

2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη ἄχνη.
3 κουταλιές σούπας νερό ζεστὸ. Βα-
νίλια. Σοκολάτα (κουβερτούρα).

Κοσκινίζετε τὸ ἄλευρι και τὸ με-
τράτε με κανονικὸ φλυτζάνι τσα-
γιού. Πρέπει νὰ ζυγίσῃ 250 γραμ-
μάρια. Τὸ ξανακοσκινίζετε μαζί
με τὸ ἀλάτι και με τὴ ζάχαρη και
τρίβετε μέσα τὰ 2/3 ἀπὸ τὸ δού-
τυρο.

Χτυπάτε τὰ κροκάδια τῶν αυγῶν
με τὸ νερὸ και με τὸ χυμὸ λεμο-
νιού και τὰ ρίχνετε στὸ μίγμα τοῦ
ἄλευρου. Συμώνετε τὴ ζύμη ἐλαφρὰ
και τὴν ἀνοίγετε σε φύλλο τετρά-
γωνο πάχους 1/3 ἑκατ. Σκορπάζετε
ἐπάνω τὸ ὑπόλοιπο δούτυρο, ἄφου
τὸ χωρίσετε σε κομματάκια στὸ
μέγεθος ρεβιθίου.

ΕΙΚΟΝΑ 1. Διπλώνετε τὸ φύλ-
λο στὰ τρία, ὥστε νὰ σχηματισθῇ
ἓνα μακρὺ ὀρθογώνιο. Τὸ ὀρθογώνιο
αὐτὸ φύλλο τὸ διπλώνετε στὰ
τρία ξανά και ἔτσι θὰ σχηματι-
σθῇ ἓνα πλάκω ζύμης ἀπὸ 9 φύλ-
λα. Τυλίγετε τὴ ζύμη σε λαδό-
χαρτο.

ΕΙΚΟΝΑ 2. Κόβετε τὴ ζύμη σε
τρία μέρη και ἀνοίγετε κάθε κομ-
μάτι σε φύλλο ὀρθογώνιο 10Χ 30
ἑκατ. Κόβετε κάθε ὀρθογώνιο σε
8 μικρὰ ὀρθογώνια φύλλα. Τὰ βά-
ζετε σε ταψί ἁδουτύρωτο, τυπάζετε
τὴν ἐπιφάνειά τους με τὰ δόντια
ἐνὸς πηρούνιού και τὰ βάζετε νὰ
υψωθῶν μερικὰ λεπτά σε δυνατό
φούρνο (450ο Φαρενάιτ) ἔως ὅτου
ροδίσουν ἐλαφρὰ. Θὰ γίνουν 24 λε-
πτὰ μπισκότα, ὀρθογώνια.

ΕΙΚΟΝΑ 3: Βάζετε μαζί υπι-
σκότα, τὸ ἓνα ἐπάνω στὸ ἄλλο με
κρέμα ἀνάμεσα και στὴν ἐπιφάνεια
στὰ ὑπόλοιπα 6 μπισκότα ἀπλώ-
νετε ἓνα λεπτὸ στρώμα ἀπὸ γκλά-
σο ἄσπρο. Ὅταν αὐτὸ στεγνώσῃ
ρίχνετε ἐπάνω με κορνέ λεπτὲς
γραμμὲς σοκολάτα λυωμένη. Κα-
τόπιν τραβᾶτε με ὀδοντογλυφίδα
γραμμὲς κάθετες και αὐτὸ, πρὶν ἢ
σοκολάτα κρούση και στεγνώσῃ.
Βάζετε τὰ τελευταῖα μπισκότα ἐ-
πάνω στὴν κρέμα. Ἐτσι θὰ εἶναι
4 μπισκότα με 3 στρώματα κρέ-
μας. Τὰ ἀφίνετε στὸ ψυγείο ἐπὶ 1
ὡς 1½ ὥρα και κατόπιν τὰ σεβρί-
ρετε.

«ΜΙΛ ΦΕΪΓ»

Υλικά γιὰ τὴ ζύμη:

2 φλυτζάνια τσαγιού ἄλευρι δυ-
νατό. 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό
ἀλάτι. 2 κουταλιές σούπας κοφτὸς
ζάχαρη. 1 φλυτζάνι τσαγιού δού-
τυρο φρέσκο. 2 κροκάδια αυγῶν. 3
κουταλιές σούπας νερό. 2 κουτα-
λιές σούπας χυμὸ λεμονιού.

Υλικά γιὰ τὴν κρέμα:

3 φλυτζάνια τσαγιού γάλα. 3
κουταλιές σούπας κοφτὸς κόν φλά-
ουρ. 3 κουταλιές σούπας κοφτὸς ἄ-
λευρι. Ἐλάχιστο ἀλάτι. 1 φλυτζά-
νη τσαγιού ζάχαρη. 4 κροκάδια αὐ-
γῶν. Βανίλια. 1 φλυτζάνι τσαγιού
κρέμα σαντιγύ.

Γαρνίρετε τὰ «μὴλ - φέιγ» με γκλάσο ἄσπρο και
με σοκολάτα λυωμένη κι' ἔχετε πιὰ ἓνα εὐγε-
στο και πολὺ εὐπαρουσίαστο γλυκίσμα.

Υλικά γιὰ τὸ γκλάσο:

2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη ἄχνη.
3 κουταλιές σούπας νερό ζεστὸ. Βα-
νίλια. Σοκολάτα (κουβερτούρα).

Κοσκινίζετε τὸ ἄλευρι και τὸ με-
τράτε με κανονικὸ φλυτζάνι τσα-
γιού. Πρέπει νὰ ζυγίσῃ 250 γραμ-
μάρια. Τὸ ξανακοσκινίζετε μαζί
με τὸ ἀλάτι και με τὴ ζάχαρη και
τρίβετε μέσα τὰ 2/3 ἀπὸ τὸ δού-
τυρο.

Χτυπάτε τὰ κροκάδια τῶν αυγῶν
με τὸ νερὸ και με τὸ χυμὸ λεμο-
νιού και τὰ ρίχνετε στὸ μίγμα τοῦ
ἄλευρου. Συμώνετε τὴ ζύμη ἐλαφρὰ
και τὴν ἀνοίγετε σε φύλλο τετρά-
γωνο πάχους 1/3 ἑκατ. Σκορπάζετε
ἐπάνω τὸ ὑπόλοιπο δούτυρο, ἄφου
τὸ χωρίσετε σε κομματάκια στὸ
μέγεθος ρεβιθίου.

ΕΙΚΟΝΑ 1. Διπλώνετε τὸ φύλ-
λο στὰ τρία, ὥστε νὰ σχηματισθῇ
ἓνα μακρὺ ὀρθογώνιο. Τὸ ὀρθογώνιο
αὐτὸ φύλλο τὸ διπλώνετε στὰ
τρία ξανά και ἔτσι θὰ σχηματι-
σθῇ ἓνα πλάκω ζύμης ἀπὸ 9 φύλ-
λα. Τυλίγετε τὴ ζύμη σε λαδό-
χαρτο.

ΕΙΚΟΝΑ 2. Κόβετε τὴ ζύμη σε
τρία μέρη και ἀνοίγετε κάθε κομ-
μάτι σε φύλλο ὀρθογώνιο 10Χ 30
ἑκατ. Κόβετε κάθε ὀρθογώνιο σε
8 μικρὰ ὀρθογώνια φύλλα. Τὰ βά-
ζετε σε ταψί ἁδουτύρωτο, τυπάζετε
τὴν ἐπιφάνειά τους με τὰ δόντια
ἐνὸς πηρούνιού και τὰ βάζετε νὰ
υψωθῶν μερικὰ λεπτά σε δυνατό
φούρνο (450ο Φαρενάιτ) ἔως ὅτου
ροδίσουν ἐλαφρὰ. Θὰ γίνουν 24 λε-
πτὰ μπισκότα, ὀρθογώνια.

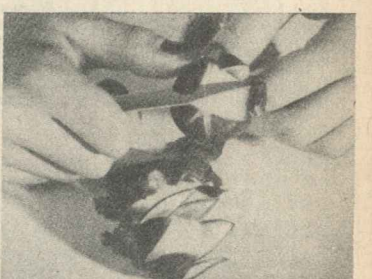
ΕΙΚΟΝΑ 3: Βάζετε μαζί υπι-
σκότα, τὸ ἓνα ἐπάνω στὸ ἄλλο με
κρέμα ἀνάμεσα και στὴν ἐπιφάνεια
στὰ ὑπόλοιπα 6 μπισκότα ἀπλώ-
νετε ἓνα λεπτὸ στρώμα ἀπὸ γκλά-
σο ἄσπρο. Ὅταν αὐτὸ στεγνώσῃ
ρίχνετε ἐπάνω με κορνέ λεπτὲς
γραμμὲς σοκολάτα λυωμένη. Κα-
τόπιν τραβᾶτε με ὀδοντογλυφίδα
γραμμὲς κάθετες και αὐτὸ, πρὶν ἢ
σοκολάτα κρούση και στεγνώσῃ.
Βάζετε τὰ τελευταῖα μπισκότα ἐ-
πάνω στὴν κρέμα. Ἐτσι θὰ εἶναι
4 μπισκότα με 3 στρώματα κρέ-
μας. Τὰ ἀφίνετε στὸ ψυγείο ἐπὶ 1
ὡς 1½ ὥρα και κατόπιν τὰ σεβρί-
ρετε.

Η ΚΡΕΜΑ: Βράζετε τὸ γάλα.
Ἀναμειγνύετε τὸ κόν - φλάουρ, τὸ
ἄλευρι και τὴ ζάχαρη. Ρίχνετε τὸ
ζεστὸ γάλα και τὰ κροκάδια τῶν
αυγῶν. Βάζετε τὴν κρέμα σε μπαιν
μαρι (ἐπάνω ἀπὸ νερὸ πού βρά-
ζει) και τὴν ἀνακατεύετε συνεχῶς
ἔως ὅτου πήῃ. Ὅταν κρούσῃ
προσθέτετε τὴ βανίλια και τὴν κρέ-
μα σαντιγύ, ἐνῶ τὴν ἀνακατεύετε
ἐλαφρὰ.

ΤΟ ΓΚΛΑΣΟ: Κοσκινίζετε τὴ
ζάχαρη ἄχνη και προσθέτετε τὸ νε-
ρό. Ἀνακατεύετε τὸ γκλάσο ἐπάνω
ἀπὸ ζεστὸ νερὸ (μπαιν - μαρι) ἔ-
ως ὅτου γίνῃ λείο. Ἄν χρειασθῇ
προσθέτετε λίγο ἀκόμη ζεστὸ νε-
ρὸ γιὰ νὰ γίνῃ σὰ ρευστὴ κρέμα.
Προσθέτετε τὴ βανίλια και τὸ χρῆ-
σιμοποιεῖτε.

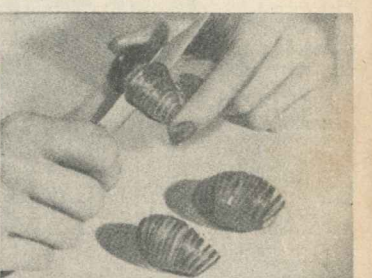
«ΡΕΠΑΝΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΞΙ!»

Τὰ ρεπανάκια εἶναι ὁμορφα,
δρυσέρα και τραγανὰ ἀν τὰ σερ-
βίρετε πάνω σε κομματάκια πά-
γου. Τὰ κόβετε σε «τριαντάφυλ-
λα», σε «ἀκορντεόν» ή «ντομινό».

«Τριαντάφυλλα» :

Πλένετε τὰ ρεπανάκια και με ἓνα
κοφτερό μαχαίρακι χαράζετε 6
πέταλα ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ ρίζα.
Κατόπιν τὰ κόβετε ὅπως δείχνει
ἡ εἰκὼν. Ἀφίνετε δύο ὡς τρία
φρέσκα φυλλαράκια ἐπάνω τους.

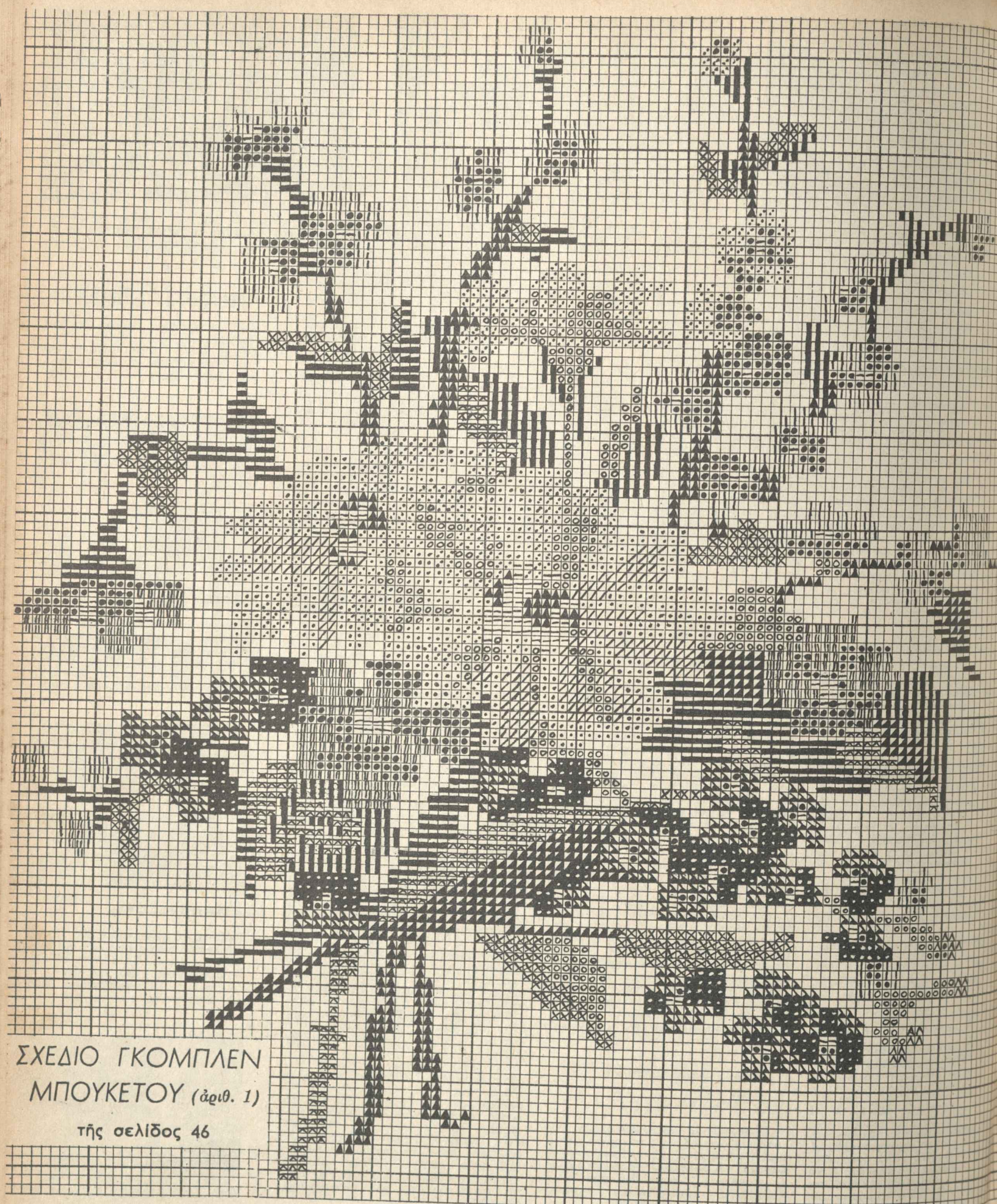
«Ἀκορντεόν» :

Κόβετε τὰ ρεπανάκια σε 10 ὡς
12 λεπτὰ φετάκια, χωρὶς νὰ φθά-
σετε ὡς κάτω. Τὰ ρίχνετε σε πα-
γωμένο νερό. Θὰ ἀνοίξουν τὰ
φετάκια. Τὰ στραγγίζετε και
τὰ διατηρεῖτε στὸ ψυγείο σας.

«Ντομινό» :

Κόβετε τὴ ρίζα τους και τὰ χα-
ράζετε σταυρωτά. Κατόπιν κόβε-
τε ἓνα μικρὸ κύκλο σε κάθε τέ-
ταρτο. Ἐτσι ὠραία σπολισμένο
μπαρεῖτε νὰ τὸ παρουσιάσετε με-
ταξύ τῶν ὀρεκτικῶν σε γεῖμα.

ΣΧΕΔΙΟ ΓΚΟΜΠΛΕΝ
ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ (αριθ. 1)
της σελίδος 46

- ΛΕΥΚΟ
- ΓΚΡΙ ΠΕΡΛΕ
- ΓΚΡΙ - ΠΡΑΣΙΝΟ
- ΓΚΡΙ ΣΟΥΡΙ

- ΡΟΖ ΠΑΛ
- ΡΟΖ ΣΚΟΥΡΟ
- ΚΟΚΚΙΝΟ ΖΩΗΡΟ
- ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΕΡΑΜΙΔΙ

- ΠΡΑΣΙΝΟ ΖΑΝΤ ΑΝΟΙΚΤΟ
- ΠΡΑΣΙΝΟ ΖΑΝΤ
- ΠΡΑΣΙΝΟΚΙΤΡΙΝΟ
- ΠΡΑΣΙΝΟ ΖΩΗΡΟ

- ΠΡΑΣΙΝΟ ΠΑΛ
- ΚΙΤΡΙΝΟ
- ΚΑΣΤΑΝΟ
- ΜΠΛΕ ΣΚΟΥΡΟ
- ΜΠΛΕ ΑΝΟΙΚΤΟ

Ευθυμογράφημα του Μάικλ Μούρ

ΘΑΛΑΜΟΣ ΓΙΑ ΔΥΟ

ΕΒΡΕΧΕ με το τουλούμι και ο Μπίλ ζήτησε προσωρινό καταφύγιο σ' έναν τηλεφωνικό θάλαμο. Έμεινε ακουμπισμένος στο χοντρό τζάμι και κύτταξε έξω τη βροχή. Μπροστά του είχε ένα μελαγχολικό βράδυ που θα το φώτιζε μόνο ένα κλάδι από γυναικείο χέρι. Στάθηκε να περάσει το δύσκολο διάδρομο σ' έναν κινηματογράφο. 'Αλλά δικασ συντροφιά: Έδωσε ένα μικρό κομμάκι κι έριξε μια γρήγορη ματιά σ' ένα εφρετήριο.

— Τη Μπρέντα, Παντρεύτηκε πιά. Τη Σιλβία; Μετοίκισε σε άγνωστη διεύθυνση; Τη Τζόννυ; Χμ! Παύσαντο.

— Σαφικά, η πόρτα του θαλάμου άνοιξε απότομα και στάλες βροχής μούσκεψαν το πρόσωπο του Μπίλ. Δύο γλυκά χείλη τόν ρώτησαν:

— Θα μείνετε πολλή ώρα;

— Δεν τηλεφώνώ, μίς. 'Η βροχή. Καταφύγιο. Μήπως θέλετε να τηλεφωνήσετε;

— Ναι, απάντησε η άγνωστη νέα. Μόνο ένα λεπτό. Μη βγαίνετε. Θα βολετούμε και οι δυο.

— Περάστε τότε.

— 'Η σκέψη ότι θα βρισκόταν μόνος μ' ένα χαοτικάμένο πλάσμα στον τηλεφωνικό θάλαμο τον γοήτευσε. Το ντύσιμό της ήταν έλκυστικό και το άρωμά της μεθυστικό.

— Χωράμε; ρώτησε όπως εμπαινε μέσα.

— Το ρωτάτε; 'Ο συνωτισμός μου άσσει έλλωστε.

— 'Η νέα άγνόησε την παρατήρηση του Μπίλ. Την απασχολούσε το τηλεφώνημα.

— 'Α! φώναξε. Ξέχασα τον αριβό.

— Έδωσε από την τσάντα της ένα μεταχειρισμένο φακέλλο και τον άκουμπησε στη συσκευή του τηλεφώνου. ΤΕΝΤ ΓΟΥΕΛΣ, Βίνεμυτ, 2442.

— Έοριξε τη μάσκα της κι' έπιασε τον αριβό. 'Ο Μπίλ στο μεταίω μετρούσε με τα μάτια το ανύστατό της, μεθυσμένος από το άρωμά της που πλημμύριζε την κλειστή άπώσθαιρα.

— 'Αλλά... 'Εκεί είναι ο Τέντ; Πού είναι; Καλά... Μην του διακόπτετε το μπάνιο. Ποιός μιλεί;

— 'Ο Μπίλ άκουσε καθαρά μια φωνή που απάντησε:

— Είμαι η αδελφή του.

— 'Ω! Θα είχατε την καλωσύνη να του δώσετε μια παραγγελία; Πείτε του να βιάσκει στο φουαγιέ του κινηματογράφου 'Εμπασον στις έπτά αντί στις έξη. 'Οχι, τίποτα το άπρόοπτο... 'Απλά, ύπερωαία στο γραφείο. Μην το ξεχάσετε. Στις έπτά αντί στις έξη. Εύχαιριστώ.

Μόλις η νέα κρέμασε το άκουστικό, ο Μπίλ παρατήρησε:

— Φαίνεται ο προϊστάμενός σας να είναι αυστηρός. Δεν θα σας επιτρέψει ιδιαιτικές κλήσεις από το τηλέφωνο του γραφείου του.

— Το βρήκατε, αναστέναξε η άγνωστη.

Κύτταξε τη νεοπονήτη.

— Πώς να φύγω μ' αυτόν τον κατακλυσμό; πρόσθεσε. Θα περιμένω λίγο.

— Θα κάνετε την καλύτερη δουλειά.

Τίναξε ελαφρά το κεφάλι της μ' ένα αυθόρμητο γέλιο και τα μαλλιά της γάιψαν το μάγουλό του. Τον προκαλούσαν να της δώσει ένα κλά πίσω στο αυτί.

Διώνοντας τον πειρασμό, έκλεισε τα μάτια κι' αναπόλησε τη συντροφιά της στον κινηματογράφο. Ύστερα έφερε στο νού του τον Τέντ Γουέλς, και με μιάς ένοιωσε μίσος σ' αυτόν.

— Στοιχηματίζω, μίς. Πώς αύριο σας τηλεφώνησε δεν ήταν η αδελφή του, της έλεγε.

— Πώς;

“Οη ή οίμοσχένεια ένδουσιασμένη,
όταν τὸ καυκάο είναι.....ΚΑΚΑΟ

Τὸ κακάο ΕΒΓΑ εἶναι τὸ ρόφημα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας γιατί εἶναι εὐχάριστο, ὠφέλιμο καὶ ἀνωτέρας ποιότητος. Τὸ κακάο ΕΒΓΑ περιέχει τίς διταμίνες ποὺ χρειάζονται τὰ παιδιά σας γιὰ ν' ἀποκτήσουν γερούς ὁργανισμούς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

— Εἶπα πὼς δὲν ἦταν ἡ ἀδελφὴ τοῦ. Ἡ καστανούλα δρθάνοιξε τὰ μάτια της.

— Ξέρετε... κι' ἐγὼ ἀπόρησα. Δὲν ἤξερα πὼς εἶχε ἀδελφὴ.

— Κι' ἐγὼ ἀπορώ, εἶπε ὁ Μπίλ, πὼς τὰ καταφέρνει ὁ ἀδελφὸς ὁ Τέντ καὶ ξεγελά τὸν κόσμον με τίς ψευτιές του.

— Τὸν ξέρετε, λοιπόν; ρώτησε ἀνίσχυρη ἡ νέα.

— Καὶ ποιὸς δὲν τὸ ξέρει;

— Διπλαδῆ;

— Διπλαδῆ... τραύλισε ὁ Μπίλ, ὅτι λέει τρομερὰ ψέματα στίς γυναῖκες... Κι' ὅμως πάντοτε θὰ βρίσκειται με μιά στο διαμέρισμά του.

— Δὲν τὸν φανταζόμουν γιὰ τέτοια, λοιπόν.

— 'Ο Μπίλ ὕψωσε τοὺς ὤμους του ἀδιάφορα.

— Γιὰ νὰ πεισθῇτε, θὰ πρὸπει νὰ τὸν παρακολουθήσετε. Σας δεβαίω θ' ἀπογοητευθῇτε.

— Δὲν ξέρω ὅμως, εἶπε ἡ νέα, γιατί μοῦ λέτε ὅλες αὐτὲς τίς κατηγορίες γι' αὐτὸν. Μὲ παίρνετε γιὰ κοιτῆ;

— Μπιά! Τέτοιος λόγος! 'Απλῶς ἀνύποπτη.

— Αὐτὸ νὰ εἶναι ἡ μήπως ζηλεύετε ἐπειδὴ τὸ ραντεβού τὸ ἔδωσα σὲ κείνον κι' ὄχι σὲ σὰς;

— 'Ὡστε αὐτὴ τὴν ἐντύπωσιν σὰς ἔδωσα;

— Μπορεῖ νὰ κάνω λάθος, εἶπε ἡ νέα χαμογελώντας, ἀλλὰ ὁμολογῶ ὅτι οἱ ἐλιγμοὶ σας εἶναι συμπαθητικοί.

— 'Ο Μπίλ ἦταν πράγματι σωστὸ χέλι.

— Κι' ἂν δεχθῶ πὼς ἔχετε δίκιο καὶ σὰς τηλεφωνῶ στο γραφείο σας τὴν ὥρα ποὺ θὰ τελειώσετε τὴν ὑπερωρία σας... Γιὰτὶ θὰ μοῦ πῆτε; Γιὰ νὰ πᾶμε νὰ φάμε κάπου καὶ κατόπιν νὰ δοῦμε καμμιὰ ταινία, ποὺ θὰ ἦταν τότε ἡ ἀντίδρασί σας;

— 'Η νέα τὸν ξάφνιασε:

— Γιατὶ νὰ ὑπάρχῃ ἀντίδρασι, ἀφοῦ βρέχει καὶ δὲν με περιμένει κανεὶς. Οὔτε στο σπίτι οὔτε στο δρόμο;

— 'Ο Μπίλ τὴν κύτταξε κατὰπληκτος.

— 'Ὀνειρεύομαι; ψέλισε. Καὶ τὸ ραντεβού σας με τὸν Τέντ Γουέλς;

— Ποιὸ ραντεβού με τὸν Τέντ Γουέλς; 'Εγώ;

— Μὰ σὰς ἄκουσα ποὺ τοῦ δίνετε ραντεβού...

— 'Ακριβῶς. 'Αλλὰ γιὰ λογαριασμό τῆς Ροζίνας.

— Τῆς Ροζίνας;

— Εἶναι συνάδελφος στὰ γραφεῖα ποὺ ἐργάζομαι. 'Ο προϊστάμενος δὲν τὴν ἀφίνει νὰ βγῇ ἔξω κι' ἐστὶνε ἐμένα νὰ τροποποιῶ τὸ ραντεβού της. Τί λέτε τότε γιὰ τὸν Τέντ Γουέλς;

— Εἶναι σπουδαῖο παιδί! Στάθηκε ἡ ἀφορμὴ νὰ σας γνωρίσω!

Μάικλ Μούρ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑ...

Τού συνεργάτου μας κ. Φάνη Κλάδη

Η Βάσω Μανωλίδου ως «Στρίγλα» στο έργο του Σαίξπηρ

Η Μάρω Κοντού, γυναίκα της αμαρτίας στο έργο «Ρομανσέρο»

Η Μαίρη Άρωνη ως Μαντώ Μαυρογένους στο έργο του Γ. Ρούσσου

Η Καρέζη ως μοντέρνα Άλκη στο «Κοροϊδάκι» της δεσποινίδας

Δανεισμοί και αποδεσμεύσεις ήθοποιων

Από τις αρχές του Σεπτεμβρίου έως τις αρχές Οκτωβρίου, λίγες μόλις ημέρες πριν από την έναρξη της νέας σεζόν έσημειώθησαν πολλές μεταπηδήσεις ήθοποιων από θέατρο σε θέατρο με την άδεια των θιασάρχων.

Έτσι, ο Στέφανος Ληναίος που ανήκε στο «Θέατρο Μουσούρη», επειδή στην κωμωδία του Φοντόρ «Τόπο στα νειάτα» δεν υπήρχε ρόλος κατάλληλος γι' αυτόν, πήρε φύλλον... πορείας για το θίασο Φωτοπούλου, για να υποδυθεί εκεί το γιοι του δήμαρχου Πεπόνε. Το δήμαρχο Πεπόνε τον υποδύεται ο Γιώργος Δαμασιώτης, που αρχικά είχε συμβληθεί με τον θεατρικό επιχειρηματία Ανδρέα Μαρουλίδη για να παίξει στα «Διονύσια». Άλλα όταν άλλαξε το καλλιτεχνικό «σχήμα» του νέου θεάτρου και αντί θίασου Βαλάκου έγινε θίασος Χατζηχρήστου, ο Δαμασιώτης «απεδεσμεύθη» και... προσεχώρησε στο Φωτοπούλο.

Με τα «Διονύσια» είχε συμβόλαιο και ο Θεόδωρος Μορίδης, που απεδεσμεύθη επίσης κατά την αλλαγή «σχήματος» και, αφού έταλαν-τεθή μεταξύ Μαίρης Άρωνη και Μυράτ, ποιά πρόταση να δεχθεί, τελικά έπροτίμησε την Άρωνη και υποδύεται τώρα τον Παλαιών Πατρών Γερμανό στη «Μαντώ Μαυρογένους».

Με το θέατρο «Κοτοπούλη» είχε συμβόλαιο η νέα καλλιτέχνης Μάρω Κοντού την οποία όμως, κατόπιν παρακλήσεως του Δημήτρη Χόρν, «έδανεισε» το θέατρο της όδου Πανεπιστημίου στο «Κεντρικό». Είς αντάλλαγμα έδεχθη μερικές εβδομάδες αργότερα, ο Χόρν να παραιτηθεί του συμβολαίου του με την Άγνη Βλάχου η οποία, μετά την αποδεσμεύση της, υπέγραψε συμβόλαιο με το θίασο «Ηλιόπουλου» — Καρέζη — Παπαγιαννόπουλου. Αναπαυδίζοντας τη φιλοφρόνηση ο θίασος του θεάτρου «Κοτοπούλη» παρέχώρησε στο «Κεντρικό» τη Λούλα Άρβανιτογιάννη.

Η Μαίρη Άρωνη «Μαντώ»

Η Μαντώ Μαυρογένους είναι η τρίτη γυναίκα της ιστορίας που έναρκαίνει η Μαίρη Άρωνη. Οι δυο προηγούμενες ήταν η βασίλισσα Έλισάβετ της Αγγλίας και η βασίλισσα Αμαλία της Ελλάδας. Η Μαντώ ήταν η πιο άδικη ηρωίδα του 21. Όταν άρχισε ο αγώνας ήταν πάμφωτη, εγκαταλελειμμένη, κακομοιρασμένη. Για την επιτυχία της επαναστάσεως εισέφερε 50.000 χρυσά εικοσάφραγκα σε μετρητά — χωρίς από την κτηματική της περιουσία.

Στο ιστορικό δράμα του Γ. Ρούσσου «Μαντώ Μαυρογένους» που παίζεται στο «Άκρο-πόλ», μαζί με τη Μαίρη Άρωνη παίζουν άλλοι δυο έλκετοι καλλιτέχνες που είχαν πάρει μέρος στη «Βασίλισσα Αμαλία» του ίδιου συγγραφέως. Ο Τζ. Καρούσος, που ήταν τότε Μακρυγιάννης κι' είναι τώρα Κολοκοτρώνης κι' ο

Θεόδωρος Μορίδης που ήταν τότε Κανάρης και είναι τώρα Παλαιών Πατρών Γερμανός.

Η «σαλάχ» της Καρέζη

Η Τζένη Καρέζη, στη νέα κωμωδία των Ν. Τσιφόρου — Πολ. Βασιλειάδη «Το κοροϊδάκι της δεσποινίδας» (Αυτή είναι η δεσποινίς και ο Ντίνος «Ηλιόπουλος»... κοροϊδάκι) υποδύεται ένα μοντέρνο πλουσιόκοριτσο, που γλεντά τη ζωή του, πίνει και σπάει τα ποτήρια και μιλεί με μαγική «σαλάχ». Ίδου μερικές χαρακτηριστικές φράσεις από το λεξιλόγιό της: Στον πατέρα της (Διον. Παπαγιαννόπουλο) λέει σε μία σκηνή «μην είσαι άσιτετος» και σε κάποια άλλη «μη θλώνης!» Το τελευταίο σημαίνει «μην άγριεύεις».

Πετάει που και που τη λέξη «μπράκ» και, μιλώντας σε έναν υπάλληλο του πατέρα της (Βασ. Ανδρέοπουλο) για ένα παύρο που δούληξε, του λέει: «Τόκανες άχταρμάς».

Τις άνοησίες τις λέει «κοτσάνες», τις σαχλαμάρες τις άποκαλεί «μουρόφυλλα ξεγυρισμένα» και την έρωτική στενωχώρα «φουντούκι». Και όταν θέλει να πει ότι ο Γρηγόρης (Ντίνος «Ηλιόπουλος») χτύπησε κάποιον λέει: «Τού στρατσάρισε μία γροθιά!»

Στο έργο παίζει σημαντικό ρόλο και ένα χρυσόψαρο, που άγόρασε η ήρωας και το άνωμασε κι' αυτό Γρηγόρη, για να της θυμίζει τον κεντρικό ήρωα. Άλλα έπειθε τη γυάλα την παίρνουν στα χέρια τους διαδοχικά ο Ανδρέοπουλος, η Καρέζη και η Ελεάνα Άπεργη, και — γυαλί είναι — υπάρχει φόδος καμιά φορά να πέση κάτω και να σπάση, το φροντιστήριο του θεάτρου «Κοτοπούλη» έχει προμηνθεί και δεύτερη γυάλα, πανομοιότυπη με την πρώτη, με δεύτερο χρυσόψαρο!

Καινούργια μαλλιά

Κοντεύει πιά να γίνει κανόνας και παράδοσι: Όπως οι πρωταγωνιστές, σε κάθε καινούργιο έργο, φτιάχνουν άλλοιότιχη περούκα, έτσι και οι πρωταγωνίστριες, για κάθε καινούργια ηρωίδα που θα έναρκαίνουν, δεν περιορίζονται τώρα στο να αλλάζουν μόνο κόμμωσι, άλλα και το χρώμα των μαλλιών τους.

Έτσι, η Κατερίνα, για το «Μεγάλο παιχνίδι» του Φελισιέν Μαρω έβαψε τα μαλλιά της καστανά προς το κόκκινο. Και η Άννα Κυριακού που υποδύεται την ίδια με την Κατερίνα ηρωίδα, σε άλλη ηλικία, έβαψε κι' αυτή τα μαλλιά της άνθρακα.

Η Βάσω Μανωλίδου, για τη «Στρίγγλα» του Σαίξπηρ, έβαψε τα μαλλιά της... μαύρα. Και η Μάρω Κοντού, για να αποδώσει πιστότερα μία γυναίκα της άμαρτίας στο «Ρομανσέρο» τα έβαψε πυρόξανθα.

Ο «Ηλιόπουλος...» παρ' όλίγον ράφτης

Ο Ντίνος «Ηλιόπουλος», αν δεν γινόταν καλλιτέχνης της σκηνής, θα γινόταν καλλιτέχνης

της... ψαλίδας. Όταν ήταν νεαρός, έκτός από επάγγελμα του ήθοποιού, του άρεσε και το επάγγελμα του... ράφτη.

Απ' αυτόν, τον παλιό του έρωτα, που άπό μείνει μεγάλο μεράκι, και κάθε φορά που άνοιχνει καινούργιο κοστούμι (και φτιάχνει και συχνά) πιλατεύει το ράφτη του: Έδα να πάρης μισό πόντο. Έκει να το άφης μισό πόντο. Αυτό να το φέρης πιο άπάνω. Έκει πιο κάτω. Το άλλο πιο δεξιά... Και άουτο να θεξής. Και οι άδηγιές του δεν δίνονται μισή την ώρα της πρόδας. Κάθε τόσο, μόλις άνοιξη κάτι, παίρνει το τηλέφωνο, άδιάφορο να άνοι τρεις ή ώρα το μεσημέρι ή τρεις μετά το μεσάνυχτα, και δίνει καινούργιες εντολές. Και είναι τόσο βασανιστικός, που ο πρώτος του ράφτης τον άρεθήκε και άνήθηκε να του άναράψη κοστούμι.

Το δεύτερο ράφτη του τον παράτησε ο Ηλιόπουλος — ίσως γιατί δεν του άκαστούν άδες του τις ιδιοτροπίες. — Έφτος άδέσταισε καινούργιο. Και για να δικαιολογή η άπό του την ιδιοτροπία:

— Να λανσάρω κι' άλλον, έπτε έμπιστος κα σε ένα φίλο του συγγραφέα.

— Δεν λές καλύτερα να... τυραννήσεις άλλον; ήταν η άπάντησι.

Γριμάνης και Ρίζος

Όταν παίζονταν η άξέχαστη έπθεάση «Άνθρωποι — άνθρωποι», έδα και μερικά χρόνια, στο «Μετροπόλιταν», διαπιστώθηκε ότι δεν μπορούσε νάρη ο Άγγελος Γριμάνης, που χόρευε μία πόλκα στην έπιθεώρηση, γιατί έπρεπε να έμφανισθή σε παραστάση Λυρικής. Τότε — τί να έκαναν; — άναγκάστηκαν να νύσουν έναν ήθοποιό όπως — έπει και να τον έμφανίσουν να χόρησι την πόλκα. Ο κληρός έπεσε στο Νίκο Ρίζο, που όλη και χόρευε την πόλκα όπως τούρχονταν. Και όποιος θεατής, έλποντάς τον, έφάνηκε να γαλαρία:

— Ρέ, για κύττα, πώς κόντηνε ο Γριμάνης Μυστήριο πράγμα!

Γνωρίζετε ότι...

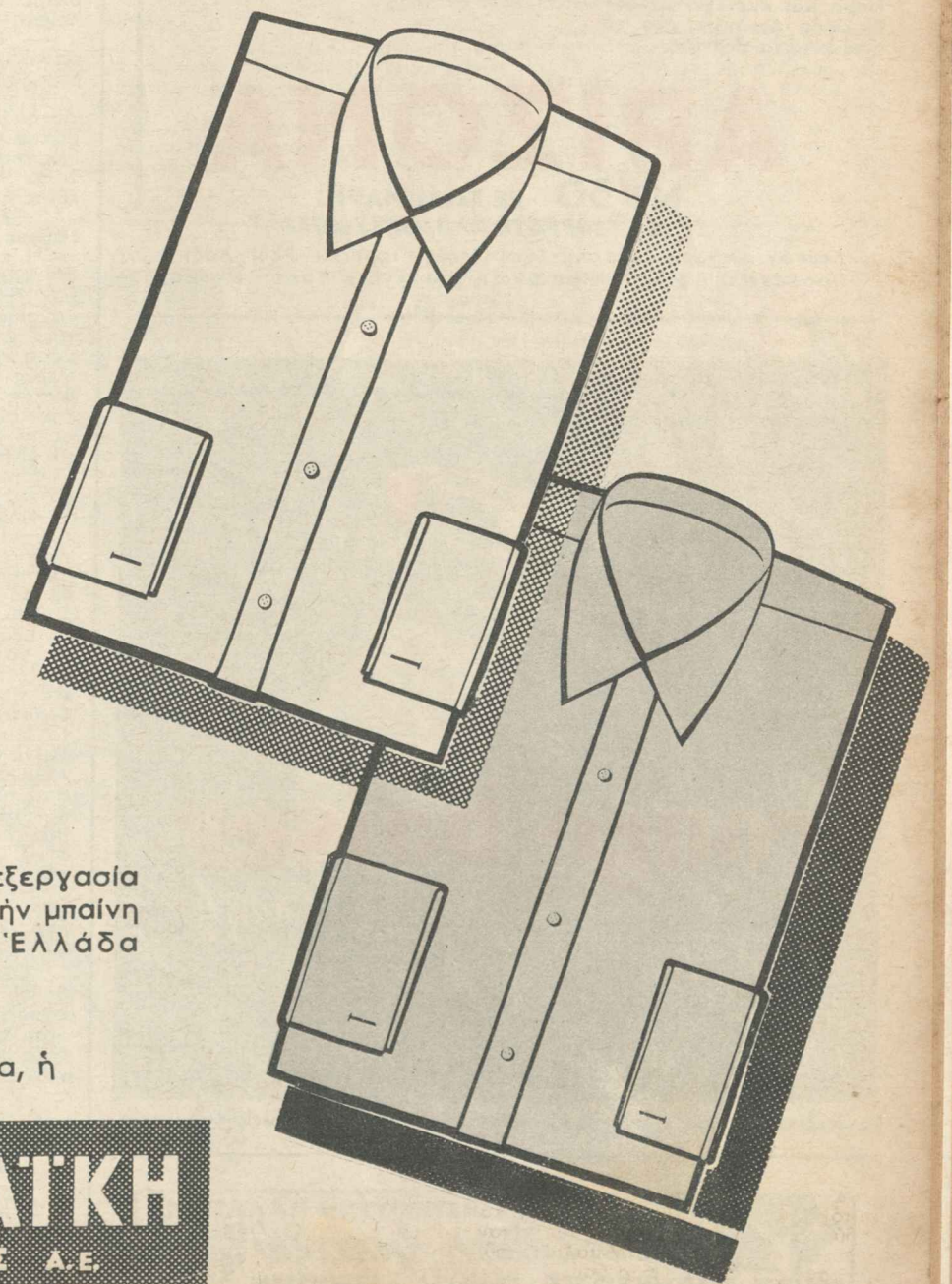
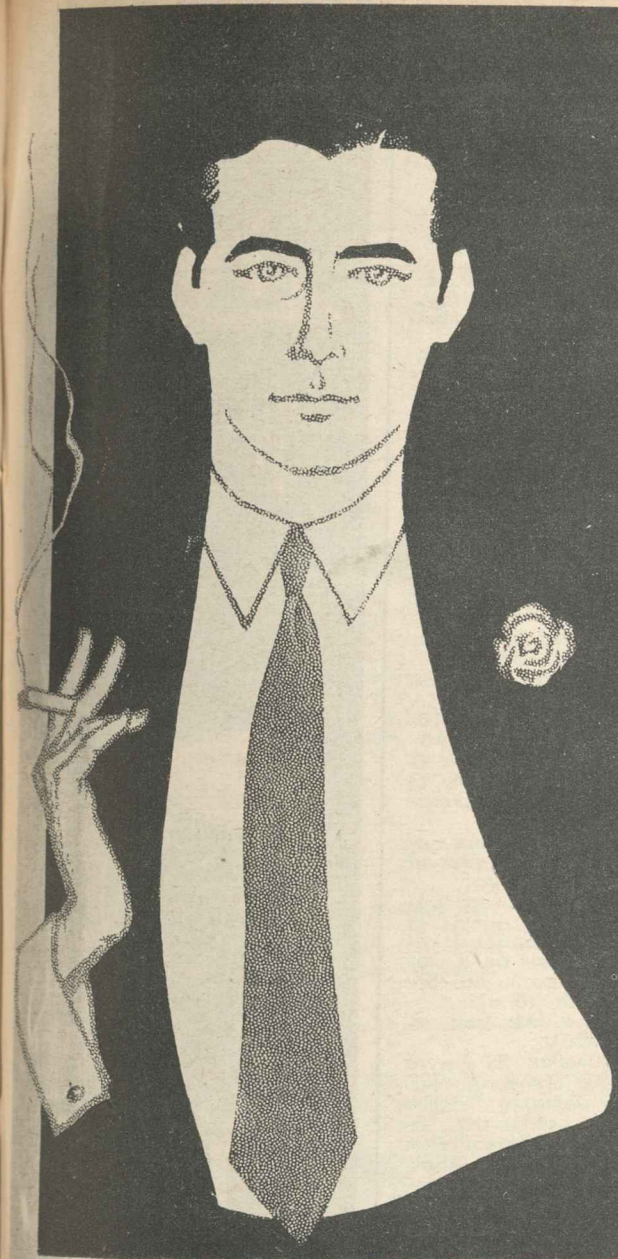
... Στο χορό, κατά τον όποιο άναγκάστηκαν τα άποτελέσματα του διαγωνισμού άφρου τραγουδιού, ο Μίμης Ψάδης χόρευε «τσά — τσά» με τη Μελίνα Μερκούρη.

... Το νέο έργο της Κατερίνας «Το παιχνίδι» δίνει την εύκαιρία στην Άννα Κυριακού να κάμη έμφανίσεις με κομπιανίζον και μπουρνούζι.

... Στη γενική δοκιμή της κωμωδίας «Τα νειάτα» ή Άλκη Βουγιουκλάκη έβαψε γάλο τράκ. Στο διάλειμμα μεταξύ άδων και τρίτης πράξεως, μόλις πήγε στο άκρο της έδρας τα κλάματα. Αίτια: η παρουσία της δοκιμή της μητέρας της.

"Αψογα ύψομα...

Λευκά και χρωματιστά
άπο ποπλίνες Πειραϊκής - Πατραϊκής
που δέν μπαίνουν στο πλύσιμο
γιατί είναι **SANFORIZED** (Σανφοράϊζντ)

Ποπλίνες **SANFORIZED** 6 τύπων
στην καλύτερη πάντοτε ποιότητα
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ —
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

SANFORIZED σημαίνει ειδική τεχνική επεξεργασία
του βαμβακερού ύφασματος, ώστε να μην μπαίνει
στο πλύσιμο. Αποκλειστικότης για την Ελλάδα
Πειραϊκής - Πατραϊκής

Με ό,τι βάξει ο νους σε βαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

Η μοναδική αγάπη που φλόγισε όλη τους τη ζωή, έκανε τον ούρανο και τη γη να μοιάζω γύρω τους σαν άπέραντο κενό που μέσα του βούλιαξαν και χάθηκαν οι τραγικοί, παράνομοι έραστές

ΑΝΟΝΤΑΝΤΕ, ο μεγάλος ποιητής της «Θείας Κωμωδίας» έγραψε για τους άτυχους έραστές Ούγκο και Παριζίνα, που διαφέρουν πολύ ή λίγο στις λεπτομέρειες τους ανάλογα με τη φαντασία των ποιητών, δίνουμε εδώ την πραγματική ιστορία, όπως τουλάχιστον τη διέδωσαν οι καλύτερες παραδόσεις.

Ποιητές και μουσικοσυνθέτες κάθε εποχής συγκινήθηκαν με την τύχη

των δυο εραστών και πάνω από πέντε αιώνες πέρασαν από τότε που η Αύλη της Φερράρας αναταράχθηκε από τη φοβερή τραγωδία. Μά ακόμα και σήμερα νοιώθουμε πόσο ανθρώπινο ήταν το σφάλμα τους και πόσο δυνατό ώστε να αφήνεται τα πάντα.

Θα προσπαθήσουμε εδώ να διηγηθούμε, όπως την περιγράφουν οι ιστοριογράφοι, μά και με τις παραλλαγές που η προφορική και ποιητική παράδοση μάς δίδωσαν, την ιστορία των δυο εραστών της Φερράρας. Ταυτόχρονα ένας μεγάλος ποιητής, ο Μπαύρον, συγκλονίστηκε τόσο από τον υπέροχο αυτόν έρωτα ώστε έγραψε ένα θαυμάσιο ποίημα με το ίδιο θέμα. Έκτος όμως από αυτόν κι ο Ντ' Αινούντσιο, για να μην αναφέρουμε ένα πλήθος άλλων 'Ιταλών και ξένους ποιητές, έγραψε με θέμα την έρωτική αυτή τραγωδία για τον μεγάλο συνθέτη Μασκάνι, που συνέ-

ΟΥΓΚΟ ΚΑΙ ΠΑΡΙΖΙΝΑ

θεσε ένα ωραιότατο μουσικό άριστούργημα.

Απ' όλες αυτές τις «Παριζίνες», που διαφέρουν πολύ ή λίγο στις λεπτομέρειες τους ανάλογα με τη φαντασία των ποιητών, δίνουμε εδώ την πραγματική ιστορία, όπως τουλάχιστον τη διέδωσαν οι καλύτερες παραδόσεις.

ΟΥΓΚΟ, Ο ΑΤΥΧΟΣ
ΩΡΑΙΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ

«Ο Ούγκο, κόμης του Ροβίγκο, ήταν ένας ωραιότατος ευγενικός νέος, εξασκημένος περίφημα στα όπλα και προικισμένος μ' ένα πλήθος χαρίσματα». Έτσι μάς περιγράφει ένας ιστορικός της εποχής τον Ούγκο, γιό του μαρκήσιου Νικολάου Γ' του Έστε. Ο Ούγκο έχασε τη μητέρα του όταν ακόμα ήταν μικρό παιδί και ο πατέρας του, μολονότι καυχιόταν ότι ήταν ο Καζανόβας στη Φερράρα, αγάπησε πολύ το θαμνάσιο αυτό παιδί του. Ο Ούγκο ήταν γι' αυτόν ο μοναδικός γιός, ο πιο ωραίος, ο πιο ενάρετος. Τ' άλλα του παιδιά (λένε πως είχε καμιά τριακοσαριά!) δεν άξιζαν τίποτα μπροστά σ' αυτόν.

Μιά μέρα, ο μαρκήσιος που είχε πιά φτάσει στα πενήντα, άρχισε να νοιώθει ότι η περιπλάνησή του από τη μη γυναικά στην άλλη δεν τον ικανοποιούσε.

— Θέλω να ξαναπαντρευτώ, Ούγκο, έμπιστευθηκε στο γιό του. Τί λές; Σου φαίνομαι πολύ γέρος;

Ο Ούγκο χαμογέλασε με συγκατάβαση.

— Γέρος εσύ, πατέρα μου; Είπε. Μά είσαι ο πιο νέος από τους νέους της Φερράρας. Και θα ήταν μεγάλη ευχαρίστηση και για μένα να έχω μια μητέρα στο σπίτι, μια και δεν γνώρισα τη δική μου.

— Έχω στο νοῦ μου να παντρευτώ μια κοπέλλα που δεν μπόρεσα ποτέ να την ξεχάσω... συνέχισε ο πατέρας του, ενώ τα μάτια του φωτίζονταν. Ξέρεις, τη μικρότερη κόρη του Κάρλο Μαλατέστα. Θυμάσαι όταν πήγαμε να βρούμε το Μαλατέστα στο Ρίμινι; Έκείνη η υπέροχη ξανθεία κοπέλλα με τα φλογερά μάτια...

— Αλλά, πατέρα, δεν πιστεύω να μιλάς για την Παριζίνα. Αυτή είναι ένα κοριτσάκι δεκαπέντε χρονών, που, αν δεν κάνω λάθος, προώριζες για μένα. Είχαμε πιά επιτηδες στους Μαλατέστα για να κανονίσουμε το γάμο...

Ο μαρκήσιος έβαλε τα γέλια: — «Ε, κι ύστερα; Είπε. Η Παριζίνα δεν είναι παραπάνω από δεκαπέντε χρονών, αυτό είν' αλήθεια, μά είναι ωραία, χαριτωμένη κι' αγνή και σύ προ' όλιγου μου είπες ότι ήμουν ο πιο νέος από τους νέους της Φερράρας. Τί κακό δρίσκεις επειδή θέλω να την πάρω γυναικά μου; Μην ξεχνάς, εξ' άλλου, ότι ο πατέρας της είναι ο πανίσχυρος άρχοντας της Μάρκας και της Ρομάνιας και θεωρείται σαν ένας από τους καλύτερους στρατιωτικούς. Θα συγγενέσω με, κατά συνέπεια, με μια οικογένεια με μεγάλο δόγμα, παιδί μου. Τ' αποφάσισα, λοιπόν: θα πάω ο ίδιος στο Ρίμινι να τα κανονίσω».

Ο Ούγκο ήξερε ότι στον ατυχικό πατέρα του δεν μπορούσε να φέρη αντίρρηση, γι' αυτό προτίμησε να σφίξει την καρδιά του και να ξεχάσει την όμορφη Παριζίνα που

από την πρώτη κιόλας φορά την είδε την έρωτεύθηκε.

Κι' ο Νικόλαος Γ' έφυγε την ίδια μέρα, βρίσκοντας για δικαιοσύνη στους αλλικούς του ότι πήγαινε προσκυνήση την Παναγία του Μπάρτο, που το είχε τάξιμο.

Παρασιτάστηκε στο μέγαρο του Μαλατέστα και δήλωσε ότι ο γιός του, φιλόδοξος όπως όλοι οι νέοι της εποχής του, δεν ήθελε να παντρευτεί Κι' έτσι αυτός, ο Νικόλαος, για να δυσφημισθή το όνομα της οικογένειάς του, θα παντρευόταν ο ίδιος τη Παριζίνα.

Τον δυσαρέστησε η άποψη που έκανε ο πατέρας του και σέφθηκε ότι η μόνη λύση για να ησυχάσει ο Καζανόβας της Φερράρας ήταν να παντρευτεί ο ίδιος τη Παριζίνα.

— Όποτε με περιφρονεί, φώναζε, λένε τον με πάθος, δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τη μοίρα που θέλω να μ' έλθει. Όταν λοιπόν με κοιτάς με μάτια γεμάτα αγάπη, ο Ούγκο μου έλεγε ψέματα; Έτσι λοιπόν, και εγώ γίνω μαρκήσιος της Φερράρας κι' Ούγκο θα μετανοήσει πικρά που με τόση ευκολία με ξεχάσει.

Ο γάμος έγινε πολύ σύντομα με όλα τα μεγαλεία που άξιζαν οι δυο άριστοκρατικές οικογένειες.

«ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ
ΣΜΙΞΑΝ Τ' ΑΣΤΡΑ»

Αλλά όταν η Παριζίνα έφτασε στην Αύλη της Φερράρας η αίσθησή της καθαρή: ο Ούγκο την έπαινε ακόμα, την αγαπούσε και τη μοναδική αγάπη που φλόγιζε τον κορμό της, όπως λέει ο ποιητής.

Η πρώτη συνάντησή τους έγινε στο κήπο, το βράδυ: μια συνάντηση ήταν ένας λιγυγός, μια βροχή από αστρα. «Και στον ούρανο συναντήσαν τ' αστέρες γράφει ο Μπαύρον. Από εκείνη τη στιγμή κανείς και τίποτα στον κόσμο δεν θα μπορούσε να τους χωρίσει πιά.

Να πώς περιγράφει ο Μπαύρον τη συνάντησή τους στον κήπο:

«... Η Παριζίνα άκουσε... Ο Ούγκος ήχος θημάτων φάνηκε στον πό το κλαδί... Η καρδιά της τρέμει... Και ανάμεσα από τα κλαδιά της φέρνει το αίμα στα μάγουλά της... Και η έρωτική φωνή που της έρχεται φέρνει το αίμα στα μάγουλά της...»

«Εννοώ ακόμα και δυο στίχους στους Μαλατέστα για να κανονίσουμε το γάμο...»

— «Ε, κι ύστερα; Είπε. Η Παριζίνα δεν είναι παραπάνω από δεκαπέντε χρονών, αυτό είν' αλήθεια, μά είναι ωραία, χαριτωμένη κι' αγνή και σύ προ' όλιγου μου είπες ότι ήμουν ο πιο νέος από τους νέους της Φερράρας. Τί κακό δρίσκεις επειδή θέλω να την πάρω γυναικά μου; Μην ξεχνάς, εξ' άλλου, ότι ο πατέρας της είναι ο πανίσχυρος άρχοντας της Μάρκας και της Ρομάνιας και θεωρείται σαν ένας από τους καλύτερους στρατιωτικούς. Θα συγγενέσω με, κατά συνέπεια, με μια οικογένεια με μεγάλο δόγμα, παιδί μου. Τ' αποφάσισα, λοιπόν: θα πάω ο ίδιος στο Ρίμινι να τα κανονίσω».

ΟΥΓΚΟ ΚΑΙ ΠΑΡΙΖΙΝΑ
ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΑΓΑΠΗ

Μά αυτό το σύμπαν είναι πιά εχθρικό στον έρωτά τους. Ο Νικόλαος Γ', αφού πέρασε ο πόνος του για την άουρη κοπέλλας, πού ναρκιζε την πρώτη ζωή του, γινε ο πετεινός της Φερράρας, που άρχισε να διατάσσει να πιάει τον Ούγκο και να τον κλείνει αλυσοδεμένο στις φυλακές του κραυγού.

Κοντά στην Πύλη του Λέοντος, άρχοντά μου; Εκεί που είναι ο μαρκήσιος ο δόν Φερράντο κι' ο Τζουλιό, τ' αδελφία του; Ακριβώς. Κι' ύστερα τρέξε με διοικητή του φρουρίου και πές να δόνηση τη μαρκήσια στον έλιο πύργο, αλυσοδεμένη. Λίγο άργότερα ο μαρκήσιος έστει-

— Ίσως αν και κείνη κι' ο Ούγκο ζούσαν χωριστά, ή κοπέλλα, συνηθισμένη από μικρή στην ύπακοή, θα δέχονταν καρτερικά τη μοίρα της και θα συνήθιζε σιγά - σιγά να ζή μοναχή και παραμελημένη στα μελαγχολικά διαμερίσματα του παλατιού. Μά ο Ούγκο ήταν εκεί κάθε μέρα και κάθε μέρα ή νέα μπορούσε να διαπι- στήσει πόσο άνωτερος ήταν από όλους τους άνδρες της Αύλης. Ο Ούγκο προσπαθούσε με όλες του τις δυνάμεις να κλείσει μέσα του τον έρωτά του, αλλά το μαρτύριο γινόταν κάθε στιγμή και μεγαλύτερο. Τα λεπτά μπράτσα της Παριζίνας που τυλίγονταν στο λαιμό του, ή μελωδική φωνή της, στο λαιμό της, τον παρέσυραν σ' έναν λιγυγό από τον οποίον δεν μπορούσε πιά να απελευθερωθή.

— Λατρεύω, μου, του ψιθύριζε φιλόδοξος τον με πάθος, δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τη μοίρα που θέλω να μ' έλθει. Όταν λοιπόν με κοιτάς με μάτια γεμάτα αγάπη, ο Ούγκο μου έλεγε ψέματα; Έτσι λοιπόν, και εγώ γίνω μαρκήσιος της Φερράρας κι' Ούγκο θα μετανοήσει πικρά που με τόση ευκολία με ξεχάσει. Ο γάμος έγινε πολύ σύντομα με όλα τα μεγαλεία που άξιζαν οι δυο άριστοκρατικές οικογένειες.

«ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ
ΣΜΙΞΑΝ Τ' ΑΣΤΡΑ»

Αλλά όταν η Παριζίνα έφτασε στην Αύλη της Φερράρας η αίσθησή της καθαρή: ο Ούγκο την έπαινε ακόμα, την αγαπούσε και τη μοναδική αγάπη που φλόγιζε τον κορμό της, όπως λέει ο ποιητής.

Η πρώτη συνάντησή τους έγινε στο κήπο, το βράδυ: μια συνάντηση ήταν ένας λιγυγός, μια βροχή από αστρα. «Και στον ούρανο συναντήσαν τ' αστέρες γράφει ο Μπαύρον. Από εκείνη τη στιγμή κανείς και τίποτα στον κόσμο δεν θα μπορούσε να τους χωρίσει πιά.

Να πώς περιγράφει ο Μπαύρον τη συνάντησή τους στον κήπο:

«... Η Παριζίνα άκουσε... Ο Ούγκος ήχος θημάτων φάνηκε στον πό το κλαδί... Η καρδιά της τρέμει... Και ανάμεσα από τα κλαδιά της φέρνει το αίμα στα μάγουλά της... Και η έρωτική φωνή που της έρχεται φέρνει το αίμα στα μάγουλά της...»

— «Εννοώ ακόμα και δυο στίχους στους Μαλατέστα για να κανονίσουμε το γάμο...»

ΟΥΓΚΟ ΚΑΙ ΠΑΡΙΖΙΝΑ
ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΑΓΑΠΗ

Μά αυτό το σύμπαν είναι πιά εχθρικό στον έρωτά τους. Ο Νικόλαος Γ', αφού πέρασε ο πόνος του για την άουρη κοπέλλας, πού ναρκιζε την πρώτη ζωή του, γινε ο πετεινός της Φερράρας, που άρχισε να διατάσσει να πιάει τον Ούγκο και να τον κλείνει αλυσοδεμένο στις φυλακές του κραυγού.

Κοντά στην Πύλη του Λέοντος, άρχοντά μου; Εκεί που είναι ο μαρκήσιος ο δόν Φερράντο κι' ο Τζουλιό, τ' αδελφία του; Ακριβώς. Κι' ύστερα τρέξε με διοικητή του φρουρίου και πές να δόνηση τη μαρκήσια στον έλιο πύργο, αλυσοδεμένη. Λίγο άργότερα ο μαρκήσιος έστει-

Οι μεγάλοι έρωτες

νε δυο μοναχούς στον Ούγκο για να του πούν να προετοιμασθή για το θάνατό του.

Μάταια ο Ούγκο ικέτευε τον πατέρα του να τον συγχωρήσει ή τουλάχιστο να τον άκουσει. Μάταια ή Παριζίνα του παρήγγειλε ότι αυτή μοναχή ήταν ένοχη, κι' άς της άφαιρούσε χίλιες φορές τη ζωή, αλλά να σώσει τη ζωή στον Ούγκο. «Εξαλλοίς ο μαρκήσιος δεν θέλησε ούτε καν να τους δει, ούτε να άκούση τη μετάνοιά τους ή τις δικαιολογίες του. Άπαθής, ψυχρός, σκληρός διέταξε να άποκεφαλίσουν μέσα σε τρεις ήμέρες οι δυο «προδότες».

Κι' ο Μπαύρον και ο ιστορικός Ματτέο Μπατέλλο θεοαινούν ότι έτσι τελειώνει ή ιστορία των δυο εραστών. «Όμως υπάρχουν κι' άλλες εκδοχές. Κατά το Λότε δέ Βέγα, ο μαρκήσιος έβαλε τον Ούγκο να σκοτώσει την Παριζίνα και την ίδια στιγμή του φόνου, καλεί τους αλλικούς και κατηγορεί το γιό του ότι σκότωσε τη νέα για να κληρονομήσει την περιουσία που θα πήγαινε, μετά το θάνατο του πατέρα του σ' αυτήν. Έτσι ή τιμή του μαρκήσιου σώθηκε, ο Ούγκο και ή Παριζίνα τιμωρήθηκαν άτιμασμένοι, εξευτελισμένοι για πάντα. Και κανείς έτσι δεν έμαθε ότι αυτός, ο υπέρφανος άρχοντας της Φερράρας είχε άπατηθή από τη γυναίκα του και το γιό του

«ΠΕΘΑΙΝΩ ΑΠΟ ΜΙΑ
ΑΓΙΑΤΡΕΥΤΗ ΑΓΑΠΗ»

«Ίσως στην εποχή μας δεν μπορούμε να νοιώσουμε όλη την τραγικότητα του δράματος αυτού, όπως την ένοιωσαν όσοι την έζησαν εκείνη την εποχή. Κι' όμως περιέχει όλα τα πιο ρομαντικά, πιο συγκινητικά στοιχεία του μεγάλου πάθους που μεταβάλλεται σε μαρτύριο. Και τα τρία πρόσωπα που συνθέτουν τον πίνακα αυτόν είναι γεμάτα ανθρώπινη αλήθεια: ο μαρκήσιος Νικόλαος, σκεπτικιστής, φιλόδοξος, δεσποτικός και ψυχρός, με σπάνιους κραδασμούς πατρικής στοργής, γιατί ή στοργή αυτή δρισκόταν σε δυσαρμονία με τον άστυρο τρόπο ζωής του.

Η Παριζίνα πάλι, κοριτσάκι σχεδόν άκακία ενός άνδρα που δεν αγαπούσε και θά μπορούσε θαυμάσια να είναι πατέρας της, που αγαπούσε τη μουσική και τα βιβλία, υπέφερε με την ιδέα ενός ένοχου έρωτα. Επαιζέ άσπρα, τραγουδούσε υπέροχα, αγαπούσε την ιππασία, τα ταξίδια και την όμορφη των αγώνων πραγματων... Και όμως αναγκάστηκε να άναστήσει τον έρωτα μέσα από την άπάτη.

Και, τέλος, ο Ούγκο, ωραίος, ευγενικός, με καρδιά παιδική, που δεν γνώρισε τον έρωτα, ούτε τα χάδια της μάνας, βρήκε στην Παριζίνα τη γυναίκα που ήταν το πόν γι' αυτόν. Μια θανάσιμη μελαγχολία όμως έμελλε να έπισκιάσει για πάντα τον τόσο υπέροχο αυτόν έρωτα.

«Πεθαίνα από άγίατρευτη αγάπη», λέει στο έργο του Μπαύρον. Η ζωή μου σβίνει σιγά - σιγά και μάταια παρακαλώ το θάνατο να μην περιμένει να έλατληθή ή χαμπάδα της ζωής μου, αλλά μ' ένα σύντομο φύσημα να σκεπάσει με σκοτάδι τα νεανικά μου χρόνια...»

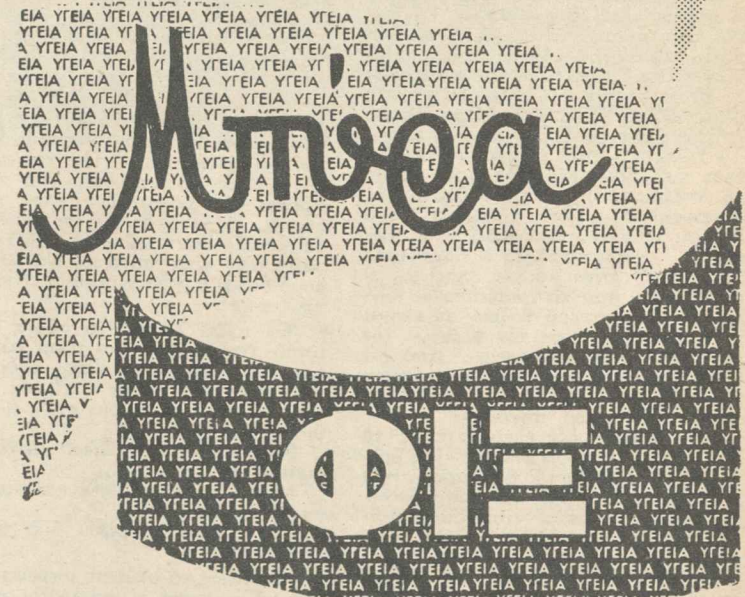
Και ο Θάνατος άκουσε την παράκλησή του...

Λύντια Καπέτσε

ΞΕΡΕΙΣ
ΤΙ ΠΙΝΕΙΣ ;

- Φωσφόρο
- Βιταμίνη PCa
- Βιταμίνη B2
- Βιταμίνη PP
- Βιταμίνη B6

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΨΟΠΟΙ Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ ΧΡ. ΛΑΛΛΑ 13 ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

'Η σελίδα τών παιδιών

Ο ΒΟΥΤΗΧΤΗΣ

Βάζουμε το μαγιό και τα γυαλιά της θάλασσας στα μάτια μας και νομίζουμε πιά πως γινήκαμε βουτηχτάδες μ' αυτά τα γυαλιά. Μά δεν γίνεται έτσι εύκολα ο βουτηχτής. Κι' άλλος είναι ο βουτηχτής που θα βουτηχθεί στη θάλασσα, για να διορθώσει, ως πούμε, την έλικα ενός φορτηγού, άλλος είναι για τα σφουγγάρια, άλλος για τα μαργαριτάρια, άλλος θα βουτηχθεί για την ανατίναξη όταν θα πρόκειται να γίνη μια γέφυρα, ώ! πόσο διαφέρουν οι βουτηχτάδες ο ένας από τον άλλο!

Στις περισσότερες περιπτώσεις οι στολές είναι από λάστιχο. Τα παπούτσια όμως πρέπει να είναι βαρετιά, εάν θέλει ο βουτηχτής να πέσει ίσια κάτω και να μην τον πασέψει το νερό, σαν ένα ξύλο. Το κράνος είναι ειδικό. Στα τελειότερα κράνη υπάρχει ένα τηλεφώνιο εφαρμοσμένο. Το τηλεφώνιο αυτό εύκολινα πολύ τη θέσι του βουτηχτή. Άλλοιώς χωρίς το τηλεφώνιο δηλαδή, ο βουτηχτής συνεννοείται, με το πλήρωμα του πλοίου που τον ακολουθεί, με ένα σχοινί. Όταν τραβήξει ο βουτηχτής το σχοινί τρεις φορές, άπαυ, οι συναδέλφοί του καταλαβαίνουν. Κινδυνός! Στη στιγμή δίνουν σε κίνηση το μηχανήμα και τον φέρνουν τον βουτηχτή στην επιφάνεια από τα βάθη της θάλασσας που δρισκότανε, όπως ανεβαίνει κανείς τον κουβά, από τα βάθη του πηγαδιού.

Μα φυσικά, δεν είναι έντελώς το ίδιο, ούτε και τόσο εύκολο. Να δρεθεί από τα βάθη της θάλασσας στην επιφάνεια δεν είναι και τόσο απλό. 'Η πίεσι του νερού είναι διαφορετική στα διάφορα βάθη. Και οι πνεύμονες δεν αντέχουν σε τόσες αλλαγές. Θα διαρραγούν. Θα τον ανεβάσουν λοιπόν το βουτηχτή μερικά μέτρα, θα τον αφήσουν εκεί μερικά λεπτά να συνηθισθεί το κορμί του στη νέα πίεσι του νερού, θα τον ανεβάσουν και πάλι, θα τον αφήσουν και πάλι για λίγο να ησυχάσει και έτσι βαθμιαία θα ανέβει επάνω.

Άλλοτε η άναπνοη του βουτηχτή παρουσιάζει μεγάλες δυσκολίες, ήταν μεγάλο ζήτημα. Σήμερα όμως τα πάντα έχουν αλλάξει, καλύτερ' έχει κι' ένας βουτηχτής μπορεί και μέχρις ότου δρες να μείνει μέσα στο νερό, λες και έγινε ψάρι. 'Ολόκληρο σύστημα άναπνοης έχουν οι νέες στολές.

Ωστόσο, να μη νομίσουμε ότι έπειδή μπορούν και άναπνέουν οι βουτηχτάδες, δεν τους κυνηγά πιά κανένας κίνδυνος. Λάθος! Τους κυνηγά πάντα η πίεσι του νερού, όπως είπαμε. Μπορεί τότε να τους έρθει μια φοβερή ζάλη και χάνουν πιά τη λογική και δεν ξέρουν τί κάνουν. Τις περισσότερες φορές, τραβούν το δερμάτινο σωλήνα από το κράνος τους, αυτόν που τους διοχετεύει τον καθαρό αέρα της άναπνοης τους. Κι' αυτό σημαίνει το θάνατό τους.

Το επάγγελμα του βουτηχτή διδάσκεται σήμερα. Και πρέπει να είσαι άπόλυτα υγιής, για να γίνης βουτηχτής. Και χρειάζεται τέσσερα χρόνια να μαθητεύσης. Και για να όνομασθής βουτηχτής πρώτης τάξεως, πρέπει να έργασθής δέκα χρόνια. Δεν κάνουν λοιπόν μόνο τα γυαλιά το βουτηχτή.

Ο Βουτηχτής

ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΜΕ

Να παίξουμε; Κάθε άλλο! Σήμερα θα κάνουμε κάτι δύσκολο. Θα το κάνω πρώτα εγώ και μετά σεις. Γιατί — σας το ξαναλέγω — είναι λιγούλακι δύσκολο. Καλύτερα να πω, είναι αρκετά δύσκολο.

Λοιπόν, Μου δένετε τα μάτια με ένα μαντήλι. Ώραία. Δεν βλέπω καθόλου. Σας δίνω το λόγο μου. Και τώρα άνοιγω τα χέρια μου όριζόντια, σ' να θέλω να πετάξω, και βαδίζω. Πού βαδίζω όμως; "Α! Τώρα θα σας το πω.

Πριν άρχισή το παιχνίδι, πριν δηλαδή μου δέσετε τα μάτια, θα χαράξουμε μια γραμμή πάνω στο χρώμα. Θα τη χαράξουμε μ' ένα κλαρί, μ' ένα ξύλο.

Μπορείτε έσείς να βαδίζετε πάνω σ' αυτή τη γραμμή με κλειστά μάτια; Έγώ μπορώ. Για δοκιμάστε και σεις. Προσέξτε όμως μην τα πάθετε όπως ο τσαμένος ο Κοκοβιός. Του δέσαμε τα μάτια και πήρε το δρόμο—δρόμο και δρέθηκε ού!... στην Καπερναούμ! Κι' έμεις οι άλλοι τον ακολουθούσαμε σιγά—σιγά, λέξι δεν λέγαμε, όμως είμασταν όλοι λιγωμένοι στα γέλια.

Τώρα θα σας πω κι' άλλο ένα τέτοιο παιχνίδι, λίγο πιο δύσκολο όμως.

Θα σταθίτε όρθιοι στον τοίχο. Τα χέρια ένωμένα, τα πόδια ένωμένα. Όχι μόνο ένωμένα τα πόδια, αλλά και να άκουμπούν στον τοίχο. Κι' αυτό είναι το σπουδαίο. Τα πόδια πρέπει να άκουμπούν στον τοίχο, πάντα, ώστόσο δηλαδή τελειώση το πείραμα. Γιατί τούτο εδώ είναι πείραμα. Δεν είναι παιχνίδι. Να μη μάς κοροϊδεύη ο κύρ Κοκοβιός ότι όλο παίζουμε!

Έν τάξει λοιπόν, τα πόδια άκουμπούν στον τοίχο. Και τώρα κάποιος έρχεται κοντά σας και τοποθετεί μπροστά στα πόδια σας, ένα ήμμα μακρού από τα πόδια σας, ένα όρθιο μπουκάλι.

Προσοχή τώρα! Τώρα άρχίζει η δυσκολία!

Μπορείτε να σκύψετε και να πιάσετε το μπουκάλι;

"Όχι! "Όχι! Πρέπει να το πω καλύτερα

Μπορείτε να σκύψετε μπροστά σας και να πιάσετε το μπουκάλι και να το σηκώσετε στα χέρια σας, αλλά τα πόδια σας να μένουν πάντα εκεί που ήταν; Ν' άκουμπούν δηλαδή οι φτενές σας στον τοίχο;

"Όποιος μπορέση και το κάνη, μπάρο του!

Η Γλιστρίδα

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟ ΒΡΗ ;

"Ανοίξτε διάπλστα τ' αυτιά σας, πάρτε χαρτί και μολύβι κι' άκούστε το σπουδαιότερο πρόβλημα της γής! Είναι ένα πρόβλημα παμπάλαιο, που το μαθαίνατε τα παιδιά του Φαραώ. Έτσι! Μάλιστα!

Μιά φορά κι' έναν καιρό — λέει το πρόβλημα — ήταν έπτα φίλοι. Ό κάθε φίλος είχε έπτα γάτες. Κάθε γάτα έπνιγε έπτα ποντικούς. Κάθε ποντικός έτρωγε έπτα κριθάρια—όλόκληρα τα φυτά. Κάθε κριθάρι άπέδιδε στη συγκομιδή έπτα κιλά καρπύ.

Και τώρα το πρόβλημα ρωτά: Τί όφελος είχαν αυτοί οι φίλοι από τις γάτες;

Δηλαδή: πόσα κιλά καρπύ παίρνουν τώρα από τα κριθάρια τους αυτοί οι φίλοι;

Ποίος έχει άρεσι να κάνη το λογαριασμό. Οι φίλοι είχαν κέρδος από τις γάτες 16.807 κιλά κριθάρι.

Είμαι ξεφτέρι, ή όχι; Πέστε μου!

Ο Κοκοβιός

ΤΙ ΣΚΥΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ;

Έλάτε να σας οδηγήσω στην έκθεσι τών σκύλων. "Η μήπως δεν το ξέρετε ότι γίνονται και έκθέσεις για σκύλους;

Σ' αυτήν εδώ την έκθεσι δεν πρόκειται να σας δείξω τον ωραιότερο σκύλο, αλλά μερικούς σκύλους.

1. Πεκινούα. Έπί τρεις χιλιάδες χρόνια ήταν τα σκυλιά αυτά στην Κίνα σκυλιά τών ναών. Μόνο ο βασιλιάς είχε το δικαίωμα να έχη και στο παλάτι του. Κι' όταν έκλεβες ένα τέτοιο σκυλί, θάνατος ήταν ή τιμωρία. Μόλις κατά το δέκατο ένατο αιώνα έμφανίσθηκε και στην Ευρώπη ο σκύλος αυτός.

2. Μπουλντόκ. Είναι ράτσα άγγλική. Λέγεται και άγγλικός ταυρόσκυλος.

3. Κυνηγετικό. Είναι σκυλί με προσωπικότητα, αυτό εδώ το κοντοπόδαρο, άσχημούτσικο, και αγαπά ιδιαίτερα το κυνήγι.

4. Ουλόθριξ κύων που το λέμε συνήθως «μαλλιαρό σκυλί». Μαθαίνει πολύ εύκολότερα από άλλα σκυλιά. Είναι δηλαδή έπιδεκτικό μαθήσεως. Σε ώρισμένες χώρες το μεταχειρίζονται — προ πάντων σε παλαιότερες έποχές — για το κυνήγι στις λίμνες. Συνήθως του κόβουν το τρίχωμα όπως δείχνει ή εικόνα.

5. Λαγωνικό. Δεν γαυγίζει, είναι σχεδόν άηχο. Δεν μπορεί να φυλάξη ούτε το σπίτι, ούτε τα πρόβατα, θα είναι θαυμάσιος κυνηγός. Το πιάνει το θήραμα ζωντανό. Το κορμί του είναι πολύ εύκαμπτο, τρέχει και 60 χιλιόμετρα την ώρα κι' αυτό το σκυλί είναι που μεταχειρίζονται στις κυνοδρομίες.

6. Δαλματικό. Αυτό είναι το κυρίως, το καθαυτό κυνηγετικό σκυλί. Είναι δυνατό, όπως ο μολοσσός και εύκαμπτο όπως το λαγωνικό.

7. Λυκόσκυλο. Είναι μια ποικιλία του ποιμενικού κυνός. Ακατάλληλο για κυνήγι. Μά πόσες άλλες χάρες έχει! Είναι ώραίο, στιβαρό, εύκινητο. Ένα σκυλί που του έμπιστεύεσαι το σπίτι σου, τα πρόβατά σου. Ένα σκυλί που βοηθά τον άστυνομικό.

ΟΙ ΦΙΛΗΝΑΔΕΣ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΚΟΥΜΠΑΡΕΣ

Αγαπητές μου φίλες, Πάλι έχω κάτι να πω μαζί σας. Νά, την περασμένη Κυριακή ήπια στην γιαγιά μου. Και μαζεύτηκαν από τη γειτονιά όλες μου οι φίλες ναδές και παίζαμε τις κουμπάρες και θέλαμε να κάνουμε και ένα γλυκό για να τρατάρουμε τις κούκλες μας. Το άλεύρι το έφερε ή φιληνάδα μου ή Έλλη, τη ζάχαρη ή Καίτη, το αυγό ή Άννούλα, το βουτυράκι ή θεία κι' εγώ θα έκανα το γλυκό. Όμως το άλεύρι μύριζε μουχλίλα κι' εγώ θέλα να το πετάξω.

"Όχι, μου λέει ή γιαγιά μου, δεν θα το πετάξεις. Τά πετούσαμε έτσι εύκολα τα πράγματα. Στάσου να δης τί το κάνει το άλεύρι που παίρνει αυτή τη μουχλίλα. Και το κοσκίνισε το άλεύρι ή γιαγιά μου καλά—καλά και μετά το έβαλε σε μια λαμαρινίτσα και το κοσκίνισε και μόλις έπιασε ν' αλλάξη χρώμα, το έβγαλε από το φούρνο.

Και τώρα θα το δάξω στις σουπίτσες μου αυτό το άλεύρι, μου έπε ή γιαγιά μου, να μου γίνουνται πιό πηχτές και θα το δάξω και στις σάλτσες μου. Και μου έδωσε άλλο άλεύρι ή γιαγιά και έκανα το κουλούρι και παίζαμε ώραία—ώραία όλες οι φιληνάδες μαζί και όλες οι κουκλίτσες.

"Α! Έχω να σας πω κι' αυτό εδώ, καλά που δεν το έχασα. Έγώ και σ'αυτήν για τη φιληνάδα μου τη Μαρία. Η Μαρία έφερε κι' αυτή καρπύ για το τραπέζι μας. Έφερε ζαμπόνι και έφερε και ψωμάκια κομμένα σε λεπτές φετίτσες, για να δάσουμε ένα κομματάκι ζαμπονάκι πάνω σε καθε μιά φετίτσα ψωμί.

Μά ξέρετε τί ξεχασίκαρα που είναι ή Μαρία; Από το πού το είχε το άλεύρι, τα ψωμάκια και τα ζαμπόνια και τα είχε κλείσει στην τσάντα της. Και τα σικά ξεροθήκαν, καθώς έκανε μάλιστα και ζέστη. Και το ζαμπόνι ήταν τανέ, φαίνεται, χθεσινό και είχε κι' αυτό ξεραθί. Κι' εγώ να τί έκανα μάλιστα χωρίς να ρωτήσω τη γιαγιά μου. Τα ψωμάκια τα έβρεξα λίγο—λίγα έχωσα στο φούρνο, μόλις έβγαλα το γλυκό. Κι' έγιναν θαυμάσια γανιστά.

Και το ζαμπόνι για να γίνη τρυφερό, ξέρετε τί το έκανα; Το έβραξα για μισό λεπτό σε νερό ζεματιστό και νατό! Έγινε θαύμα. Άπενε περάσαμε πολύ—πολύ ώραία. Μακάρι να ήσασταν κι' έσείς. Έπειτα ήθε στο δωμάτιο ή γιαγιά και είπα:

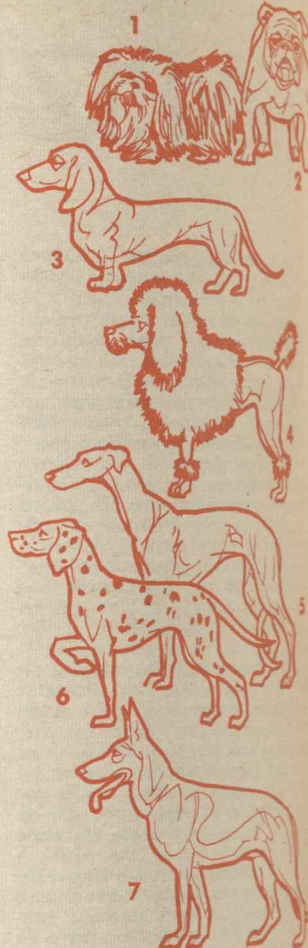
— Φάγανε οι κουκλίτσες σας; Εύχαριστήθηκαν από το γλυκό;

— Εμείς γελούσαμε. Και είπα πάλι ή γιαγιά:

— Έ, τώρα να τις πάρετε τις κουκλίτσες και να τις πάτε στο σπίτι. Είναι ώρα πιά να πλავιάσουν.

Αχ, τί ώραία που ήτανε!...

Η Νουκοκυράνα

Το κήρυγμα της Κυριακής

ΑΠΡΟΣΕΞΙΑ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ καλλιτέχνης Γουσταύος Ντορέ, ζωγράφισε μια περίφημη εικόνα της παραβολής του πλουσίτου και του φτωχού που μάς έδωσε ο Κύριός μας στο 10^ο κεφ. του Λουκά. Ο πλούσιος παρουσιάζεται μέσα στην άνατολική πολυτέλεια. Ζη μέσα σ' ένα μαρμάρινο σπίτι. Στο τέλος της μαρμαρένιας σκάλας βρίσκει κάποιον κι' άρρωστο—μηνός ο Λάζαρος. Σπουδαία ή εικόνα αυτή που δείχνει ζωηρά τη φαντασία του καλλιτέχνη. Κάτι άλλο όμως ο Ντορέ είσηγαγε στην εικόνα που δείχνει ότι δεν άντελήφθη πλήρως την παραβολή αυτή. Πάνω από το Λάζαρο δείχνει έναν άνατολίτη δούλο με το μαστίγιο στο ύψωμένο χέρι του. Σά να του έπτε ο άφεντης του να διώξη το Λάζαρο, γιατί τον θεωρούσε σά μια νεκροκεφαλή μέσα στο παλάτι της άπολαύσεως. Λάθος έκαμε ο Ντορέ. Η παρουσία του πτωχού, άρρωστού Λάζαρου καθόλου δεν άνησυχούσε τον πλούσιο. Δεν του έφθικε άσχημα, γιατί ούτε τον προσέξε. Άδιαφόρησε γι' αυτόν. Ο πλούσιος λοιπόν στον άλλο κόσμο δεν τιμωρήθηκε μέσα στην κόλασι, γιατί φόνικε σκληρός στον πτωχό Λάζαρο, αλλά γιατί φόνικε άδιαφορός. Ούτε καν τον προσέξε. Η άπροςέξια γίνεται θανάσιμο άμάρτημα. Έκείνον που στη γη δεν ήθελε να προσέξη, άναγκάσθηκε να τον προσέξη από την κόλασι που δρισκόταν αλλά ήταν πολύ άργά. «Και εν τώ όπεί έπάρας τούς σθαλάμους αυτού, υπάρχαν έν βασάνους όρά των Άβραάμ από μακρόθεν και Λάζαρον έν τοίς κόλποις αυτού».

Όσο ή άμαρτία της άπροςέξιας είναι ή πιό κοινή. Σπάει να είναι μεταξύ μας οι έπιθετικοί άδελφί, οι αντίθρησκοί. Άπτον οι Βολταίριοι και οι Ίγκερσολς. Ο άδελος διακρίνεται από τη μαχητικότητα του. Μά και κερδηθή, θα χρησιμποιήση το σθένος του για το καλό. Ο άδελος με τη μαχητικότητα του δείχνει ότι ένδιαφέρεται για τα θεία ενώ ο άπρόσεκτος δείχνει άδιαφορία.

Πόσο πρέπει να δοξάζουμε το θεό για τον πόνο. Ο πόνος είναι ένα από τα πιό άγαστορά πράγματα. Μας διεγείρει την προσοχή. Τρεις είναι οι κύριοι λόγοι που μάς κάνουν άπρόσεκτους: Ο πρώτος είναι ή συνήθεια. Συνήθως να κάνης ό,τι κάνεις, να διαβάσης ό,τι διαβάσεις, να πηγαίνης όπου πηγαίνεις, και την προσοχή σου δεν θέλεις να κοροϊφής σε τίποτε—το καινούργιο, όσο σπουδαίο κι' αν είναι ταυτα. Δεν λέω πως οι συνήθειές σου είναι κακές. Κάθε έθνος, τ'αυς νάναι πολύ καλές. Έπικίνδυνη είναι ή συνήθεια του κακού, αλλά έπικίνδυνη μάλιστα είναι ή συνήθεια του καλού γιατί μπορεί να στερείται το άριστο. Το άριστο είναι ο Χριστός, ή άναγέννησι σου, ή καινογονία φύσι, οι καινούργιες διαθέσεις που σου δίνει όταν Τον δεχθής για Σωτήρα σου.

Ο θεός σ' άγάπησε και σε προσέξε κι' έστειλε τον Υιό Του τον μονογενή να θυσιασθή για σένα. Η θυσία του Χριστού πρέπει να έλκύση την προσοχή σου. Αν δεν την έλκύση, ή άπροςέξια σου αυτή θα σε ρίξη στην αιώνα κόλασι.

Σπύρος Ζωδιάτης

(Ανασκίνασις)

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ TIDE

Γιατί μόνο το TIDE, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, έγγυαται :

Καθαριότητα :

Ο καταπληκτικός άφρός του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύη και να αϊχμαλωτίξη κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρη με το ξεβγάλμα.

Εύκολία :

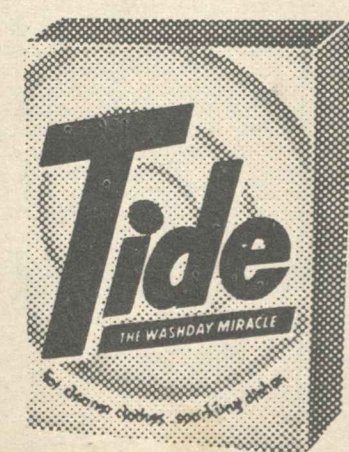
Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτος ίσως σε μερικές παρ'α πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται ή μέση σας, δεν χαλάτε τα χέρια σας.

Οικονομία :

Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο άφρό, άκόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το TIDE πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρη τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας θα βαστήξουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' άκόμη: Το TIDE είναι άβλαβές για τα χέρια σας.

Δοκιμάστε και σεις σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θα πεισθήτε μόνης σας ότι :

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ !

SCHERK

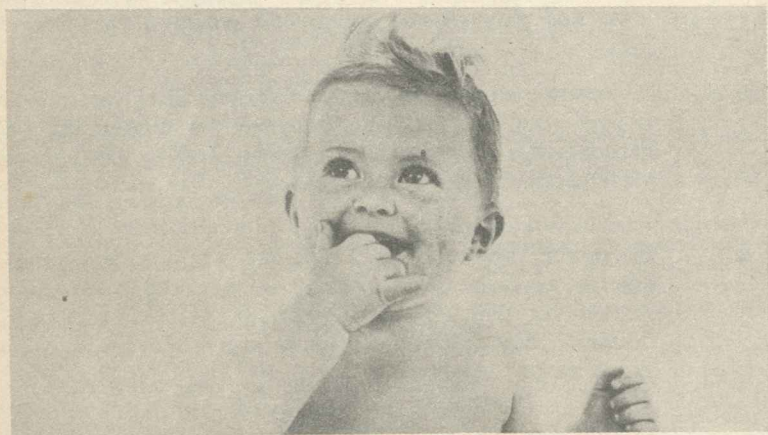
Ώρα και Έλκυτική...

...χάρης στην καλή περιποίηση του δέρματος με την υπέροχη Λοσιόν προσώπου **ΣΕΡΚ**.

- Αφαιρεί τελείως τη σκόνη και το σμήγμα από τους πόρους.
- Εξελείφει τα μπιμπίκια.
- Ξαννανιώνει την επιδερμίδα.

**Scherk
Face
Lotion**

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΟΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9, ΤΗΛ. 25-739

Για τον καινούργιο "άφεντη", του σπιτιού σας, μόνο τα προϊόντα **JOHNSON & JOHNSON** είναι κατάλληλα.

Μόνο το πιο άγνό και το πιο απαλό σαπούνι είναι ασφαλέστερο για το δέρμα του μωρού σας. Το σκληρό σαπούνι αβριέει και ακάκει το τρυφερό του δέρμα. Το σαπούνι **JOHNSON'S BABY SOAP** είναι άγνό και απαλό. 'Αφρίζει πλούσια, καθαρίζει μαλακά και ξεβγάζει εύκολα. Είναι το πιο κατάλληλο για να πλένετε ολόκληρο το σώμα του μωρού σας, το κεφαλάκι του και τα μαλλιά του.

BABY SOAP, BABY POWDER, BABY OIL, BABY CREAM

Johnson & Johnson

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

TENTY - ΜΠΟΥ'Σ

ΔΙΑΒΑΖΕΙ κανείς την εφημερίδα και διερωτάται:

«Τι είναι αυτοί οι τέντυ - μπούς; Και γιατί άραγε να υπάρχουν παντού; Και καλά να υπάρχουν στα μικρά και φτωχά κράτη στα λεγόμενα «καθυστερημένα», όπου η άγνοια του παιδιού είναι μόνη ζήτηση των γονιών του. Μα υπάρχουν και στα μεγάλα κράτη, εκεί όπου για το παιδί θα φροντίσουν και ο Δήμος και η Εκκλησία και το Κράτος και δη από τα πρώτα του δημάτα, με τη γέννησή του, ακριβέστερα».

Διερωτώμαι κι' εγώ, διερωτάται ο πάς τίς.
Ορίστε ότι στη Γερμανία — στη Μπόν — εκατό άστυνομικοί ασχολήθηκαν επί πέντε σχεδόν ώρες με τους τέντυ - μπούς. Όχι ένα και δύο, εκατοντάδες παιδιά — λέγει το τηλεγράφημα — μαζεύτηκαν σ' ένα όρισμένο σημείο, πιάσανε τον κυρίως δρόμο και τα πεζοδρόμια και δεν αφήνουν διαδρόμο για διαδρόμο άνετοχλητό. Στο τέλος επλήθε βέβαια ήσυχια, αλλά με κόπο, αφού δόθηκε «μάχη». Συνελήφθησαν εκατό παιδιά.

Στην «Ελευθερία» διαβάσαμε τελευταία ότι ακόμα και στη Ρωσία δεν είναι ξένο αυτό το φρούτο, που θα νόμιζε κανείς ότι το κλίμα δεν ευνούσε ούτε την εμφάνισή του καν. Και αναφέρει έναν γυιό καθηγητού Πανεπιστημίου. Ήταν πολύ επιεικής ο καθηγητής προς το γυιό του. Και γενικά «κατηγορούνται οι γονείς ότι είναι υπερβολικά επιεικείς προς τα τέκνα των. Οι Ρώσοι αγαπούν παράφορα τα παιδιά τους. Δεν θέλουν να τα δούν να υποφέρουν, όπως υπέφεραν οι ίδιοι!»

Κι' εγώ, θα σας πω μία ιστορία. Θά σας πω για τη Μία.

Γιατί της δώσατε τόσο εξωτικό όνομα; ρώτησα τους γονείς της, που τη βάπτισαν.
Δεν θέλανε να γίνε ένα δεσποινίδα που ν' ασχολείται με τον έαυτοόλη της. Με τα λούσα της, με τα «αυτό είναι μόδα, αυτό δεν είναι μόδα», με τα «αυτό γίνεται στον καλό κόσμο, αυτό δεν γίνεται». Τη «Μία» αυτό το άνοστο όνομα, θά είχε δύναμι μαγική. Θά την εμπόδιζε π.χ. ν' ανοίξη ίσσορίες με ονομαστικές εορτές, διζιτούλες και λοιπές σάχλες.

— Ξέρετε, μου είπαν, τί μεγάλη τηγή κακού είναι αυτές οι διζιτούλες π' αρχίζουν εξ άπαλων όνυχων; Μα φυσικά θα μπορούσε το μαγικό, «Μία» να ενεργήσει αντίθετως. Να την κάνει να νομίζει ότι ξεχωρίζει από τ' άλλα τα κοριτσάκια που θα άνομάζονταν Μαρίες και Άνες και Ευαγγελίες κ.λ.π. εφ' όσον θα πήγαινε η «Μία» σε δημόσιο σχολείο και όχι σε ιδιωτικό, «για να μη γίνε ζιπασμένη».

Φοιτούσε λοιπόν στο δημόσιο σχολείο, τη λέγανε «Μα» και είχε και μία φουκασού γκουβερνάντα που την πηγαίνεφενε.

— Έτσι, έλεγε η μητέρα της. Θά μάθη καλά και μιά ξένη γλώσσα και θά έχη κι' ένα βοηθό για τα μαθήματά της.

Ό! Θυμώτανε με φρίκη η μητέρα ότι αυτή η ίδια δεν είχε κενένυ βοηθό, κάποιον στο σπίτι να της λύση μιά άπορία στα μαθήματά της, οι γονείς της ήταν άπλοϊ, άγράμματοι άνθρωποι.
Έν συνεχεία, η Μία δεν διδάνθηκε ν' αγαπά, τη δελόνα «γιατί δεν επρόκειτο να την κάνουν υοδίστρη». Ούτε και την πασαμικρή νωοριμιά είχε με τη σκούπα, πασ' όλο πού ήταν μιά ηλεκτρική σκούπα. Διότι «δεν επρόκειτο η Μία να γίνε μιά απλή νωοκορούλα. Και καμιά σμυσία δεν είχε πού η Μία ήταν μιά

κακή μαθήτρια. Μήπως τάχα ένας και δυο μεγάλοι άνδρες ήταν κακοί μαθηταί; Τόν Τσάρσιλ τόν έδωσαν ο καθηγητής του τών Λατινικών. Και τόν Έδισων τόν χαρακτήρισε ο δάσκαλός του, από την πρώτη κιόλας τάξη, σαν ένα παιδί άνωμαλο και κουτό και τόν έδωσε από τó σχολείο. Η Μία θά γινότανε επίσης κάτι ξεχωριστό, κάτι άλλο, δεν ήταν ανάγκη να διαβάξη με τίς άρες και να παίρνη ένα καλό βαθμό. Η Μία θά γινότανε κάτι σύγχρονο, 'Αεροπλάνο, να πούμε. Όσπου να μεγάλωνε, ο κόσμος θά είχε άλλες άδειες».

Και σήμερα η Μία είναι δεκάξη χρονών και ο κόσμος είναι όπας τόν ξέρετε, μόνο η Μία είναι κάτι πραγματικά διαφορετικό. Πετάρη φοίτα της μόλις σχολάση, βάζει το στέλι παντελόνι, τρέχει πάνω - κάτω στο δρόμο τόν έξοχικό με τó σκούτο της κι' η χαρά της είναι να τόν ξεπολά πάνω στους διαδρόμους. Άλλά όταν όταν διακρίνη στενογράμους φίλους του σπιτιού, τας έπείσους ποτέ δεν χαιρετάρ. Και τράβανε τα μαλλιά τους οι γονείς της που τη βλέπουν αινώνας ξεπεσμένη, αινώνας λεκιασμένη, πάντα διαδιδάχοντας ειδήσεις περί τεντυμπόδων και όνειροπολεί να επιληψιά «για να φύγη τέλος πάντων απ' τó σπίτι, να έχω κι' εγώ να κάνω με ανθρώπους κι' όχι μ' αυτά τά έπασμένα δεσποινιδαρία και τους λυμυκοντόρους» τά παιδιά δηλαδή τών φίλων της οίκογενείας.

Στη Μπόν, τά άπέλυσαν τά εκατό παιδιά που συνέλαβαν, άφου π' άνέκριναν. Κράτησαν μόνον τήν άστυνομία κάλεσε τους γονείς τους. Μ' αυτούς θά συζητήθ τó ήθημα.

Πρό καιρού διάβασα ότι σε κράτη πού η γυναίκα εργάζεται όπας ο άνδρας, συζητείται να βρεθί τóπος, ώστε οι μητέρες να διατένουν περισσότερο χρόνο για τά παιδιά τους.

Είναι μάλιστα σε παγκόσμια κλίμακα ο τεντυμπόσμός. Παντού, η μεταπολεμική εποχή έφερε ένα άνοστό στην οίκογένεια. Έπεισε ο πατέρας στο μέτωπο, βγήκε η μάνα από τó σπίτι, για να δρή δουλειά, παντού υπήρξαν νεόφυλοι, που δάλθηκαν με τά όλα τους να καταστρέφουν τά παιδιά τους με τά μωσαναθρέμουν.

Πηλόντι

**ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΟΝΩΤΙΚΟ
ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ**

Δήλωσις επίσημους

Ο καθηγητής Ντούρι του Πανεπιστημίου της Βιέννης γράσει: «Η μύρτα, χωρίς στην μεγάλη της έπι νεργητικότητα, άναγεννά τó νευρικό σύστημα και άποτελεί παρανοστή τó υγιές για ένα λαό. Η μύρτα είναι τó πιο υγιεινό ποτό απ' όλα τά ποτά, είναι πλούσια σε διαλυτικές και περιέχει 50 άφελμα άσπαστικά, τά πιο εύεργετικά για τó υγιές».

**ΡΟΥΣΙΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**

Ίατρος

Μαιευτή - Γυναικόλογος
Δέχεται καθ' έκάστην 9-12.
5-7 ώς και επί συνετήσε.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΝΙΚΑ ΦΑΝΤΕ

“Όταν έκλαιγες για μένα...”

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Δυό έτη πού άγαπιούνται, ο Μπέρο κι' η Πάλα, πηγαίνουν στο Μιλάνο σ' άνατάτη τύχη. Η Πάλα θέλονται να δρή δουλειά στο Μπέρο που σπουδάζει μηχανικός, πηγαίνει σε μιά έργοληπτική εταιρία, αλλά ο διευθυντής της 'Αντρεάνι βλέποντας την τόσο όμορφη την παρουσιάζει στον κινηματογράφο, σ' ένα παρτιζάνο Μάξ Μάνερ. Όταν όμως γυρίζει τó δρόμο με την κούρα του 'Αντρεάνι ο Μπέρο τη βλέπει από τó φυλάκιο μιάς άποθήκης όπου εργαζόταν ως νωτοφύλακας και νομίζει πως ο 'Αντρεάνι είναι έρωμένος της. Η Πάλα που σκαπότς της είναι να δρή δουλειά στο Μπέρο, τó κρύβει την έλπίδα και σ' έρωτήσεις που τó λέει ένα βέμα. Βέβαιος πιά ότι η Πάλα έχει έρωμένο ο Μπέρο, φεύγει έλλολος και γυρίζει όλη τη νύκτα σε μιά νυχιακή διαμονή πδών. Τη Φάννυ, και μιά συνομήτριά του την Πάτσι, εγκαταλείποντας τη δουλειά του. Στο άνωσταυό, η Πάλα πηγαίνει στα κινηματογραφικά σταντίνο για μιά δεκαετή ταινία. Έκεί συναντάται με τó Μάξ Μάνερ που μετά τη δοκιμή την παίρνει στην κομάρτα του για να την μεταφέρει στο μέγαρό του.

9. Έκλεισε τά μάτια γέρνοντας πίσω στη μαλακή ράχη τού καθίσματος. Δεν της ήθε καν τó μυαλό να ρωσή τόν Μάξ: «Πού πάμε;» — Άφησε τα επάνω σ' αυτό τó τραπέζι, Λούκα, διάταξε ο Μάξ, κι' ύστερα πήγαινε! Δεν θέλω να μ' ένοηλίσουν για κανένα λόγο.

Η Πάλα κύταζε τó γέρο υπηρέτη κι' έγινε κατακόκκινη. Είχε ένα τόσο επίσημο και επίβλητικό ύφος, ώστε αυτή, για να τού μιλήσει, άπρεπε να χρησιμοποίησε τούλάχιστον τόν τόνο που χρησιμοποιούσε με τούς δασκάλους της όταν πήγαινε στο σχολείο, άνακατεύοντας πολλές φορές τίς λέξεις με συχνακάτωμα στην οίκογένεια. Έπεισε ο πατέρας στο μέτωπο, βγήκε η μάνα από τó σπίτι, για να δρή δουλειά, παντού υπήρξαν νεόφυλοι, που δάλθηκαν με τά όλα τους να καταστρέφουν τά παιδιά τους με τά μωσαναθρέμουν.

Όταν τηλεφωνήση ο μηχανικός 'Αντρεάνι, συνέχισε ο Μάξ, πέσσε του να περάση άποψε στις έπ' όχι προμήτερες.

Ο γέρο υπηρέτης δίσχισης τη μεγάλη αίσθηση περνώντας από πέντε παράθυρα που έβλεπαν τó δρόμο. Καθώς παρακολουθούσε την ψηλή σιλουέτα του, η Πάλα σκεφτόταν: «Νά ένας άνθρωπος που θά έβρεσε στη θεία Μπίτσε».

Καθόταν σε μιά μεγάλη πολυθρόνα από μαόνι, ντυμένη με δέρμα. Και καθώς άκούμποσε τη ράχη της στη ράχη, τά πόδια της μόλις έρταν στο πάτωμα. Άναστρούσαν, άν μιά άλλη κοπέλα στη θέση της η Πάτσι λόγω χάριν, θά καθόταν με τó φυσικό της μέγεθος τó μασεν-

— Αυτό θά σας ζεστάνη, δεν είναι πολύ δυνατό, είπε ο Μάξ προσφέροντάς της τó ποτήρι.

Κι' η Πάλα, που κρατούσε τά χέρια πίσω της για να μην φαίνονται οι χιονίστρες της, διάσπρηε να άπαντήση ότι τó κρύο της είχε περάσει ξαφνικά κι' ότι τó οινόπνευμα, όταν μάλιστα τó έπινε νηστική, της έκανε τó κεφάλι να γυρίζει τρομερά.

Όταν αντίληφθηκε ότι είχε κάνει μιά μεγάλη γκάφα, ήταν πιά πολύ άργα για να την έπανορθώση. Ο Λούκα, που είχε ξαναφανή, άγνωστο πώς, στη σάλα, σημείωνε τίς άκριβείς έντολές τού Μάξ: «Τόστ, κονσομέ, κρύο κοτόπουλο, σαλάτα. Όχι φρούτα, ένα γλυκό μασενοτιά, καφέ...» Βέβαια, Λούκα, μόνο για την κυρία. Έγώ θά φάω άργότερα. Έξω, φυσικά.

Έκτός από αυτό τó γεγονός ότι την είχαν άποκαλέσει «κυρία», κι' αυτό ήταν η πρώτη φορά που της συνέβαινε, η Πάλα άναρωτιόταν πώς ήταν ποτέ δυνατόν, σ' ένα τέτοιο σπίτι, ψυχρό και έρημο σαν μουσείο, να υπάρχε τέτοιος καλός έφοδιασμός σε τρόφιμα, γυναικές να μαγειρεύουν στην κουζίνα, ψυγεία και γενικά πού χρειάζεται σ' ένα νοικοκυριό. Κι' όλα αυτά για να τρώη ένα άνδρας μόνος, που έκτός από τ' άλλα είχε και τη συνήθεια να τρώη «έξω, φυσικά». Τό μέγαρο Μάνερ ήταν τελείως άπομονωμένο, πίσω από τó τελευταίο ύψωμα τού πάρκου. Δεν υπήρχαν μαγαζιά γύρω, ούτε άνοιχτοί χόροι ή δρόμοι για να μπορούν να περουν οι μικροπωλητές. Κύτταζε τόν Μάξ και, νομίζοντας ότι αυτός θά μπορούσε να διαβάξη τίς κρυφές αυτές σκέψεις της, ένοιωσε την έπιθυμία να κρυφτή, να χωθή κάπου από ντροπή.

Αλλά τώσα ο Λούκα προχωρούσε από τó βάθος της σάλας οδηγώντας άνάμεσα σε τραπέζια και ντιβάνια ένα άθρουστο καροτσάκι, που πάνω στην κουστάλλινη επιφάνεια του ήταν τοποθετημένα με χάρι όκτώ άσημένα σερβίτσια, τί ώροα πράγματα που είχε παραγγείλει ο Μάξ.

Σαστισμένη η Πάλα τράβηξε τά χέρια της από πίσω και τά άκούμπησε στα μπράτσα της πολυθρόνας.

Φάτε πρώτα, είπε ο Μάξ. Ύστερα θά μιλήσουμε με ήσυχία. Σκυμμένη πάνω στο πιάτο τού κονσομέ, εκείνη έτρωγε χωρίς να σηκώνη τά μάτια της με την παρόλη έλπίδα να τελειώση μιά ώρα γρηγορότερα. Ύστερα ήθε η σειρά τού κοτόπουλου: άληθινή καταστροφή. Και χρωστούσε εύγνωμοσύνη στόν Λούκα, που μαντεύοντας από τó ίκετευτικό βλέμμα της τί ήθελε της πήρε από μπροστά τó μασεν-

τούν ακόμα άθικτο. Στο σημείο αυτό, ο Μάξ είπε:

— Δεν πιστεύω ότι θά σέ χρειασθώ πιά, Λούκα. Τώρα άφησέ μας μόνους.

Στεκόταν όρθιος μπροστά του, άκουμπώντας στο γέισο τού τζακιού κι' έχοντας γυρισμένες τίς πλάτες στη φωτιά. Ένας φωτοστέφανος άπό κοκκινωπό φώς χυνόταν γύρω άπό τó σώμα του, άφωγο μέσα στο σκούρο κουστούμι του. Τό πρόσωπό του ήταν όπας πάντα, άπομονωμένο μέσα σε μιά ζώνη σκιάς, αλλά τά μάτια του ήταν ψυχρά και κάπως εφρωνικά, όπας κι' ο τόνος της φωνής του.

— Πιστεύω ότι χάσατε μιά καλή ευκαιρία, άρχισε μόλις ο Λούκα βήχας κλείνοντας την πόρτα για να σταδιοδρομήσετε. Αμφιβάλλω άν μιά παρόμοια ευκαιρία ξαναπαρουσιασθή άλλη φορά. Λυπούμαι για σας.

Τά δάχτυλα της Πάλας σφίχτηκαν στα χέρια της πολυθρόνας. Έπακολούθησε σιωπή που την διέκοψε ο Μάξ συνεχίζοντας:

Είναι φανερό ότι όλα σας ήταν ευνωϊκά. Ο σκηνοθέτης θάφερε μερικές δυσκολίες, αλλά στο τέλος θά σας έδινε ένα δευτερεύοντα ρόλο στην έπόμενη ταινία του. Τό πρώτο θέμα είναι πού λογαριάζεται σε μερικές υποθέσεις και η έπιτυχία θά ήταν σίγουρη, Πάλα, γιατί... Σώπασε για άρκετή ώρα, στριφογυρίζοντας τó ποτήρι στα χέρια του, κι' ύστερα συνέχισε μ' ένα πιό οίκείο τόνο, σχεδόν άπαλό: ...γιατί είσατε τόσο όμορφη, Πάλα, γιατί είσατε τόσο όμορφη, γιατί έχετε την άγρια αυτή, αλλά και ταυτόχρονα άρμονική φρεσκοκά που ξετρελλάνει τούς άνδρες και, εκείνο που είναι τó σπουδαιότερο, δίνετε την έντύπωσι ότι τó άγνοείτε τελείως. Έξ άλλου, δεν είναι ανάγκη να τó καταλαβαίνετε, αλλά ύπάρχουν κι' άλλοι λόγοι πού θά σας έσπρωχναν σε μιά λαμπρή καριέρα. Μ' όλα αυτά, έν τούτοις, κι' άν ακόμα στην αρχή είχα σκοπό να σας βοηθήσω, όταν η ύπόθεσι έφθασε στην πραγματοποίησή της προτίμησα να πω όχι. Θέλετε να μάθετε τó γιατί;

Η Πάλα είχε στρεμμένο τó βλέμμα της επάνω του. Ο Μάξ συνέχισε με χαμηλή φωνή: — Ήμουν σήμερα τó πρωί εκεί, την ώρα που κάνατε πρόβα... Σας είδα έτσι όπας είσατε, τόσο λίγο ντυμένη, μέσα σ' εκείνη τη διαβολική φασαρία, δεν μού άρεσαν τά πρόσωπα πού, σάν τριγυρίζαν, δεν μού άρεσε τó ίκανοποιημένο πρόσωπο τού 'Αντρεάνι, δεν υοό άρεσε κείνος ο γελώσιος πού σας άγκάλιαζε, δεν μού άρεσε ούτε και τó δικό σας

ύφος, ύφος θύματος πού δεν μπορεί να κάνει άλλοώς. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι άξιοι της θυσίας σας, Πάλα.

Έσκυψε για ν' άκούμπηση τó ποτήρι στο τραπέζι, πήρε από μιά άσημένη θήκη ένα τσιγάρο και τ' άναψε, φυσώντας τόν καπνό προς τó ταβάνι.

— Ύπηρεα ελκρινής, όπας βλέπετε, είπε ύστερα από μικρή παύσι, και σας παρακαλώ να κάνετε και σεις τó ίδιο. Η έρώτησι είναι πολύ άκριβής και άπαιτεί άκριβή άπάντησι: Πάλα, γιατί με φοδόςαστε;

— Σας φοβάμαι; — Άν είχατε μπροστά σας ένα καθρέφτη, άπάντησε ήρεμα ο Μάξ, θά καταλαβαίνετε πόσο σωστή και λογική είναι η έρώτησι μου. Ναι, Πάλα, φοδόςτε. Αυτό σας έχει συμβή κιόλας δυό φορές: τή βραδυά της συναντήσεώς μας σ' εκείνο τó κέντρο όταν σας κύτταξα από τη σκάλα... Με την ευκαιρία αυτή θά θέλατε να μάβατε τη σκέψι πού έκανα εκείνη τη στιγμή;

Η Πάλα δεν κινήθηκε. Έξακολουθούσε να έχη προσηλωμένο τó βλέμμα της στόν Μάξ, πού συνέχισε με τόν ίδιο τόνο φωνής: — Μεταγραφόμενο σε λέξεις, εκείνη τη στιγμή θά μπορούσε να συνομησθή λίγο, πολύ έτσι: αυτή τη γυναίκα τη θέλω. Κι' αυτή είναι η αλήθεια, Πάλα, έστω κι' άν σας φανή από κάπως άπότομο.

Μονάχα τώρα η Πάλα βρήκε τη δύναμι να χαμηλώσει τά μάτια. Είχε την αίσθησι ότι είχε ριχτή ξαφνικά σ' έναν παράδεισο κόσμο, πού κυβερνιόταν από παράξενους νόμους, κι' όπου κάποιος, ένα είδος σκηνοθέτη με άρρωστημένη φαντασία, της είχε δώσει ένα ρόλο πού μ'εγάλο γι' αυτήν. Κύτταζε τó γκρίκο φόρεμα της Φάννυ πού είχε στην άκρη ένα κάπνιμο, από τσιγάρο, κύτταζε τά χέρια της, τίς πλεξίδες τών μαλλιών της, τη μπλούζα της πού ήταν ακόμα ύγρη. Κι' άναρωτιόταν άν σ' αυτή τη μιλούσε ο Μάξ Μάνερ, από τόν τόνο της φωνής, μέσα στην άπέραντη σάλα πού έμοιαζε με μουσείο.

— Σας πείραξε αυτό, δεν είν' έτσι; ρώτησε ο Μάξ. Άλλως τε τó περίμενα. Άλλά είναι, βλέπετε, η συνθήιά μου όταν λέω κάτι να τó διατυπώνω με άκρίβεια: Όχι, Πάλα, μη με κυττάζης έτσι: μπορείς ν' άρνηθής άν θέλεις. Όμως θυμήσου ότι εκείνο πού έχω να σου προσφέρω άξίζει ένα συμβόλαιο με τούς άνθρώπους αυτούς — αυτούς τού κινηματογράφου θέλω να πω.

Δεν προσηλώθηκε καν να εξηγηθί. Έβγαλε από την τσέπη του τόν άναπτήρα, τόν χτύπησε δυό τρεις, τέσσερες φορές με τó βλέμμα προσηλωμένο στη γαλάζια φλόγα πού τάλαντευόταν άνωμεσα στα δάχτυλά του. Ύστερα είπε:

— Πάμε καλύτερα τó άλλο δωμάτιο.

Τό άλλο δωμάτιο ήταν τó γραφείο τού Μάνερ: όχι τόσο μενάλο, αλλά εξ ίσου άσχητό όπας η σάλα. Τά ράφια έφταναν ως τó ταβάνι κι' ήταν γεμάτα διδλία: χοντρούς τόμους δεμένους με σκούρο δέρμα, άλλους με πανί, συλλογή όπ' όποιοδικά με ξένους τίτλους και διάφορα έργα τεχνικού ποιεχομένου, όλα με τέλεια τάξι δαμμένα και σγεδόν καινούργια. Στούς τοίχους υπήρχαν φωτογραφίες έργοστασιών και μηχανι-

**ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ
Τό 07 προστατεύει
τά χέρια σας, σάν
ένα ΑΟΡΑΤΟ ΓΑΝΤΙ**

ROL Μέ **07**

Είχε καθίσει στην άκρη του τραπέζιου και με το δάχτυλό του γύριζε αργά μια υδρόγειο σφαίρα που ήταν επάνω και που την κύτταζε άφη-

— Μας ζητούν καλούς τεχνικούς, συνάχεια το Μάξ. Πέντε καλούς τεχνικούς, πού να είναι τῆς ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης μου. Μιά μοναδική εὐκαιρία, βὰς τὸ παραδεχθῆτε, μιὰ θαυμάσια ἀρχὴ σταδιοδρομίας γιὰ ὅσους ἔχουν ταιλάντο καὶ βέλπησι γιὰ δουλειά. Ἐγώρια τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων πρώτων, ὅπως βλέπετε, ἀλλὰ γιὰ τὸν πέμπτον εἶμαι ἀκόμα ἀναποφασιστός. Ξέρετε πῶς μου πῆτε κανένας ἐσείς, Πάολα; Μπορεῖτε νὰ τὸ γράψετε ἡ ἴδια μετὰ τὸ χέρι σας, ἀν θέλετε. Δὲν ἔχω ἰδεά τί μπορεῖ νὰ σὰς κωστήσῃ αὐτῇ ἡ χειρουργία, δὲν

ματος: τρία δωμάτια, όχι πολύ μεγάλη, άλλα άνετα, με μπαλκόνι προς την κήπο. Ἡ κυρία ποῦ ἔμενε ὡς ἔδω καὶ δύο μῆνες τὰ εὔρισκε καλά, μολοντοῖ ἦταν κάπως ἀπαιτητικὸς τύπος. Κι' ἦταν τόσο καλὰ ἐκεῖ, ὥστε θὰ ξαναρχόταν νὰ μείνῃ αὐ... Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ σὰς ἐνδιαφέρει, Πόλα. Ἦταν τόσο διαφορετικὴ ἀπὸ σὰς...

Ἡ Πάολα τράβηξε τὸ νῆπι της ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Μάξ καὶ ἀνέβαινε νὰ κινηθεῖ ἀργά. Τὰ σκαλοπατιά ἦσαν ὑγρὰ καὶ γλιστερά καὶ σὲ κάθε βήμα κινδύνευε νὰ γλιστρήσῃ. Ἄν τουλάχιστον ὁ σωφὸρ δὲν τὴν εἶχε κυττάξει ἔτσι καθὼς τῆς ἀνοίγει τὴν πόρτα νὰ μῇ στὸ ἀμάξι...

«Η ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ είναι μακριά της είχε πη ό ΜΑΞ. «Η Αργεντινή είναι μακριά...» Η Πάολα μετακινήθηκε λίγο στο κάθισμά της και στήριξε τό μέτωπό στο κρύσταλλο το παραθύρου. Ένοιωσε ένα ρίγος πωγωνιάς. Τό μέτωπό της έκαψε, ένό

μεγάλα, μέγαρα με έφτά - όχτώ πατάματα, έπεφτε στο κρεβάτι και κοιμόταν χωρίς ούτε να γδυθής. Δίπλα στο κρεβάτι του ήταν μια μικρή φωτογραφία σε μια άνοιχτόχρωμη κορνίζα. Στο κάτω μέρος, με κάπως ξεθωριασμένα γράμματα, ήταν οι λέξεις: «Στην Πόλη για πάντα».

Μα αυτή που ήταν εκείνη τη στιγμή; Περιπατούσε σ' ένα από τα τρία δωμάτια του γυναικείου διαμερίσματος του τρίτου πατώματος, στο μέγαρο που Μάνιερ. Φορούσε μια ανοιχτόχρωμη πανάκριβη τουαλέτα ενώ γύρω της καθέστε μεγάλοι στους χίχους αντανάκλασαν χίλιες φορές την εικόνα της. Κάπνιζε με μια μαχαιρόπιπτα στο χέρι.

Μ' ἀπέλυσαν, μὲ πέταξαν στὸ δρόμο,
ὥπως λένε. Ἀπόψε δὲν πρόκειται νὰ
συλλάξω στὴν ἀποθήκη. Φαίνεται πὼς
ἀποποιος πῆγε καὶ τὸ μαρτύρησε.

καὶ τὸν χειμῶνα
ἰσθύνετε!

MUM

ROLLETTE

**Νέο, μοναδικό ανταλλακτικό
MUM ROLLETTE.**
Είναι τόσο εύκολο! Τοποθε-
τήστε απλώς την περιστρεφο-
μένη σφαίρα επαλείφοντας από
το άδειο μπουκαλάκι στο αν-
ταλλακτικό. Έτσι αποκτάτε,
στη μισή σχεδόν τιμή, ένα
καινούριο.

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΚΑ

1

**SCHOTT & GEN.
MAINZ**

JENA[®] GLAS

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ:
ΟΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ "ΒΑΜΒΑΚΑ",
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΤΕΝΑ 8 - ΤΑΧ. ΘΥΡΙΣ 38 - ΤΗΛ. 21.394
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΣΥΓΓΡΟΥ 2 - ΤΑΧ. ΘΥΡΙΣ 118 - ΤΗΛ. 73.592 & 75.888

A clear glass casserole dish with a lid and handles. The dish is rectangular with rounded corners and a slightly flared rim. It has two handles on opposite sides, each with a small loop. The lid is also rectangular with rounded corners and a slightly flared rim, fitting snugly over the dish. The entire set is made of clear glass, allowing the interior to be seen. The background is a plain, light-colored surface.

Τὰ σκέυη **JENA** χρησι-
μοποιούνται σὲ ὅ-
λες τὶς ἡλεκτρικὲς
κουζίνες, γκαζιέρες,
σὲ φωταερίου, ὑγρα-
ερίου ἢ κάρβουνο.

του σκουρουντου σχεδιαζε μα-

● Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

TYSAL

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΓΕΥΣΙΣ

● Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Όταν
έκλαιγες
για μένα

● Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

ώμο του και έκλεισε τα μάτια:
— Αυτό σκεφτόσουν αλήθεια, Μπέρτο; Γιατί;
— Δεν ξέρω... μπορούσε να συμβεί, Πάολα. Είσαι τόσο όμορφη, τόσο γλυκιά, κι' εγώ αξίζω τόσο λίγο...
— Η Πάολα τραβήχτηκε άργά, απαλά.
— Όλους αυτούς τους μήνες, είπε ο Μπέρτο, δεν κατάφερα τίποτ' άλλο παρά να σε κάνω να κλαίς. Μερικές φορές, αναρωτιέμαι τι θα κάνης με έναν άνδρα σαν και μένα.

Αυτή χαμογέλασε κι' άρχισε να λύνει τις πλεξίδες των μαλλιών της. Καθισμένη στα πόδια του κρεβατιού, τον κύτταζε σιωπηλή.

Κύτταζε τον ρωμαιολόγο αυτόν άντρα και δεν κατάφερνε να καταλάβει πώς ήταν ποτέ δυνατό να είχε σκεφθεί έστω και για μια στιγμή να τον παρατήρη. Κύτταζε το ωχρό πρόσωπό του, τα θαυμάσια μάτια που είχαν σιγά-σιγά τη σκληρότητα τους και γαλήνευαν. Κύτταζε τις μακρυές μαύρες βλεφαρίδες του, το πλατύ μέτωπό του, τα γερά μπράτσα του καθώς ήταν απλωμένα στο κρεβάτι.

— Θα είναι εύκολο να ξαναρχίσουμε, θα δής, ψιθύρισε. Νοιώθω τόσο δυνατή, τόσο σίγουρη, που θα μπορούσα να σηκώσω στην πλάτη μου τον κόσμο.

Καθώς έλεγε αυτά τα λόγια, η εικόνα του Μάξ πέρασε για μια ακόμα φορά από το μυαλό της. Ύστερα έσκιψε, έπιασε το μαξιλάρι που είχε πέσει κάτω και το έβαλε δίπλα στ' άλλο μαξιλάρι, σιγά, με εξαιρετική προσοχή.

— Ακίνητος, με τα μπράτσα σταυρωμένα πίσω από το κεφάλι του, αυτός την κύτταζε με μισόκλειστα βλέφαρα. Η Πάολα είπε:

— Θαρρώ πως πέρασε η ώρα. Σβύσε το φως Μπέρτο.

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ήταν μονάχα ένα ακαθόριστο θρόϊσμα, ύστερα ένας συγκεκριμένος ήχος από φωνές, μικρές υστερικές κραυγές που αντηχούσαν από το δρόμο. Στο τέταρτο πάτωμα μια ομάδα γυναικών συζητούσε υπογραμμίζοντας τις λέξεις με ζωηρές χειρονομίες. Η Πάολα τελείωσε το σιδερώμα του πουκάμισου του Μπέρτο και βγήκε στη σκάλα. Μια από τις γυναίκες την είδε και σκούνησε με τον άγκώνα τη διπλανή της. Η χήρα Ραϊμόντι φώναξε:

— Τάμαθες τα νέα; Και της έκανε νόημα να κατέβη.

— Τι συμβαίνει; ρώτησε η Πάολα.
— Αν έβρινε από τα πρόσωπα που την κύτταζαν, είχε την ακαθόριστη αίσθηση ότι δεν ήταν τελείως ξένη σ' όλη αυτή την υπόθεση. Έδώ και δυο μέρες δεν είχε βγή από το σπίτι, δεν είχε δη κανέναν, δεν είχε μιλήσει με κανέναν, δεν είχε την παραμικρή ιδέα τι είχε συμβεί.

Κατέβηκε γρήγορα τις σκάλες, ζύγωσε στην ομάδα των γυναικών ακριβώς την ώρα που η χήρα Ραϊμόντι έπιασε από το μπράτσο την κόρη της και την έσπρωχνε με δύναμη μέσα στο σπίτι φωνάζοντας:

— Τράβα στην κάμαρά σου έσύ, και βούλωσε καλά τ' αυτιά σου, Κατερίνα. Κι' αλλιώς σου αν τοιμήσης να ξεμυτίσης έξω. Δεν έχεις καμιά δουλειά έσύ μ' αυτά τα πράγματα. Έκλεισε με ένα δυνατό χτύπημα την πόρτα, κλείδωσε με διπλό γύρισμα του κλειδιού, και γύρισε χαμογελώντας στην Πάολα.

— Άκουσες τί έγινε; ρώτησε.
— Η Πάολα κούνησε το κεφάλι και την κύτταζε με απορία.

— Καλά, απ' το φεγγάρι έπεσες έτσι;

— Όχι, αλλά δεν ξέρω.

— Δεν ξέρεις; Σκοτώθηκε κάποια στην πανσιόν της Σιγκλίντας. Δηλητηριάστηκε με βερνάλ.

Οι άλλες σχολίαζαν:

— Τι πράγματα γίνονται στον κόσμο...

— Λένε ότι ήταν νέα. Δεν είχε πολύν καιρό που έκανε αυτό το επαγγελμα.

— Τι λίγο, τι πολύν καιρό! Μιά κι' ήταν τέτοια...

— Έ, πάει τώρα πέθανε. Θεός σωρέσ' την.

— Θα είχε τύψεις. Όταν παίρνη κανείς τόν κακό δρόμο...

— Λές να της κάνουν κηδεία;

— Είσαι τρελή;

— Έγώ την είχα δη κάποτε.

— Πώς ήταν;

— Πώς θέλεις να ήταν; Όλες αυτές μιά ώρα είναι.

Τι τέλος όμως η καυμένη!

Μονάχη σ'α σκυλί και μ' όλα τα άμαρτήματα στη συνείδησή της.

— Άς το σκεφτόταν προτιήτερα. Τό σωστό, σωστό.

Και συνέχισαν έτσι τα σχολία τους. Μα η Πάολα δεν άκουγε πιά.

Έτρεχε στο γεμάτο κόσμο πεζοδρόμιο, με τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος και το σώμα γεμμένο προς τα εμπρός για ν' αντισταθεί στην όρμη του ανέμου που της έριχνε στο πρόσωπο τα μαλλιά και την τύφλωνε. Μπροστά στην πανσιόν της Σιγκλίντας ήταν σταματημένο ένα αστυνομικό αυτοκίνητο. Δυο αστυφύλακες στέκονταν στην πόρτα. Ο ένας απ' αυτούς τη ρώτησε κάτι, αλλά ο άλλος είπε: «Άς την να περάσει», και την έσπρωξε μέσα.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

Από έπιστημονικές έρευνες διεπιστώθη ότι:

Κύριος συντελεστής για την νεανική και δροσερή τρυφερότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότητά του σε υγρό. Μετά χρόνια όμως το δέρμα χάνει αιχά-αιχά αυτό το υγρό και άρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από τα μάτια και το στόμα.

Μια αποτελεσματική λύσις.

Με την NIVEA έχετε την βεβαιότητα να εξουδετερώνετε την έλλειψη αυτή. Τα δραστικά συστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιη. Έτσι αναπληρώνουν το υγρό του και ξαναδίνουν στον δερμα την ομορφιά του.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, GERMANIA

Η σινιόρα Σιγκλίντα στεκόταν στη μέση του διαδρόμου, ντυμένη με το μπλε μακρύ και εφαρμοστό φόρεμά της κι' είχε το ύψος μιας καλής άστρης που δέχεται τους ξένους στο σπίτι της με την ευκαιρία κάποιας επίσημης γιορτής. Ορθιοδίπλα της ο λογιστής κουνούσε το κεφάλι διαγράφοντας μακρούς στεναγμούς αποδοκιμασίας.

Η πόρτα του δωματίου ήταν μισόκλειστη. Η Πάολα δίστασε για μια στιγμή στο κατώφλι πριν μπη μέσα. Μέσα ήταν σχεδόν σκοτάδι. Είχε κλείσει τα παράθυρα, έτσι που μόλις μπορούσε κανείς να δει μέσα. Πίσω από το παραβάν του ρουμπινέτο εξακολουθούσε να στάζει.

Στον καθρέφτη δεν υπήρχε ίχνος σκόνης. Το κιμονό με τους δράκοντες κρεμόταν σε μια κρεμάστρα στον τοίχο και οι παντόφλες ή μια πάνω στην άλλη στα πόδια του κρεβατιού. Οι δούρτσες, τα βαζάκια με τα καλλυντικά και τα κουτιά με τη πούδρα ήταν τοποθετημένα στη σειρά πάνω στο κρύσταλλο της τουαλέτας. «Δεν είχαν ποτέ καθαρίσει τόσο καλά εδώ μέσα», σκεφτηκε η Πάολα.

Ύστερα κύτταζε τη Φάνυ. Την είχε δη κι' άλλες φορές τόσο άγρια, με μπλε κύκλους στα μάτια, με τα χείλια άχρωμα. Την είχε δη κι' άλλες φορές με τα μαλλιά σκόρπια στο μαξιλάρι και τα μπράτσα τεντωμένα ακίνητα στην κίτρινη κουβέρτα. Μα τώρα φαινόταν πιο γαλήνια.

Η κοπέλλα της κόκα - κόλα χαμογελούσε πάνω στο ημερολόγιο, που κρεμόταν δίπλα στο κρεβάτι. Στην πολυθρόνα δεν ήταν ο συνηθισμένος σωρός από ασπράρουχα, τα συνηθισμένα σταχτοδοχεία με απο-

σίγαρα, οι συνηθισμένες κάλτσες για παντόφλες. Είχανε κάνει μια καθαριότητα αυτό το πρωί. Η Πάολα κάθισε, σταυρώνοντας τα χέρια στην ποδιά της και κλείνοντας τα μάτια. Σκεφτόταν ότι η Φάνυ μπορούσε ν' ανοίξει τα μάτια και να της πη, ενώ έτριβε το στήθος της τοίχο για ν' ανάψει το παγούρι. «Φτιάσε τα μαλλιά σου, πήνε, μπορεί να σε βλέπω έτσι!».

«Σκοτώθηκε», της είχε πη η χήρα Ραϊμόντι. «Δηλητηριάστηκε με βερνάλ». Και μια από τις γυναίκες είχε σχολιάσει: «Μονάχη σ'α σκυλί και μ' όλες τις άμαρτίες στη συνείδησή της».

«Φάνυ, για τον Τόνι, έρ' σου σε χαμηλόφωνα η Πάολα. Ύστερα γύρισε τα μάτια στην τουαλέτα και της φάνηκε πως η σιλουέτα της Φάνυ της απαντούσε μέσα από τον καθρέφτη: «Αν, αντίθετα, πάρα πολύ διαφορετικό κι' αν κι' ο Τόνι με δρι διαφορετική, δεν αξίζει που το κόπο...».

«Θα ήταν οι τύψεις» είχε πη από τις γυναίκες. «Όταν κανείς τον κακό δρόμο...».

Της φάνηκε ακόμα ότι η σκιά της Φάνυ της έδειχνε το σωστό έπαρμένο στα μπράτσα και στα πόδια με τη μαριμαλάδα ήταν μια κλα από σελλυλόνι, κι' έαυ καί με παιχνιδία εμκαόν: «Όταν παγαίνω να πληρώσω το μνηστειό μου την φέρνουν στο έτεκτρο και μερικές φορές την παίρνω στην αγκαλιά μου. Μα αυτή με λέει κούρια».

Οι γυναίκες εκεί πάνω είχαν συλλέξει: «Ήταν μια από αυτές. Είναι όλες από την ίδια φάρα».

— Ή έβρουν αυτές για ένα πούτα, Φάνυ; ψιθύρισε η Πάολα. «Θες να σε κυττάει ο Τόνι και στο πρόσωπο και σε κυττάει και στο πρόσωπο. Και συ ήθελες να μής αν αξίζει τον κόπο να περηνς αυτά τα χρόνια. Έτσι δεν είναι»;

Πίσω από το παραβάν του ρουμπινέτο εξακολουθούσε να στάζει. Ένα ρεύμα αέρα, που έμπαινε από τη μισάνοιχτη πόρτα, φυσούσε τα μαλλιά της Φάνυ στο μαξιλάρι. Η Πάολα γύρισε απότομα και τον έβλε. Αναρωτήθηκε από πόση ώρα ήταν εκεί, στο κατώφλι, με τα μπράτσα κρεμασμένα και τα μάτια σπληωμένα στο κενό.

«Αυτός ήταν ο Τόνι», είχε πη Φάνυ δείχνοντάς της την φωτογραφία ενός νέου με μαλλιά που φάνηζαν στον άνεμο και στολή γυναικείου, σ' ένα χιονισμένο φόντο.

Αυτός όμως που στεκόταν στο κατώφλι φορούσε μια στρατιωτική χλαίνη με μεταλλίνα, σκουριασμένα κουμπιά. Τα μαλλιά ήταν κοντά, μόλις έφταναν στον καρπό του γαστρί. Ο νιακάς ήταν ανασηκωμένος. Το πρόσωπό του ήταν άσπαστο. Είχε μόνο ένα ύψος ανάστημα. Το που είχε απολιωθεί. Μόνο στα πόδια του άσπαστο τον ως τη γωνιά του σπασγόνι του. Είχε μια αίσθηση ότι ο ματός του είχαν σχηματιστεί δαυλάκια, ένα είδος μορρασμού που μπορούσε να το πάρη κανείς να χαμογέλο. Τα άραία μαλλιά στις κροτάφους του και οι καυκαροστοί ώμοι του έδιναν στην όλη εμφάνισή του μια πρόσφατη ώριμότητα. «Αυτός ήταν ο Τόνι», είχε πη η Φάνυ. Και γελούσε. Στη φωτογραφία η Πάολα νόμιζε πως έβλεπε τον Μπέρτο μ' αυτό το πουλόβερ, σπασμένο στους ώμους, τα πόδια στα πόδια του.

Στεκόταν εκεί, στην πόρτα, νητος χωρίς να μιλά. Κύτταζε τη Φάνυ.

Κάποιος πγαυνορόντος στο διάδρομο. Κάθε τόσο άκουσες ένα νεύμα στις συγκεκριμένες θέσεις και η φωνή της κυρίας Σινιόρας με φωνή αυταρχική, αλλά αβυσσική, όπως επέβαλλε η παρουσία. Έλεγε:

— Είκοσιπέντε χρόνια που αυτό τότε που έχω, το σπίτι αυτό, το Μπέρτο με με σκεφθή και μένα.

γύα, ύστερα από τόσα που έκανα για ναυτή!

Ο άνδρας στεκόταν ακόμα ακίνητος στην πόρτα και δεν μιλούσε. Η Πάολα σκώθηκε, τον πλησίασε, αλλά το πρόσωπό του δεν άλλαξε έκφραση. Τα μάτια του ήταν προσπληωμένα στο μαξιλάρι, όπου το ρεύμα του αέρα ανέμιζε έλαφρά τα μαλλιά της Φάνυ. Η Πάολα του έπιασε απαλά το ένα χέρι, το κράτησε πολύ ώρα στα δικά της χεί-δωντάς του, άργά. Ύστερα είπε με χαμηλή φωνή:

— Τόνι, Τόνι...

Και του χαμογέλασε.

Μόνο τότε εκείνος έσκυψε να τη δει και εσθνικά γυρίζοντας προς τον τοίχο, έσκυψε το πρόσωπο στα μπράτσα του κι' άρχισε να κλαίει με λυγμούς...

ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ το απόγευμα όλα είχαν τελειώσει.

Ο φύλακας είχε ξανακλείσει την καγκελωτή πόρτα, ο σφωφρ της νεκροφόρας είχε ξαναβάλει μπρός, οι μορραυμένοι άνδρες που γραφείον κρείων είχαν φύγει και η Φάνυ είχε μείνει μονάχη στον κρύο τάφο της.

Ο άνεμος είχε κόψει τώρα. Στις στήνες και τους στύλους το χιόνι, ακόμα άθικτο, ήταν γκριζό από τις σκόνες. Οι διαβάτες περπατώντας κύτταν προς τα πάνω. Μύριζε πιά άνοιξη.

— Πάμε να πιούμε κάτι εκεί μέσα, είπε η Πάολα.

Ο Τόνι δεν απάντησε. Αυτή τον πήρε από το νήρι και τον ώδηγησε ως το γωνιαίο μαγαζί, που είχε πίσω στην αυλή ένα χωριστό δωμάτιο.

— Άς καθίσουμε εδώ μια στιγμή, είπε η Πάολα.

Το γκαρσόνι τους έφερε ένα δίσκο με δυο ποτήρια κρασί. Το δωμάτιο ήταν άδειανό, παγερό. Ένας κούδας με ποινιδι ήταν αναποδογυρισμένος σε μια γωνιά, πίσω από την οθωμένη σούπα. Από την τζαμνια πόρτα φαινόταν η αυλή όπου ήταν σκόρπια κομμάτια μαρμαρα από σταυρούς που έφταναν γύρω τους τάφους. Άνάμεσα σ' αυτά ήταν ένας μαρμαρινός άγγελος με τα φτερά ανοιχτά, που χαμογελούσε. Ένας άνδρας με γκριζά μπλουζά το σκαλίζει με την άκρη ενός σκαρπέλου.

— Τι θα κάνετε τώρα, Τόνι; ρώτησε η Πάολα.

Ο Τόνι σκεφτόταν με τα χέρια ακουμπισμένα στο τραπέζι. Απάντησε ασημένια με χαμηλή φωνή:

— Μείναι με μόνονα μια μέρα. Μια μέρα και μια νύχτα. Όταν έληψη, μου είπε: «Στο σταθμό, το φαρμακείο είναι πάντοτε ανοιχτό. Πηγαίνε να μου πάσης κάτι για τον πονοκέφαλο. Δεν μπορώ πιά να τον άντεξω». Έτσι νύχτα και κατέβηκα στο δρόμο.

— Ήθελε να μείνη μονάχη εκείνη τη στιγμή, είπε η Πάολα.

Ο Τόνι συνέχισε με ύψος όνειρο-πέλο:

— Μου είχε αγοράσει δυο άσπρα πουκάμισα, τρία ζευγάρια κάλτσες κι' ένα μαλλινό κασκόλ. Το πουλόβερ το είχε πλέξει μονάχη της. Φαίνεται ότι όλα αυτά τα χρόνια με περίμενε.

— Ναι, σε περίμενε, είπε η Πάολα.

Ο Τόνι σκώθηκε άκουμπώντας στο τραπέζι. Δύσκολα κρατιόταν στα πόδια του.

Η Πάολα του γλίστρησε στην ποτήρι μερικά καστοάρικα τυλιγμένα ρόλο. Νόμιζε πως αυτός δεν θα έπαιρνε είδηση, αλλά αυτός γύρισε και την κύτταζε κι' ένα μικρό χαμογέλο κατανοήσεως ζωήρεψε για μια στιγμή στα χαρακτηριστικά του. Ύστερα άναψε και το γασάκι και προχώρησε μαζί της προς το δωμάτιο του μαγαζιού.

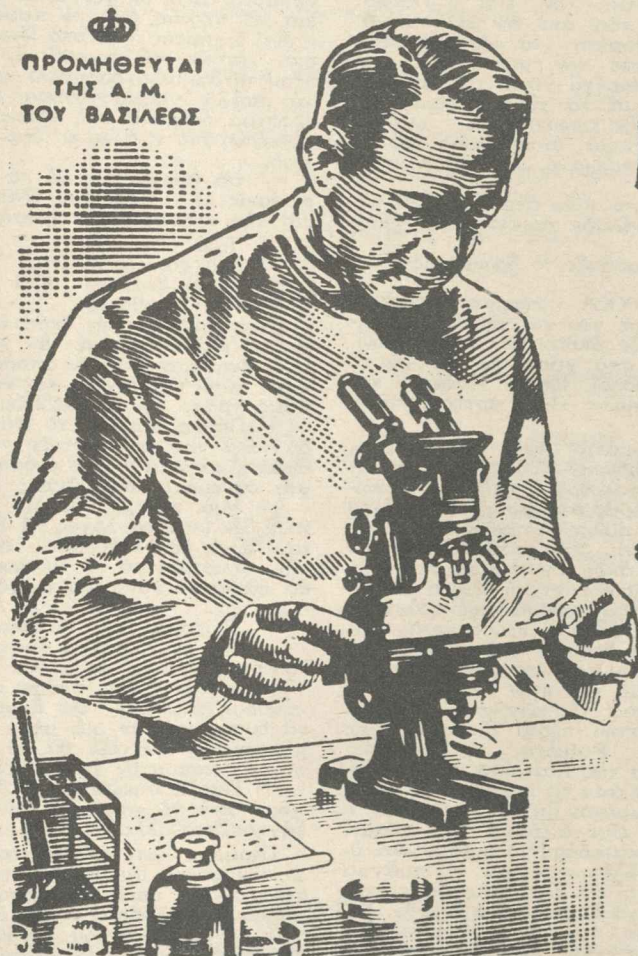
Εκεί ήταν μερικοί που έπιναν άκουμπισμένοι στον πάγκο. Ένας νεύς έβαλε τις φωνές:

— Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

γκρέχα

Kolynos

SUPER WHITE

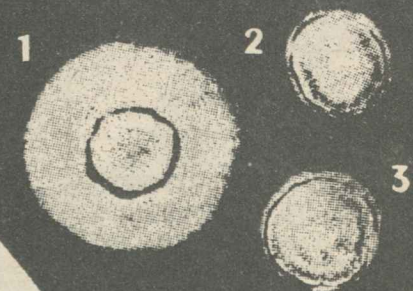
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μιά έντελώς
ΝΕΑ οδοντόκρεμα
με τελείως **ΝΕΑ**

συστατικά, γεύσι και
μεγαλύτεραν
προστασίαν

έκυκλοφόρησεν εις όλον
τον Κόσμον με κατα-
πληκτικήν επιτυχίαν.

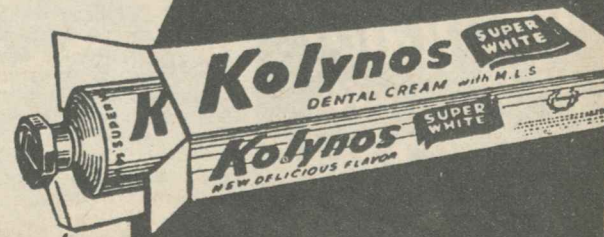
Πείραμα Petri-Dish

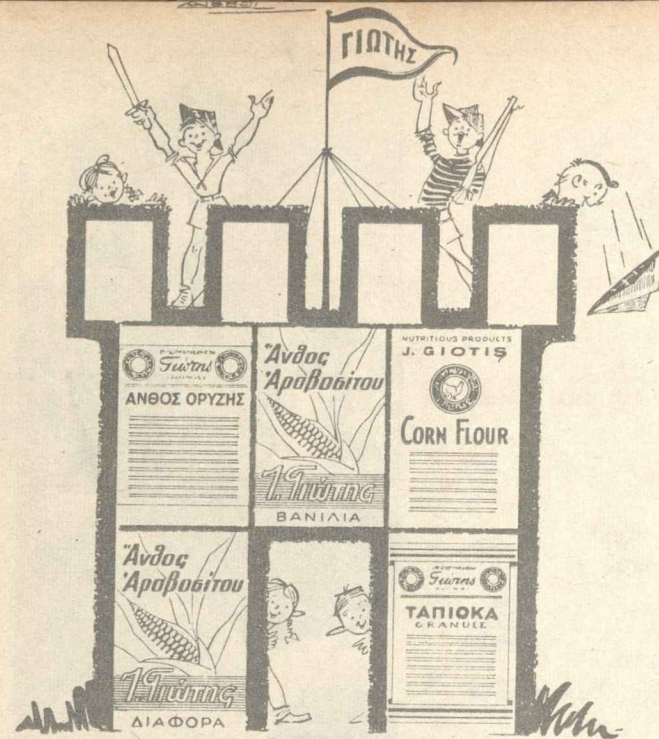

Απόδειξεις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ που παρέχει η ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκομένη εικών δεικνύει την έν έργαστηρίω επιδραση επί δοκιμαστικής πλακός της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ, επί καλλιεργήματος μικροοργανισμών του στόματος. Όπή χαραχθείσα επί του καλλιεργήματος έπληρώθη με ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Εικών Νο 1) και άλλαι έπληρώθησαν με άλλας διεθνώς γνωστας οδοντοκρέμας (Εικών Νο 2, 3).

Η πολύ καθαρά-περιοχή η σχηματισθείσα γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ δεικνύει τον βαθμόν της προστασίας των οδόντων κατά της τερηδόνας ΑΙ άλλαι οδοντόκρεμαι δεικνύουν την ανεπαρκή έπίδρασιν

Απόλυτο φρούριο

της υγείας των παιδιών σας
οι μοναδικές παιδικές τροφές

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Γ. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Τά φύλλα πέφτουν.

Ένας ακόμη χρόνος από τα νειάτα μας έφυγε. Δεν έχει όμως σημασία. Νειάτα δείχνει προπάντων το φρέσκο δέρμα. Και φρέσκο δέρμα σάς εξασφαλίζουν μόνον τα καλλυντικά "Φυλλίς".

Με τα εξαιρετικά συστατικά και την επιστημονικά μελετημένη σύνθεσή τους εξουδετερώνουν απολύτως την επίδραση των καιρικών μεταβολών και προφυλάσσουν το δέρμα από τον πρόωρο μαρασμό.

Crème τροφή του δέρματος
Neige θάσις της πούδρας και του μακιγιάζ
Mousse (διά ξηρά δέρματα) } δύο ιδεώδη
Perle (διά λιπαρά δέρματα) } ντεμακιγιάζ

Φυλλίς

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙ ΣΕ ΓΕΥΜΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 55
πραγματικά τη συζήτηση των καλεσμένων της. Έμαθε πως η Μάρθα Φέργκυσον ήταν γραμματέας του συζύγου της, πριν παντρευτούν.
— Όταν την παντρεύτηκα, είπε με περηφάνεια ο κύριος Φέργκυσον, ήξερα πως δεν έπεφτα έξω.
Κύτταξε τη γυναίκα του, που χαμήλωσε τα μάτια κοκκινίζοντας και συνέχισε:

— Ναι, η Μάρθα έχει ένα μυαλό σά λογιστική μηχανή. Δεν έχει ανάγκη ποτέ να κρατάει σημειώσεις. Και είκοσι είδη αν πρόκειται να αγοράσει, δεν ξεχνάει τίποτα.
«Απαράλλαχτα σαν και μένα» σκέφτηκε η Μιμή με πίκρα.

— Ενοίωθε τα μάτια του Ντίκ καρφωμένα πάνω της.

Στις έντεκα οι Φέργκυσον σηκώθηκαν και καληνύχτισαν τη Μιμή και τον Ντίκ. Μόλις έφυγαν στο δωμάτιο έπεσε μιά θάραϊρα σιωπής. Ο Ντίκ πήγε στο παράθυρο κι άκουμπησε το κεφάλι του στο τζάμι. Όλη του η έκφραση, η στάση του, τα χέρια του, η πλάτη του φανέρωναν την απογοήτευσή του.

— Ω, Ντίκ! στέναξε η Μιμή αφιόνοντας ελεύθερα τα δάκρυά της.

ΤΗ ΝΕΥΡΙΚΗ γυναίκα, έλεγε την ίδια ώρα η κυρία Φέργκυσον ενώ έμπαινε στο ταξί. Δεν μου είχε δώσει την ίδια εντύπωση την άλλη φορά. Άλλα μερικές γυναίκες τα χάνουν όταν έχουν να περιποιηθούν δυο ανθρώπους. Να κάνει, έτσι, σαν τρελή... Θεέ μου, για να σεβρίση ένα δείπνο τόσο απλό, να έχει και γυναίκα στην κουζίνα για να τη βοηθήσει! Δεν έμεινε ήσυχη λεπτό. Έτρεχε συνεχώς στην κουζίνα. Με λίγη ήρεμία και καλή οργάνωση, θα μπορούσε να περιποιηθεί πενήντα άτομα χωρίς κανένα φόβο.

Και κατέληξε το μονόλογό της: — Παίρνω όρκο, πως η σούπα ήταν από συμπετυκνωμένο ζωμό.

Ο κύριος Φέργκυσον που δεν είχε μιλήσει μέχρι εκείνη τη στιγμή, είπε άναστενάζοντας:

— Κρίμα, αλήθεια, κρίμα. Είχα σχεδόν αποφασίσει να εμπιστευθώ στο Γκάμπερ το υποκατάστημα του Λονδίνου, γι' αυτό και προσκαλέστηκα μόνος μου στο σπίτι του. Ήθελα να δώ τον τρόπο που ζή.

Κούνησε το κεφάλι του.

— Όχι, δεν θα τον στείλω, φοβάμαι.

Η κυρία Φέργκυσον φάνηκε εκπληκτική:

— Τι ανακατεύεις το υποκατάστημα του Λονδίνου με τη γυναίκα του υπαλλήλου σου;

— Το υποκατάστημα, είπε ο Φέργκυσον άπαιτεί τη συνεργασία μιας συζύγου. Εκεί πέρα η κοσμική ζωή έχει μεγάλη σημασία και θα είναι υποχρεωμένοι να δέχονται συχνά. Απόψε κατάλαβα πως η κυρία Γκάμπερ δεν έχει αυτή την ικανότητα.

— Κρίμα, επανέλαβε η γυναίκα του.

Φθάνοντας στο σπίτι τους, η Μάρθα καληνύχτισε τον άνδρα της φιλώντας τον στο μάγουλο και πήγε στο δωμάτιό της.

Όπως συνήθιζε, άρχισε να σκέπτεται τις δουλειές που είχε να κάνει αύριο, ενώ άδειάζει την τσάντα της για να ετοιμάσει εκείνη που θα έπαιρνε την άλλη μέρα.

Ανάμεσα στα αντικείμενα που έβγαλε από μέσα, ήταν και μιά καρτούλα. Αναγνώρισε την πρόσκληση για το δείπνο, που της είχε στείλει η κυρία Φέργκυσον πριν από μιά εβδομάδα. Έτοιμαζόταν να τη σκίσει, όταν η ματιά της έπεσε σε μιά φράση:

«Θα είμαστε πολύ ευτυχείς αν θελήσετε να έρθετε για φαί την προσεχή Πέμπτη, το βράδυ 23 τ.ρ.». Ξάν υπνωτισμένη η Μάρθα κύταξε το μπλιέτο. Μά σήμερα ήταν Τετάρτη! Πώς ήταν δυνατόν! Γεμάτη φρίκη κύτταξε ο μπλιέτο έ-

νώ στο μυαλό της έρχονταν ένα παράξενο επεισόδιο, που έμοιαζε συμβή αυτή τη βραδιά!...

Ξαναείδε τη νεαρή κυρία Γκέρμπερ, ξαπλωμένη ανάπαυτικά στην καρέκλα της, τυλιγμένη σε ένα παλτό που την έφτανε στο στήθος. Ομμήθηκε τα μαλλιά της χαμόγελο, τα άπλωσε να της βλέμματα. Το δωμάτιο ήταν προετοιμασμένο για ένα γάμο, το μικρό μπαρ ήταν κλειστό, δεν υπήρχε ούτε ένα ποτήρι. Τη συνεχές πηγαίνελα της δυστυχισμένης γυναίκας με κείνο το χαμένο σφίγμένο πρόσωπο, η σούπα.

«Κακόμοιρη κοπέλα!» σκέφτηκε η Μάρθα. «Τι φοβερή βραδιά θα αναγκάσαμε να περάσει!»

Φυσικά, δεν είχε το κουράγιο να πη την αλήθεια στους καλεσμένους της. Είχε σταθεί ήρωίδα, έμπνευσε τίζοντας ένα γεύμα έντελως ετοιμασμένο. «Αν το σκεφτόταν κανείς καλά, είχε καταφέρει ένα πραγματικό άθλο. Άσυναίσθητα, η κυρία Φέργκυσον πήγε στο δωμάτιο του άνδρός της.

Επείρε να τηλεφωνήσουν άμεσα στην κυρία Γκέρμπερ και να δικαιολογήσουν, να εξητήσουν συγγνώμη. Και ο Τζέιμς ασφαλώς θα έστελνε το Ντίκ στο Λονδίνο.

«Πώς μπόρεσα να κάνω τέτοιο λάθος;» αναρωτιόταν. Και για πρώτη φορά κατάλαβε το μέγεθος της απερισκεψίας της. «Ποτέ απίστευτο, ποτέ άλλοτε δεν είχα συμβεί τέτοιο πράγμα. Η περιήγηση αλάνθαστη μνήμη της που ο άνδρας της ήταν περήφανος αυτήν, είχε αποδειχθεί πως δεν υπήρχε. «Η γυναίκα μου είναι ανώτερη, είχε αποδείξει κατά, είχε πει ο Τζέιμς. Και τώρα η φράση της θα χανόταν. Δίστασε, αλλά σχεδόν άμεσα το χέρι της για το πόμολο της πόρτας.

Η ΜΙΜΗ ήταν κουλουρασμένη στο κρεβάτι με τα μάγουλά της βρεγμένα από τα δάκρυα. Κατασπασμένα πλάι της ο Ντίκ, της είδε τα μαλλιά.

Σε πρόβασε, μουρμούριζε: — Μιμή χωρίς να τον κοιτάξει, έμεινε η γυναίκα που σού παραμένει. «Για τ' όνομα του Θεού, Μιμή, μην κλάις άλλο. Είσαι παντρεμένη, αλλά σε αγαπά. Τι είναι τα τυφλά; Άλλωστε ήμουν περήφανος για σένα. Πολλές γυναίκες είχαν πελαγώσει σε παρόμοια περίπτωση.

Εκείνη τη στιγμή, χτύπησε το τηλέφωνο. Ο Ντίκ πήγε στο πάτωμα και σήκωσε το ακουστικό.

— Εμπρός, είπε. Και έπειτα κοιμήνη άνασσα: «Ο Φέργκυσον. Μεσολάβησε σιωπή. Έπειτα Ντίκ γύρισε στο δωμάτιο. Είχε περάσει ο ύπνος.

— Τί συμβαίνει; φώναξε η Μάρθα άναπνεύοντας. Σε άπλευσε.

— Έκείνος την άναγκασε να φύγει από το σπίτι σου και να πάει για την Πέμπτη, δηλαδή για αύριο ή πρόσωλήσι!!!

Η Μιμή έπεσε εξαντλημένη στο μαξιλάρι.

— Μας ζητούν συγγνώμη κι οι δυο, είπε ο Ντίκ. Σκέπτονται πως στάθηκες σαν ήρωίδα απόψε. Αυτό δεν είναι όλο. (Τα μάτια του έλαμπαν). Ο Φέργκυσον μου είπε πως αύριο θα πρέπει να συζητήσουμε ένα πολύ σπουδαίο ζήτημα.

Η Μιμή δεν τον άκουγε πια.

— Κατά βάθος ήμουν σίγουρη, φώναξε άγριamente. Δεν μπορούσα να ξεχάσω ένα ζήτημα τόσο σημαντικό!

— Άλήθεια; ρώτησε ο Ντίκ. Την άγκάλιασε κι άρρωστα γέλανε κι' οι δυο, σαν παιδιά.

Φλώρας Τζέιμς

Ο ΚΗΠΟΣ ΜΑΣ

Είναι καιρός:

φυτέψτε

ζουμπούλια,

νάρκισσους

και τουλίπες

ΒΟΛΒΟΙ, ριζώματα, κοπριές, ποτισματα». Κάτω απ' τα δάκρυα αυτών των όντων καλύπτονται οι αβυσσικές ωραίες μέρες. Κάτι σε θαύμα. Βάλε μέσα στη γη τώρα, τα μικρά αυτά καστανοπά κρεμμυδιά και θα δεις να ξεπεταχθούν τον Άπριλιο τουλίπες, ζουμπούλια, νάρκισσοι. Χρώματα έκφυλλα, άρωμα μευστικά...

Μερικά βολβώδη φυτά (ζουμπούλια, τουλίπες, νάρκισσοι, κρόκοι) ανθίζουν την άνοιξη και φυτεύονται αυτή την εποχή κάτω, στο χώμα. Άλλα (όπως ο κρόκος, τα κυκλάμινα και μερικοί κρίνοι) ανθίζουν το φθινόπωρο.

Τέλος, άλλα βολβώδη άνθη, πιο λεπτά, πρέπει να φυτεύονται το Μάιο, όταν δεν κινδυνεύουν να καταστραφούν απ' την παγωνιά (ντάλιες κ. ά.). Οι νάρκισσοι, οι τουλίπες, τα ζουμπούλια, είναι τα πιο απλά λουλούδια. Στο τέλος αυτό ή «Γυναίκα» σάς υποδεικνύει πως πρέπει να καλλιεργήσετε τα άνθη αυτά.

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΟΥΣ ΒΟΛΒΟΥΣ

Οι παλιές νοικοκυρές, που ασχολούνται από χρόνια με τις γλάστρες τους, έχουν φροντίσει να κρατήσουν από πέρσι τους βολβούς. Άν είστε άγνοια στην άθοκομία, αγοράστε βολβούς από τ' ανθοπωλεία, που τους διατηρούν πάντοτε καλοδιαλεγμένους και υγιείς. Μην κάνετε οικονομία εδώ. Οι πιο άκριβοι βολβοί δίνουν πιο όμορφα λουλούδια. Ο βολβός της τουλίπας χρησιμοποιείται γενικά, δυο χρόνια. Έπειτα εκφυλίζεται και τα λουλούδια του δεν είναι τόσο όμορφα. Μην αφήνετε τυλιγμένους στο χαρτί τους βολβούς, γιατί καταστρέφονται. Φυτέψτε τους όσο το δυνατό γρηγορότερα.

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΟ ΧΩΜΑ

Μόνο το ζουμπούλι αγαπά το άργιλωδες χώμα. Για τα άλλα άνθη χρειάζεται χώμα άργιλοαμμώδες, γόνιμο, ελαφρύ, αεριζόμενο και πορώδες. Άν το χώμα σας είναι πολύ βαρύ, μπορείτε να το βελτιώσετε, ανακατεύοντας ένα μίγμα άμμου και κοπριάς. Πρέπει ν' αποφεύγετε την πολύ μεγάλη υγρασία. Αποφεύγετε επίσης τα φρέσκα λιπάσματα, μήν τα φυτέψετε.

Το καλύτερο είναι, να ανακατέψετε καλά με το χώμα, το προηγούμενο έτος του φυτέματος, κοπριά άγελάδας και λίπασμα φωσφορούχο. Όταν τα φυτά βγάλουν μπουμπούκια, ποτίστε τα μ' ένα υγρό λίπασμα και θα έχετε υπέροχα λουλούδια. Οι τουλίπες αγαπούν πάντα το φως. Τα βολβώδη: νοτιανατολικό μέρος, νοτιοδυτικό ή νότιο. Μισοσκισμένα τα λουλούδια θα είναι λιγώτερο όμορφα.

ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΤΕΨΕΤΕ

Οι βολβοί της τουλίπας, του νάρκισσου, του κρόκου, δηλαδή των λουλουδιών που ανθίζουν την άνοιξη φυτεύονται και τώρα, μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου. Κατ' αρχήν, ο βολβός πρέπει να φυτευθεί σε βάθος ίσο με το τριπλάσιο της διαμέτρου του. Δηλαδή, όσο πιο χοντρός είναι τόσο πιο βαθιά πρέπει να μπη στη γη. Φροντίστε οι ριζές του να έρχονται μ' επαφή με το χώμα και να μη μένουν στο κενό που θ' αφήσει το έρπαιό, με το οποίο θ' ανοίξετε την τρύπα. Άν το χειμώνα κάνει μεγάλη παγωνιά, προστατέψτε το χώμα με ένα στρώμα ξερών φύλλων. Ένα καλό σύστημα είναι να σκάψετε μιά τρύπα βάθους 20 εκ. περίπου, να βάψετε μέσα κοπριά άγελάδας καλά διαλυμένη και άρκετη σκόνη από καπνισμένα όσπρια (ζώου ή ειδικό φωσφορούχο λίπασμα). Έπειτα κλείνετε την τρύπα και σκεπάζετε με 2 εκ. άμμο. Οι βολβοί πρέπει να φυτεύονται σε κανονικές αποστάσεις.

ΚΑΙ ΠΟΥ ΘΑ ΦΥΤΕΨΕΤΕ

Οι τουλίπες κάνουν θαυμάσια άρμονία κοντά σε μυσωτιδες και πανόλες. Μπορείτε να τις φυτέψετε κατά ομάδες, ανάλογα με το μέγεθος και το χρώμα τους. Για ένα όμορφο παρτέρι, που θ' ανθίσει τον Άπριλιο, φυτέψτε μαζί κρόκους, νάρκισσους, υάκινθους και τουλίπες—νάνους. Μερικοί επιτυχημένοι συνδυασμοί είναι οι εξής:

Τουλίπες ροζ + γαρίφαλα άσπρα
Τουλίπες κίτρινες + μυσωτιδες μπλέ.
Νάρκισσοι άσπροι + ζουμπούλια μωβ
Νάρκισσοι + τουλίπες κόκκινες + μυσωτιδες
Τουλίπες περκε + νάρκισσοι

ΟΙ ΤΟΥΛΙΠΕΣ

Οι τουλίπες διακρίνονται από χαρακτηριστικές όνομασίες, ανάμεσα στις οποίες θα διαλέξετε ανάλογα με τις προτιμήσεις σας. Ο βολβός

Συνέχεια στη σελίδα 79

Η απαραίτητος προστατευτική κρέμα του δέρματος δια χειρωνακτικής και οικιακής εργασίας, ως και δια την περιποίηση των νεογνών.

«Π. Δρόσος»
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
ΕΡΜΟΥ 37, ΑΘΗΝΑΙ
Αριθ. τηλεφώνου 21.437

SHAMPOIL "LADAS" (ΣΑΜΠΟΙΛ)
(ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ)

- Άρωματώδες έλαιον για το λούσιμο της κεφαλής
 - Διατηρεί τα μαλλιά γερά και καθαρά
- ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΙΤΥΡΙΑΣΕΩΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

δ νευρολόγος - ψυχίατρος

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ: 'Η διατακτικότητα, οι αμφιβολίες και οι έμμενες ιδέες σας, δεικνύουν ότι έχετε ανάγκη, εκτός από τα φάρμακα και από ψυχοθεραπεία και ηλεκτροθεραπείες. Στο μεταξύ μπορείτε να παίρνετε και από μισό δισκίο Νοκινών ύστερα από το βραδυνο σας φαγητό.

Γ. Γ. Γ.: Οι έννοιές σας όφειλονται σε κυκλοφοριακές διαταραχές και σας συνιστώ να παίρνετε μισό δισκίο Ρονικόν ύστερα από τα γεύματα.

ΒΙΒΗ, Βόλο: Από το γράμμα σας λείπουν μερικές ουσίες πληροφορίες. Με μόνο το γεγονός ότι αναφέρετε υπερβολικά τη φιλενάδα σας δεν μπορεί να δηλ το συμπέρασμα ότι έχετε διαταραχή φύλου. Αυτό είναι λεπτή ζητήματα τα οποία δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν με αλληλογράφια. Δεν πρέπει να θυμάστε συμπεράσματα από τα λίγα που διαβάσατε.

ΣΟΝΙΑ: Σας συνιστώ να παίρνετε από μιά κουταλιά του καφέ Καλμπρομέν πρωί, μεσημέρι και βράδυ ύστερα από τα γεύματα, σε λίγο κρύο νερό.

Κ. Α. Χαλκίδα: Να κάνετε εξέταση του αίματός σας για αναιμία και αν δρεβή εντάξει να κάνετε και μία εξέταση των κοπράνων, για παράσιτα. Δεν πρέπει να παίρνετε φάρμακα χωρίς να έχετε από τις πάσχετε.

ΣΥΝ — ΠΑΝΗ: Γράφτε ότι διαβάσατε 18 ώρες το είκοσιτετάωρο και ότι δεν μπορείτε να συγκρατήσετε τίποτε από όσα διαβάσατε. Παρουσιάζετε σημεία υπερκοπώσεως και σας συνι-

στώ να προσέξετε. Να συστηματοποιήσετε τη μελέτη σας, να λιγοστεύετε τις ώρες της και να μη διαβάσετε στα γρήγορα πολλές σελίδες «κούκ εν τω πολλώ το εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ το πολὺ».

Εξη ώρών, μιά καθημερινή μελέτη είναι υπεραρκετή. Άλλα πρέπει ύστερα από κάθε ώρα μελέτη να κάνετε ένα μικρό διάλειμμα δέκα λεπτών. Δεν υπάρχει ανάγκη να πάρετε φάρμακα.

ΡΕΝΑ, Καλαμάτα: Πρέπει να πάρετε την περίπτωση του αδελφού σας στα σοβαρά. Να κάνετε μιά ακτινογραφία της κεφαλής του (άνφας και προφίλ), να εξετασθῇ ὁ θυρεοειδὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ του καὶ νὰ μοῦ γράψετε τὸ ἀποτέλεσμα, γιατί φοβόμαι ὅτι ἔχει ὀργανικὴ βλάβη.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

δ γυναικολόγος

ΣΟΥΚ: Να παίρνετε 4—5 δισκία Θελυγκάν την ημέρα και να κάνετε 2 ἐνέσεις από το ίδιο φάρμακο, την εβδομάδα. Θεραπεία δίμηνη. Δεν είστε η μόνη που παρουσιάζετε αυτή την κατάσταση.

Χ. Σ.: Ένταθα: Να τοποθετήτε ενδοκολπικώς το πρωί ένα δισκίο Ζυνοπλιέ και το βράδυ ένα δισκίο Μυκοστατίν Βαπτισινά. Και το άλλο θεραπεύεται κατόπιν χειρουργικής επέμβασης.

ΜΙΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑ: Να κάνετε 4—5 ἐνέσεις Προεστερόν των 25 γιλ., μιά την ημέρα ἐνδομυϊκώς. Εάν δεν εμφανισθῇ περίοδος νὰ καταφύγετε σὲ γυναικό.

ΑΠΕΙΡΗ ΚΟΠΕΛΛΑ: Όλα όσα γράφετε είναι φυσιολογικά κι' όταν παντρευτήτε θα κάνετε παιδιά.

ΕΛΛΕ: Είναι όπως σας εξήγησε, ο γυναικολόγος. Να παίρνετε από ένα δισκίο Προυλόν C των 25 γιλ., ημερησίως, ὅκτω ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενόμενης κανονικῆς περιόδου μέχρι νὰ ἐμφανισθῇ ἡ ἐμμηνορροία. Ἐπαναλαμβάνετε τὴν θεραπεία ἐπὶ τρίμηνον.

ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗ Κ.: Τό αν είναι ἀπαράτητο ἢ όχι δὲν εἶναι δυνατό νὰ σας τὸ πῶμε ἀντὶ ἐξέτασεως. Ὅποσοδήποτε θεραπεύει ὑπάρχει καὶ ὅτις δύο περιπτώσεις.

ΛΙΖΑ Α.Ε.Η.: Πρέπει νὰ καταφύγετε σὲ γυναικολόγο. Σεις ποὺ ζῆτε στὴν Ἀθήνα, δὲν δικαιολογεῖσθε νὰ ἀφίνετε τὴν κατάστασι νὰ ἐξελισσεται μόνι τῆς.

ΛΙΑΝΑ: Ὅποσοδήποτε ἡ ρῆξι συνοδεύεται μὲ ἄλλοτε ἄλλης ἐντάσεως αἱμορραγία. Τὸ δεύτερο εἶναι δυνατό καὶ τώρα τελευταία τὸ βλέπουμε κάπως συχνά.

ΑΤΛΑΝΤΙΣ Ο. Γ. Ἀθήνας: Πρωί - βράδυ ἀπὸ ἓνα δισκίο Ζυνοπλιέ, ἐντὸς τοῦ κόλπου. Πρὸ τῆς τοποθετήσεως τοῦ δισκίου δισκίου νὰ προηγηθῇ μιά κολλική πλύσις μὲ χλιαρὸ νερὸ (1 κιλό) μέσα στὸ ὅποιο ρίχνετε 2—3 κουτάλια τοῦ γλυκοῦ Νητεόλ. Θεραπεία ἐπὶ 10 ἡμέρας καὶ ἐπανάληψί της ἐπὶ ὑποτροπῆς.

ΚΥΡΙΑ ΡΟΥΒΕΛ Η. Κ. Κ.: Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα μὲ τὴ γνώμη τοῦ γυναικό. Ὅσο γιὰ τὴν τραχηλίτιδα καλὸ εἶναι νὰ ὑποβληθῇ σὲ θεραπεία.

ΚΙΤΤΥ 185: Πιθανότῃς ὑπάρχει ἀπὸ τὴ 10η — 20ῃ ἡμέρα ὑστερὰ ἀπὸ τὴν 1η ἡμέρα τῆς περιόδου.

Δ. Σ. Α.: Νὰ ἐπαναλάβετε τὴ σαλπινγογραφία. Ἐάν καὶ πάλι οἱ σαλπινγες εἶναι φραγμένες τότε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν προσπάθεια. Δυστυχῶς φαίνεται, ποὺ ἔχετε πᾶσι φυματιώδη σαλπινγίτιδα μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀποφραγὴ τῶν σαλπινγγων.

ΒΑΣΩ: Μὴν ἀνησυχεῖτε. Πρόκειται

περὶ κύστεως τοῦ Bartholinov ὅπου ἔάν σας ἐννοήσῃ δύνασθε νὰ ὑποβληθῇτε σὲ μιά μικρὴ ἐπέμβασι καὶ νὰ τὴν ἀφαιρέσετε.

ΧΑΛΚΙΣ: Ἡ ἐλὼσι σας ὑπὲρ θαυμασία. Γιὰ τὴν ἐκφορὰ τῶν ἐμῶν σας αἰσθημάτων σας ἀναστήσει καὶ εἴμαστε πάντοτε στὴ διάθεσι σας.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

δ παθολόγος

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΙΘΙΟΥ ΛΙ: Δικαιολογημένα θέλετε νὰ ἀναγνῆτε. Καὶ μάλιστα τὸ ταχύτερον, ὅρα ποὺ εἶσατε νὰ. Δὲν μπορῶ ὅμως νὰ σας συστήσω ὅποιοδήποτε φάρμακον χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ γινῇ τῆς περιπτώσεως σας. Στείλτε μοι τοὺς ἀντίγραφους τῶν ἐξετάσεών σας καὶ καὶ ἐκθεσι τοῦ οικογενειακοῦ σας ιστορικοῦ. Ἐπει, δὲν μπορῶ νὰ σας πῶ πῶς νὰ ἡδύσω ἀποτελεσματικὰ.

Ε. Π. Χανιά: Ὑπάρχουν ἄλλοι λόγοι γιὰ τὴν περιπτώσι τοῦ ἀδελφοῦ σας. Ἡ γαστρίτις τοῦ ὅμοι πρέπει νὰ νῆται ἀπὸ γαστρίτις ποὺ θὰ παρακολουθῇ τὴν γαστρίτιδα καὶ ἐκθεσι τὸν ἰατρό σας. Ὁμοίως τὸ γαστρίτις καὶ τὸν τύπου Ἀντρένι, Μπαντὶν καὶ τὴν ῥομαιο.

Ν. Σ. ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ: Ἡ περὶ κλῆ ἀλκαλικά ποὺ παρουσιάζετε ἀντιλαμβάνεται μὲλλον σὲ νεφρική - νεφρολογική καὶ πιθανὸν σὲ γενική ἐξέταση τοῦ ὁργανισμοῦ σας. Ἐάν γὰρ εἶναι εἰναι τοιχογράφος μπορεῖ εὐκολὰ νὰ διαπιστωθῇ μὲ μικροσκοπικὴ εξέταση τῶν τριγῶν τῆς κεφαλῆς. Σὲ καμὴν περιπτώσι δὲν πρέπει νὰ ἀποβληθῇ.

Ο τριχοφάγος σήμερα θεωρεῖται ὡς σφαλὼς μὲ τοπικὴ ἐκφυσιολογία καὶ κλινικὴ σὲ συνδυασμὸ σὲ ἀσθενεῖς με ριπτιώσεις, μὲ λήθι τοῦ αὐτοῦ φαινομένου ἀπὸ τοῦ στόματος. Οἱ διατα-

• Συνέχεια στὴ σελίδα 77

Ο ΚΗΠΟΣ ΜΑΣ

Εἶναι καιρὸς:
φυτέψτε
ζουμπούλια
νάρκισσους
καὶ τουλίπες

• Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 77

τῆς τουλίπας φυτεύεται ἔτσι ὥστε τὸ κατώτερο μέρος του νὰ βρίσκεται σὲ βάθος 10—15 ἐκ. καὶ σὲ ἀποστάσεις μεταξύ τους 10—15 ἐκ. ἀνάλογα μὲ τὸ ὕψος τῶν λουλουδιῶν.

Οἱ τουλίπες καλλιεργοῦνται καὶ μέσα σὲ γλάστρες. Σὲ κάθε γλάστρα φυτεύουμε ἀνάλογως ἀπὸ 5—7 βολβοὺς. Μέσα σὲ γλάστρες ἀναπτύσσονται ἀκόμη πιὸ καλά. Τὸ χῶμα ὅμως τῆς γλάστρας πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ 1/3 χῶμα τοῦ κήπου ἀμμουδερό, 1/3 κοπρόχυμα καὶ 1/3 κοπριάχυμα. Ὅλα αὐτὰ τὰ ὑλικά ἀνακατεῖνται καλὰ καὶ κατόπιν τοποθετοῦνται μέσα στὴ γλάστρα.

Ὅταν φυτέψουμε τοὺς βολβοὺς, δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇ ἡ κορυφή τοῦ βολβοῦ. Τὶς γλάστρες τοποθετοῦμε σὲ μέρος ἀπαγορεῖ καὶ ζεστὸ ἢ σὲ ὑπόγειο. Ἄν ἔχουμε στὸν κήπο μας σέρα, τὶς τοποθετοῦμε ἐκεῖ μέσα ἐπὶ 1—1½ μῆνα καὶ ὅταν ἀνθίσουν, τὶς μεταφέρουμε μέσα σὲ σαλῶνια καὶ σταλιζοῦμε τραπεζοῦ καὶ μπανιουάρ. Τὸ ἀνθος βαστά ἀρκετὸ διάστημα καὶ ὅταν μάλιστα ἔχουμε φροντίσει ν' ἀγοράσουμε βολβοὺς διαφόρων χρωμάτων, τότε ἐπισκεπτοῦνται ὅλα τὰ φυτὰ τοῦ δωματίου. Οἱ βολβοὶ ὅμως ποὺ θὰ γίνουν μέσα σὲ γλάστρα δὲν μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ τὸν ἐπόμε-

νο χρόνο γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ: Ὅτι φυτεύομεν μέσα στὸ χῶμα τοῦ κήπου. Ἡ τουλίπα βαστά στὸ ἔδαφος πένω ἀπὸ δύο μῆνες ἀνθισμένη. Οἱ πρώιμες μέχρι τοῦ Μαρτίου καὶ κάποιες τοῦ Ἀπριλίου καὶ οἱ ὀψιμες μέχρι 15 Μαΐου. Τὸ καλοκαίρι ξεραίνονται τὰ φύλλα. Τότε εἶναι καιρὸς νὰ ξεριζωθοῦν οἱ βολβοὶ καὶ, ἀφοῦ ἀφαισθῶν στὸν ἥλιο μερικὲς μέρες, νὰ φυλακισθῶν μέσα σὲ καλάθια καὶ σὲ δροσερὸ τόπο. Τότε ξεχωρίζουμε καὶ τοὺς μικροὺς βολβοὺς ποὺ γεννηθῆκαν, τοὺς ὁποίους ὅταν ἔρθῃ ἡ ἐποχὴ εἶναι δυνατό νὰ τοὺς φυτέψουμε στὸ ἔδαφος. Καλύτερα μάλιστα, γιὰ νὰ ἔχουμε πάντοτε βολβοὺς, νὰ τοὺς φυτέψουμε σὲ φυτώριο, ὅπου θὰ μείνουν 1—2 χρόνια ὥστου νὰ μεγαλώσουν. Γιὰ ἀνθισθῇ θὰ τοὺς χρησιμοποιήσουμε τὸν τρίτο χρόνο ὅταν θέλουμε νὰ ἔχουμε φυτὰ εὐρωστὰ καὶ ὀψια ἀνθ.

Οἱ τουλίπες βαστοῦν, χωρὶς νὰ πάθουν τίποτε, μέσα στὸ ἔδαφος 3—4 χρόνια, ὅταν φυσικὰ θέλουμε νὰ τὶς ἀφίσουμε. Περισσότερο δὲν κάνει, γιατί χάνονται βαθειὰ καὶ κατόπιν εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τοὺς ξεβουλώσουμε.

ΤΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΙΑ

Οἱ θαρύτεροι καὶ σκληρότεροι βολβοὶ εἶναι κυρίως οἱ καλύτεροι, ἀλλὰ οἱ μικροσκοπικοὶ δίνουν καλύτερα λουλούδια, πολὺ κομψὰ καὶ ἐπιτρέπουν τὸ πυκνὸ φύτεμα (80 βολβοὶ κατὰ τετραγωνικὸ μέτρο) ποὺ κάνει μιά πολὺ ὀψια ἐντύπωσι. Τὰ ζουμπούλια φυτεύονται σὲ κανονικὰ διαστήματα συγκεντρωμένα κατὰ εἶδος.

ΟΙ ΝΑΡΚΙΣΣΟΙ

Οἱ βολβοὶ τοὺς διαίρουνται σὲ τρεῖς κατηγορίες: «στρογγυλοί», «διπλοί», καὶ «τρίπλοιοι». Οἱ τελευταῖοι εἶναι πιὸ ὀψια. Βεβαιώθηκε ὅτι εἶναι γεροί, καὶ κάψτε ὅσους εἶναι καταστρεμμένοι. Φυτέψτε τοὺς κατὰ προτίμησιν σὲ χῶμα ἀργιλωδες, μισοσκιασμένον στὶς ἀρχὲς τοῦ φθινοπώρου σὲ 15—20 ἐκ. βάθος καὶ σχηματίστε ὄγκους φυτεύοντας πολὺ πυκνὰ στὸ μέσον καὶ ἀραιότερα στὶς ἀκρὲς. Τὸ φύλλωμά τους εἶναι πολὺ πυκνὸ, γι' αὐτὸ μὴν τοὺς ἀνακατεύετε μὲ ἄλλα λουλούδια.

Ἄν θέλετε νὰ ποικίλετε περισσότερο τὸν κήπο σας γιὰ τὴν ἀνοιξὴ μὴν ἀρκεσθῆτε στὰ τρία αὐτὰ λουλούδια. Φυτέψτε ἐπίσης μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀνοιξιακοὺς κρόκους, κρίνους, ἱριδες.

Ἡ ἱστορία τῆς τουλίπας

Κάθε χρόνο, στὶς Κάτω Χώρες, ἀπ' τὸν Ἀπρίλιο ὡς τὸ Μάιο γίνονται μιά ἀπ' τὶς ὀψιατερές ἐκθέσεις λουλουδιῶν τοῦ κόσμου. Τὰ εἰκοσιπέντε ἐκτάρια τῆς ἐκθέσεως μετατρέπονται σὲ «ἀνθόκηποι καὶ κάτω ἀπὸ τὸ ξανθὸ καὶ ντελικάτο φῶς τῆς Ὀλλανδίας, οἱ ἐπισκέπτες θαυμάζουν καταμαγεμένον ἑκατομμύρια τουλίπες σ' ὅλες τὶς ποικιλίες ποὺ ὑπάρχουν. Τὰ ὑπόγερα κίτρινα, ῥοῦ, ἄσπρα, μὲ χρώματα συνθέτουν ἓνα πῆνακα ἀφάνταστης ομορφίας.

Στὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνα ἡ τουλίπα ἦταν ἀγνωστὴ στὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ φθῆρνε σὲ ἀγρία κατάστασι στὴ Δυτικὴ Ἀσία. Ὁ πρεσβευτὴς τοῦ Γερμανοῦ Ἀυτοκράτορα Φερδινάνδου 1ου στὴν Τουρκία, εἶμεν καταπληκτικὸς ἀπ' τὰ ἀφθονὰ βολβώδη ἀνθὰ, ποὺ συνάψανε. Στὰ γράμματά του μιλοῦσε μ' ἐνθουσιασμὸ γι' αὐτὰ τὰ λουλούδια μὲ τὶς ἀρμονικὲς γραμμὲς καὶ τὰ μακροῦνὰ φύλλα, ποὺ τὰ ὠνόμασε «τουλιπάν», ἐνῶ τὸ τουρκικὸ τους ὄνομα ἦταν «αλαῖ». Ἀσφαλὼς κάποιος θὰ τὰ εἶχε παρομοιάσει μὲ τουρμπάν (τουλιπάν - τουρκικά), κι' ἔτσι πῆραν τ' ὄνομά τους οἱ τουλίπες.

Εἶναι, ἀραγε, ἀληθινὴ ἡ ἱστορία ἐκείνου τοῦ ἀνθοκόμου ἀπὸ τὴ Χάγη, ποὺ κατάφερε νὰ κἀνὴ μὲ διάφορες διασταυρώσεις μιά «μωρὴν τουλίπα»; Μόλις τὸ ἔσοχο αὐτὸ λουλούδι ἀνθίσει, μιά ἀντιπροσωπεία «μεγάλων ἀνθοκόμων» προσφέρθηκε νὰ τὸ ἀγοράσῃ. Ἐπείμειναν τόσο πολὺ, ὥστε ὁ κακομοῖρης υπεχώρησε, ἀφοῦ τοῦ ἔδωσαν 1.500 φλορίνια. Ἀλλὰ μόλις ἀπέκτησαν αὐτὸ τὸ μοναδικὸ λουλούδι, τὸ κατέστρεψαν. «Ἀνόητε! τοῦ εἶπαν, ἀξίζει πολὺ περισσότερα, θὰ μπορούσες νὰ κερδίσεις τουλάχιστον 10 χιλιάδες φλορίνια». Ἡ μαύρη τουλίπα, ὅπως εἶπαν, εἶχε ἐμφανισθῇ καὶ στὸ Χάρλεμ, ἀλλὰ οἱ μεγάλοι καλλιεργητὰί τῆς τουλίπας, τὴν ἀφάνισαν, γιὰ νὰ μὴν ἔχουν ἀντίπαλο.

INBIZIMΠΩΛ ΦΑΟΥΝΤΕΪΣΟΝ

Δίδει στὸ δέρμα σας τὴν ἀπαιτουμένην ὑγρότητα διὰ νὰ διατηρεῖται φρέσκο καὶ βελουδένιο

Εἶναι ἡ βάση κάθε μακιγιάζ. Προστατεύει τὸ δέρμα σας ἀπὸ τὰς καιρικές μεταβολὰς σὲ κάθε ἐποχῇ.

Ἐπὶ πλέον εἶναι ἰδανικὴ καὶ σὺν κρέμα νυκτός διότι εἰσχωρεῖ μέσα στὸ δέρμα δὲν δημιουργεῖ λιπαρὰ ἐπιφάνεια καὶ διατηρεῖ τὸ δέρμα σας ἀπαλό, δροσερό, νεανικό.

MAX FACTOR
HOLLYWOOD

ΧΡΥΣΗ ΕΠΙΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ MAX FACTOR

Γεν. Ἀντ./ποι: Α.Τ.Ε.Π. Α.Ε. Ἐδουάρδ. Λῶ 19 Τηλ. 33.998

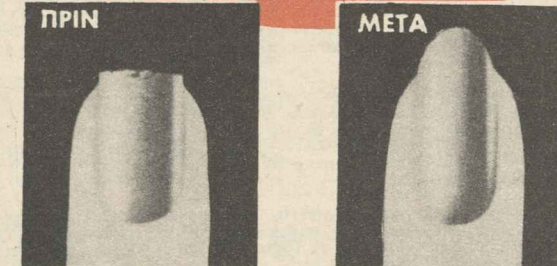
— Τί μοῦ κουβαλᾷς ἓνα σωρὸ
λερωμένα μανδηλία;
— Δέν ἔμαδες πῶς μὲ τὰ
χαρτομάνδηλα ΤΕΜΠΟ
καταργήθηκαν τὰ κοινὰ μανδηλία;

ΧΑΡΤΟΜΑΝΔΗΛΑ
Καθαριότης - Οἰκονομία
Μεγάλη εὐκολία

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. • ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛ. 25738

ΣΠΑΝΕ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ; ΘΑ ΣΩΘΗΤΕ...

ΜΕ ΤΗΝ
ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ
Amazing

Σὲ 15 ἡμέρες...

Κ' ἐσεῖς θὰ ἔχετε νύχια ἄθραυστα κι' ὠραία.

• Κ' ἐσεῖς ὅπως ἑκατομμύρια γυναῖκες σ' ὅλο τὸν κόσμo θὰ ὀφείλετε τὴν στερεότητα καὶ τὴν ὑγεία τῶν νυχιῶν σας στὴν περιποίηση Amazing. Ἐάν θέλετε νὰ ἔχετε ὁμορφα χέρια πρέπει ν' ἀποκτήσετε γερὰ νύχια.

• Κάθε βράδυ βάζετε γιὰ 2 ΜΟΝΟ ΛΕΠΤΑ τὰ θαμμένα ἢ ἄβαφα νυχια σας σὲ μισὸ φλυτζάνι χλιαρὸ νερὸ, ὅπου ἔχετε προηγουμένως ρίξει μὲ τὸ εἰδικὸ κυπελλάκι τοῦ πώματος τὴν ἀνάλογη ποσότητα Amazing. Ἐπαναλάβετε τὴν περιποίηση ἐπὶ 15 ἡμέρες.

Προϊὸν τῆς PHARMATICAL Co — CHICAGO — ILLINOIS

Ἰσως οὐκ ἐνδιαφέρετε
Στὸ Πρατήριον, ποὺ ἰδρύσαμε στὴν οδὸ Γκυλιφόρου 8 (ἀπὸ Ποταμίων 75, στὸ ὕψος τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας) ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΑ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πτηνοτροφικοῦ Σταθμοῦ τῆς Α. Ε. "ΒΟΚΤΑΣ", ΦΡΕΣΚΑ, χωρὶς πόδια, κεφάλι καὶ περὶτὰ ἐντόδια, καὶ δρεπτικότερα ἀπὸ τὰ κατεψυγμένα τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Μιλούν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Θα έχετε μια σημαντική επιτυχία διότι θα πραγματοποιηθούν οι προσδοκίες σας. Το θέμα όμως δεν ετελεύτισε ως εδώ. Θα ανοιχθούν καινούργιοι ορίζοντες για τις επιδιώξεις σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Απριλίου): Το πείσμα σας θα σας βλάψει και γίνετε άφορη να δημιουργήσετε μια κατάσταση όχι ευχάριστη για σας προσωπικά. Έχετε τη δυνατότητα να αλλάξετε την όψη των πραγμάτων.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Απριλίου): Η κατάσταση αρχίζει να γίνεται πιο άπλη. Στον ορίζοντα θα φανούν νέες ευκαιρίες που θα δελτιώσουν σημαντικά όλες τις συνθήκες. Γι' αυτό μη γάνετε λοιπόν τις ευκαιρίες.

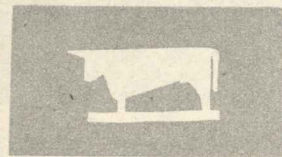
ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Ιουλίου): Πολύ θα σας βοηθήσει φιλικό σας πρόσωπο στο οποίο πρέπει να έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη. Το συγγενικό πρόσωπο που θα αποταθή δεν θα σας παράσχει σημαντική βοήθεια.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Αυγούστου): Χωρίς να αφήσετε να σας πάρουν τον αέρα διεκδικήστε τα δικαιώματά σας. Μη νομίζετε πως υποχωρώντας διασώζετε θα δοίτε το δικό σας. Μάθετε να τους αντιμετωπίζετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Αυγούστου): Μην αφήσετε να ξεφυγί από τα χέρια σας η πρωτοβουλία. Προέτι με κάθε θυσία να καταβύετε έως την δαυ υπόδρα για να μην εξασθενή το αποτέλεσμα από τους άλλους.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Νοεμβρίου—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Νοεμβρίου): Δοκιμάστε πάλι και πάλι. Μην απογοητευόσαστε γιατί τελικά θα πετύχετε εστω και αν τώρα σας καταλαμβάνει η απελπισία. Τα πράγματα θα δι-ορθωθούν στο έγγυς μέλλον.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Τα λάθη των άλλων δεν μπορεί να διαρ-κύνουν και σας. Γι' αυτό θα πρέπει να ξεχωρίσετε τις ευθύνες σας εστω και αν με τον τρόπο αυτό δημιουργή-τε μια μικρή δυσανεμία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Κάντε εσείς αυτό που πρέπει εστω και αν έχετε πρώτες διευκρινιστικές πληροφορίες. Τα πράγματα πολύ πιθανόν να πάρουν καλή τροπή μόνο για σας.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 'Απριλίου): Κάντε κάποιο συνδυασμό που θα σας ευ-κολύνει στη λύση της δυσκο-λής καταστάσεως. Προστα-λάστε να συνεργασθείτε. Η ζήτηση και τη βοήθεια έλ-λου για την επιτυχία σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Όσο και να σας φανή κουραστικό και γεμάτο φροντίδες και σκοτούρες μην παραινεσθείτε το ζήτημα που θα σας παρουσιασθεί γιατί υπάρχει αυτό μια βάση για τη μεγάλη επιτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Αδιαφορήστε για το θόρυβο γύρω από αυτό το ζήτημα. Σημιαστέα μέ-λη έχει η πραγματική αλή-θεια και αυτή θα πρέπει να σας απασχολήσει και να σας καθοδηγήσει στο δρόμο σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Από τις υποσχέ-σεις που σας δίνουν μην πά-ρετε στα σοβαρά ούτε τις μισές και αυτό να έχετε υπ-όψιν σας όταν θέλετε να τα-κτοποιήσετε και τις άλλες διάφορες ασχολίες σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουνίου): Το προσεχές δε-καήμερο θα είναι ένας σταθμός στη ζωή σας. Μέσα στις ημέρες αυτές θα συμ-βούν γεγονότα που θα χαρά-ξουν οριστικά το δρόμο που θα ακολουθήσετε στη ζωή.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουνίου): Περιμένοντας θα κερδίσετε πολύ περισσότερα. Οι δικαστικές αποφάσεις θα σας σπρώξουν σε μισές λυ-σεις, που δεν θα μπορούσαν να σας δώσουν αυτό το μά-νιο κι' ασφαλώς αποτέλεσμα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Ιουνίου): Αποφύγετε να έρθετε σε ρήξη με το πρό-σωπο που σας αγαπά εστω και αν αυτές οι διενέξεις δεν έχουν βάθος αλλά είναι επιφανειακές. Τα ραγίσματα σε κρύσταλλο είναι κακά.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουλίου): Θα σας γίνει μια σοβαρή πρόταση που θα πρέ-πει να την αντιμετωπίσετε με την ανάλογη σοβαρότητα. Οτι θα αποφασίσετε θα είναι μόνιμο και οριστικό για τη δική σας ευτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουλίου): Μην αφήνετε το ζήτημα εστω. Πρέπει να ζη-τήσετε ικανοποίηση πλήρη. Προσέξτε να μη δώσετε πι-στί σε υποσχέσεις αλλά να βασισθείτε μόνον σε πραγμα-τικά απολύτως γεγονότα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 'Αύγ.—22 Σεπτεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Αυγούστου): Μην παραινε-σθείτε από γυναίκες συμβου-λές. Κάντε αυτό που σας νομίζετε σωστό, χωρίς να κρατάτε πάλι τα άκρα. Μην αφήνετε το θυμό της στιγμής να σας υπαγορεύει πράξεις.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Να είσαστε πολύ προσεκτική στη συμπε-ριφορά σας προς τους γεί-τονες. Μη δίνετε άφορη για σκληρές ζηλοτυπίες γιατί θα καταλήξετε σε αποτέλεσμα που δεν θα συμφέρει σε σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Μην κατα-πιανώσαστε με πολλές δου-λειές ταυτοχρόνως γιατί θα κουρασθείτε ψυχικά και σω-ματικά. Βάλτε μια σειρά στις ασχολίες σας για να έχετε την απόλυτη ηρεμία.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Σεπτεμβρίου): Βάλτε όλα τα ενδιαφέροντά σας σε δεύτερη μοίρα και προβά-λετε μόνον ετι. Αφορά τον αίσθηματικό τομέα. Μην α-φήνετε να περνάει οι μέρες χωρίς τη χαρά της αγάπης.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Οκτωβρίου): Μη ζητάτε ό-λο και περισσότερα γιατί ε-τσι δεν θα νοιώσετε πατέ-ρη γασά της ικανοποίησε. Οτι και αν επιτύχετε αει-ωνιότητα το και αναληφ-στέ α' αυτό κάθε ευτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Οκτωβρίου): Αφήστε τα πράγματα όπως έχουν. Εστω και αν έρετε πως συμβαίνει και κάτι άλλο στην πα-ραγωγική κατάσταση. Ίδιος αν δεν ενδιαφέρεσθε άμεσα και μη στενοχωρήσει γι' αυτό.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοεμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Οκτωβρίου): Παραμερί-στε τα εμπόδια με το δικό σας τρόπο και κυνηγήστε αυτό που θέλετε. Πάντα να έχετε υπ-όψιν σας όμως πως δεν πρέπει να επιτύχετε τίποτα λαττώντας τους άλλους.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Νοεμβρίου): Κυνηγήτε χίμα-ρες. Δεν μπορεί να είναι ό-λα ρόδινα και να σας έλθουν τα πράγματα όπως ακριβώς τα όνειρεύοσαστε. Προσγι-ωθήτε λίγο και κυνηγήστε μόνον σας την ευτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Νοεμβρίου): Αφήστε το δι-πλό πρόσωπο. Και για σας και για τους άλλους είναι προτιμότερο τα πράγματα να έχουν την αληθινή τους όψη για να ξεφύγει κανείς τι πρόκειται να του συμβεί.

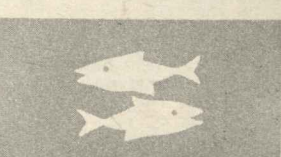
ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Ιουνίου): Αποφύγετε να έρθετε σε ρήξη με το πρό-σωπο που σας αγαπά εστω και αν αυτές οι διενέξεις δεν έχουν βάθος αλλά είναι επιφανειακές. Τα ραγίσματα σε κρύσταλλο είναι κακά.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουλίου): Θα σας γίνει μια σοβαρή πρόταση που θα πρέ-πει να την αντιμετωπίσετε με την ανάλογη σοβαρότητα. Οτι θα αποφασίσετε θα είναι μόνιμο και οριστικό για τη δική σας ευτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουλίου): Μην αφήνετε το ζήτημα εστω. Πρέπει να ζη-τήσετε ικανοποίηση πλήρη. Προσέξτε να μη δώσετε πι-στί σε υποσχέσεις αλλά να βασισθείτε μόνον σε πραγμα-τικά απολύτως γεγονότα.

ΑΙΘΥΡΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοεμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Οκτωβρίου): Παραμερί-στε τα εμπόδια με το δικό σας τρόπο και κυνηγήστε αυτό που θέλετε. Πάντα να έχετε υπ-όψιν σας όμως πως δεν πρέπει να επιτύχετε τίποτα λαττώντας τους άλλους.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Νοεμβρίου): Κυνηγήτε χίμα-ρες. Δεν μπορεί να είναι ό-λα ρόδινα και να σας έλθουν τα πράγματα όπως ακριβώς τα όνειρεύοσαστε. Προσγι-ωθήτε λίγο και κυνηγήστε μόνον σας την ευτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Νοεμβρίου): Αφήστε το δι-πλό πρόσωπο. Και για σας και για τους άλλους είναι προτιμότερο τα πράγματα να έχουν την αληθινή τους όψη για να ξεφύγει κανείς τι πρόκειται να του συμβεί.

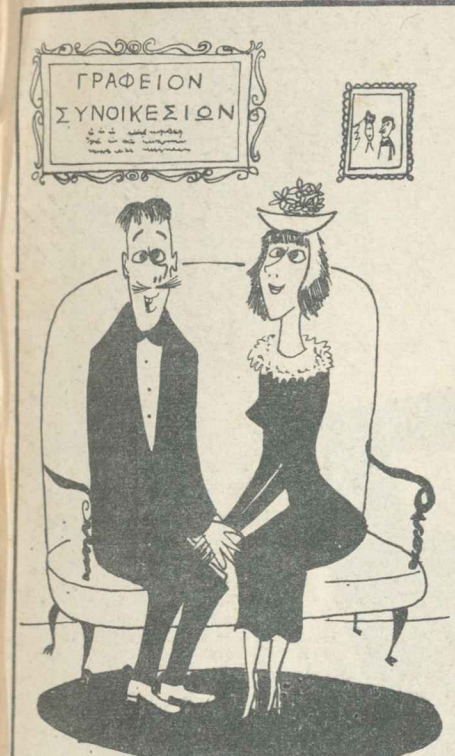

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 28 Φεβρουαρίου): Η τύχη είναι με το μέρος σας. Γι' αυτό το χρονικό αυτό διάστημα μπορείτε άφοβα να επιχει-ρήσετε, ακόμη και τα πιο τολμηρά σχέδια, σε ό,τι δι-πότε και αν αναφέρονται.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαρτίου): Θα διακριθείτε στο περιβάλλον σας και θα δημιουργήσετε φίλους. Στους δικούς σας θα προσφέρετε αρκετή χαρά και ικανοποίη-σι αλλά στην 'αίσθηματικό τομέα θα επιτύχετε λίγα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Αυτό που επιτύ-χετε είναι ήδη αρκετό. Θα πρέπει τώρα να σταματή-στε να ζητείτε σε υπερβολή για-τί δεν θα ανήσουν αν φανούν τα σημεία κοπώσεως.

«ΤΡΑΣΤ - ΝΤΕΚΟΡ»

Φθινόπωρο. Έποχή του άνο-γού. Πόσοι όμως έρουν να λα-λίσουμε το διαμέρισμα που με-με το σπίτι μας; Σπίτι, είναι ο-ρίως άμφοτερο. Περνάμε τα άναπαύει και γαργαλίζει τον μας κόσμο. Έγώ σ' εμάς εδώ πε-συνήθισμα να θεωρούμε το σπι-ιδιοκτησία. Βέβαια πολλά είναι νει μεταπολεμικά στον τομέα δι-ασκομής. Αγαρούμε να είχαμε επίπλα, απλώς, πολυκατα-λά, τα τοποθετούμε στα δωμά-μας αλλά όλα αυτά δεν δίνουν με-ταξύ τους κάτι λείπει, ο γάμος, ο λυτελός φορολογικός, ο γάμος, ο παραμένει γυνώ. Γιατί αυτός αυτό; Τι έχασαμε; Μήπως εμείς το γούστο μας; Όχι, αλλά παρο-οίζουμε κατά κανόνα την ουσια-σημεία που έχουν οι τοίχοι. Εμείς αούσσο να δημιουργήσουμε ο-μας λευκός ή εστω και μόνον-μους τοίχους. Το εμπόδιο αυτό έ-στις εύκολα να υπερπηδήσει με-τις θαυμάσιες ευρωπαϊκές παρη-ρίες που ντύνουν τους τοίχους με-τις λιάδες σκεδών και χρωματι-σμένων. Όπου χρησιμοποιήσε-τε ταπετσαρία, το αποτέλεσμα ή-ταν ταπηντικό. Τα επίπλα φαντα-σμοί, στο σπίτι μπήκε πρώτα η-νοργία, στο σπίτι μπήκε πρώτα η-σκέδιο που θα πη ζεττανα έλ-λη. Ο άνθρωπος νοιώσει έτσι δα-νός με το σπιτικό του που μέ-τε κυριολεκτικά τον εδώνον. Κα-τέρουν οι Ευρωπαίοι που ντύν-ται σπείτα τους μόνο με ταπετσα-ρία. Τη φιλοδοξία να όση άμφοτε-στο ελληνικό σπίτι έχει ο ό-ος «Τραςτ - Ντεκόρ». Πρωτοψη-64, που αντιπροσωπεύει τα καλύτε-γεωμανικά και ελληνικά έργα τέ-πλαστικών επενδύσεων τοίχων. Τα-φανήστε στο 622.951 και θα έ-αμέσως σχέδια και ιδέες για το-κόσμοι του σπιτίου σας με ά-τα-τα συμφέροντες όρους.

— Είναι θαυμάσιο! Βλέπουμε τ'α πρά-ματα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

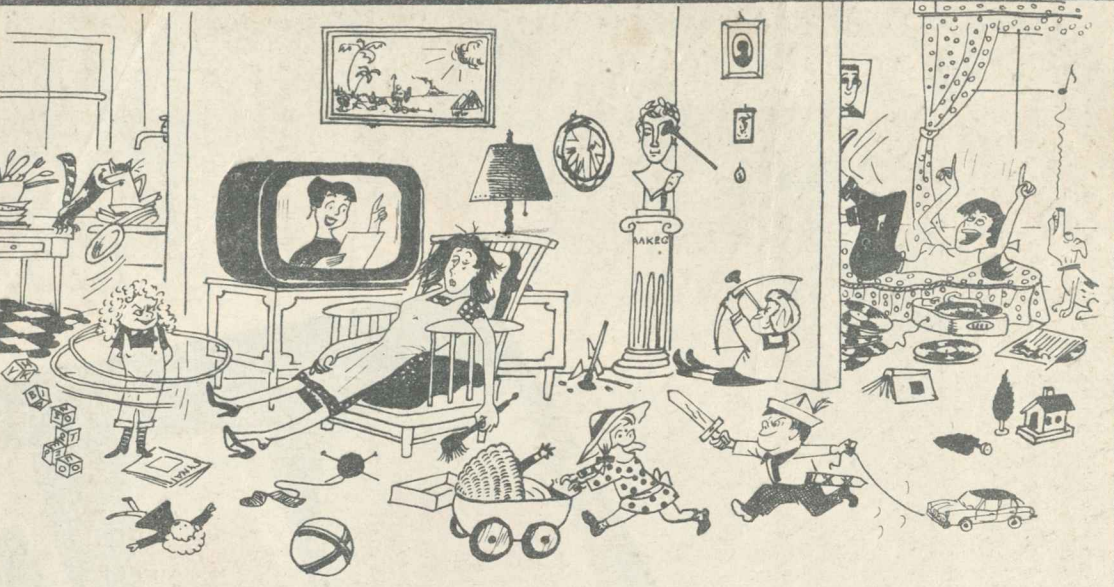
Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
'Αχαρνών 98 — 'Αμφικλίας 1
Δέχεται καθ' 'εξάστην 10-12
και 5-7 ώρες και επί συνετή-
Τηλέφωνο 810-760

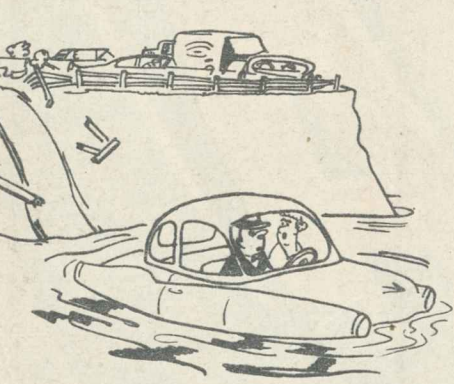
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Η Αισθητική Mme Kelly Bass του 'Ινστιτούτου Αισθητικής (Mme Kelly) Έρμου 44, τηλ. 22.088 (4-σημεία) πανήλθεν εκ του εις 'Αγγλιν, 'Ελβετική και 'Αγκυρα παρόν-της όπου παρακολούθησε το συνέ-δριο Αισθητικής και καλλωπισ-τικής όπου προσωπικώς (Προσέ-τε μόνον) Έρμου 44 τις περσι-σές της. Γνωρίζει δε ότι έγρα-σαν και η Σχολή της και ότι έ-εσωτερικώς μαθητρίαις από της έ-παρχίας. Η ευδοκίμος περσι-του 'Ινστιτούτου Mme Kelly είναι 34 χρόνων.

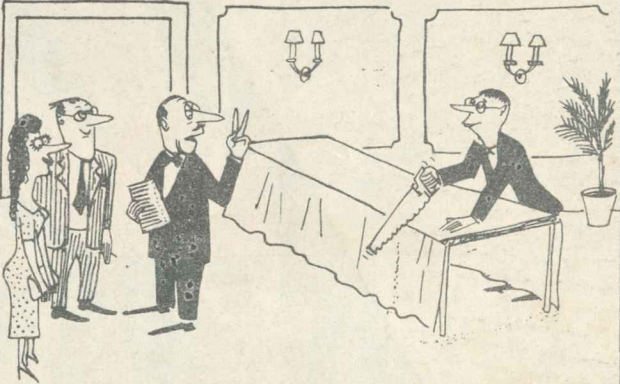
ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑ
PASSAP
ΚΟΛΟΚΟΤΡΟΝΗ 15-ΑΘΗΝΑ
Απλουστάτη χρήση
Απόδοσις τεραστίαν

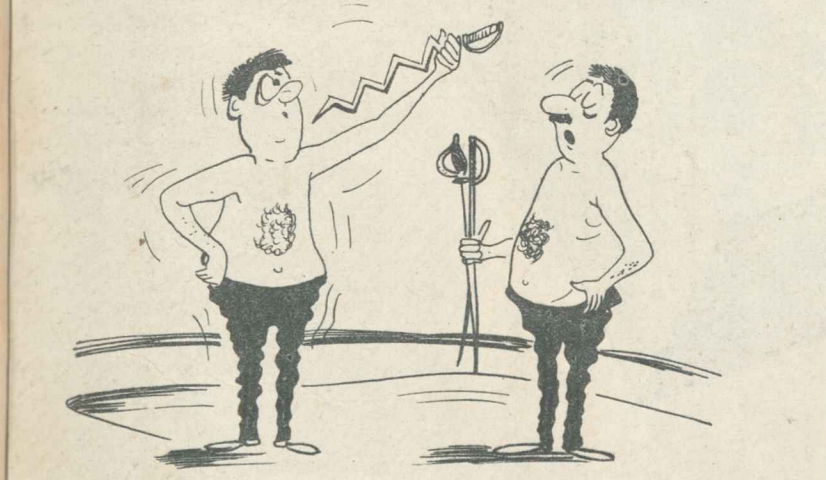
«...Και τώρα, περάστε ένα ήσυχο απόγευμα με την οικογένειά σας...»

— 'Επιτέλους δγήκαμε απ' τη μεγάλη κίνησι!

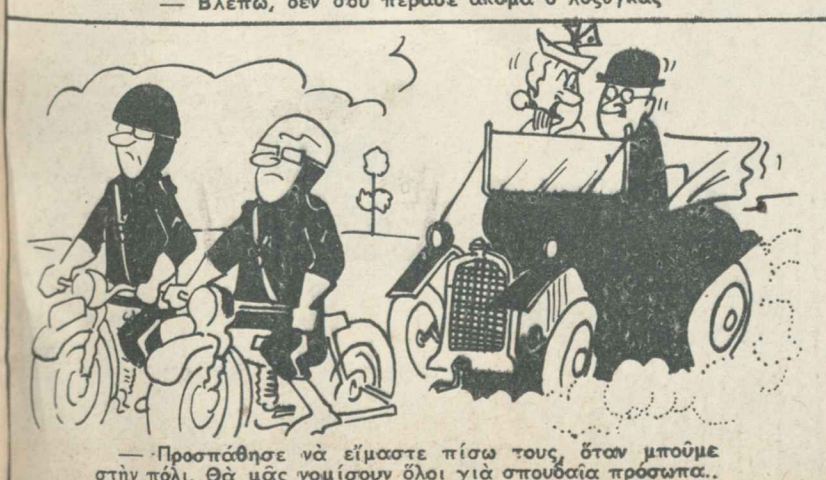
— "Ένα τραπέζι, για δύο άτομα!..."

— Βλέπω, δεν σου πέρασε ακόμα ο λόγος...

— Το ποδήλατο, μου το δάνεισαν για να γυρίσω σπίτι, επειδή το αυτοκίνητο έπεσε σε μία χαράδρα...

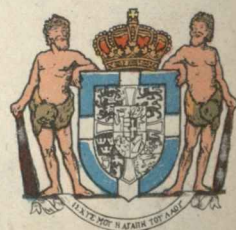

— Προσπάθησε να είμαστε πίσω τους, όταν μπορούμε στην πόλη. Θα μάς νομίσουν όλοι για σπουδαία πρόσωπα.

— "Έβγα, σου όρκίζομαι πως έφυγε!..."

ΑΛΕΚΤΩΡ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ